

De komst van de Transitie

CORONACRISIS

**Het einde van ons individueel
zelfbeschikkingsrecht is nabij**

Robin de Ruiter's auteurscollectief

COVER

Auteurscollectief
Robin de Ruiter

**Coronacrisis De komst
van de Transitie**

**Het einde van ons individueel
zelfbeschikkingsrecht is nabij**

Mayra Publications

Oorspronkelijke titel

El fin de la libertad de los pueblos se acerca

Copyright: © 2005-2020 Robin A. de Ruiter

Jaar van uitgave: 2020

Uitgave: Mayra Publications

Alle rechten voorbehouden

Auteursrecht wereldwijd beschermt door *La Ley Federal del Derecho de Autor*, ingeschreven in Mexico in het *Registro Público del Derecho de Autor* met het nummer 03-2014-040412165800-14.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, op geslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij mechanisch, elektronisch, door fotokopieën of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Noch de makers, noch de uitgever is echter verantwoordelijk voor mogelijke schade veroorzaakt door mogelijke fouten en/of onvolledigheden in deze uitgave. Ook zijn zij niet aansprakelijk voor de gevolgen van beslissingen die mensen nemen naar aanleiding van het lezen van dit boek.

Inhoud

Mededeling

1. De eerste intelligente Lockdown
2. Realiteit
3. Geld scheppen uit het niets
4. Concentratie van goud is concentratie van macht
5. Macht, machine en mens
6. De grote verandering
7. Hebben wij eigenlijk wel een vrije wil?
8. Hoe ziet de toekomst na de 'Transitie' eruit?
9. Een derde weg?
10. Rapport van de 'Silver Commission' uit 1876
11. De Transitie - 'A Leap of Faith'
12. Covid-19: Toevalproduct of biowapen

Appendix

- a) Onzichtbare dictators
- b) Originele tekst Rothschild brief uit 1863
- c) Engelse tekst 'Rapport van de Silver Commission'
- d) Uit de autobiografie van Benjamin Franklin
- e) Brief van Don Mancio Serra de Leguisamo (1589)
- f) Inhoud vaccins

Bibliografie

Mededeling

In de eerste Nederlandse druk van dit boek uit 2009, waarschuwt de auteur voor een op handen zijnde technocratische werelddictatuur die vriendelijk Nieuwe Wereldorde wordt genoemd. Een totalitaire dictatuur waarin een door computers gestuurde maatschappelijke orde regeert en waarin een allesbeheersende controle van het individu zal plaatsvinden. Daarenboven onthult hij de wijze waarop men denkt dit te verwezenlijken.

In hetzelfde boek waarschuwt de auteur ook voor een allesomvattende crisis en een 'lockdown' die moet leiden tot het einde van ons individueel zelfbeschikkingsrecht.

Een terugblik op de gebeurtenissen van de laatste tien jaar laat zien dat nagenoeg alle informatie, zoals vermeld in de eerste uitgave, op wonderbaarlijke, vaak schrikbarende wijze zijn uitgekomen, ofwel ten uitvoer zijn gebracht.

Naar aanleiding van de coronapandemie pakt de auteur met dit voorliggend boek de draad weer op waar de eerste uitgave eindigt.

Bijna alle mensen zijn bereid afstand te doen van hun rechten, zelfs op dat van vrij denken, wanneer daarmee hun zekerheid en veiligheid gewaarborgd blijft.

De coronapandemie en de wereldwijde lockdown spelen daarbij een belangrijke rol. Zij zijn een

belangrijk onderdeel van een complex stappenplan dat uiteindelijk moet leiden tot invoering van de op handen zijnde 'technocratische werelddictatuur'.

Aangezien er in deze publicatie een werkelijkheid beschreven wordt die men niet gemakkelijk onder ogen ziet of wil zien, kan het voor sommigen af en toe confronterend zijn.

Hoofdstuk 1

De eerste intelligente Lockdown

“We staan op de grens van een wereldwijde ommekeer. Wat we nodig hebben is een passende en allesomvattende crisis. Vervolgens zullen alle landen van de wereld zich bij de Nieuwe Wereldorde neerleggen.”

David Rockefeller

Sinds begin 2020 wordt de hele wereld in de greep gehouden door het coronavirus dat COVID-19 veroorzaakt. Door de coronamaatregelen zit in de meeste landen een groot deel van de bevolking thuis opgesloten. Het openbare leven is geheel lamgelegd en onze vrijheden en verworvenheden zijn we kwijt.

De lockdown heeft niet alleen grote gevolgen voor het dagelijks leven. De gevolgen zijn omvangrijk. Hele sectoren vallen weg, miljoenen werknemers zitten plotseling zonder baan en ontelbare kleine zelfstandige ondernemers worden in een faillissement gedwongen. De huizenmarkt staat op inzakken en de economie is wereldwijd totaal tot stilstand gebracht. In steeds meer landen is de voedselvoorziening en gezondheidszorg in groot gevaar.

Door de gevolgen van de lockdown sterven meer mensen dan aan het coronavirus. Hoe komt het dat onze regeringsleiders de gigantische gevolgen van

de door hun ingevoerde lockdown niet voorzien hebben? Zijn ze werkelijk zo dom?

Iedereen met een gezond verstand weet bij voorbaat dat een wereldwijde lockdown een volslagen sociale en economische ontwrichting teweeg zal brengen.

De sterftcijfers van mensen die wereldwijd gestorven zijn aan COVID-19 liggen ver onder de norm van de jaarlijkse griepsterfte. De kans om te sterven aan influenza is twaalf keer groter dan aan het coronavirus.

Dit roept vragen op: waarom zien we bij de jaarlijkse griepgolf niet dezelfde maatregelen als bij de coronapandemie?

In vergelijking met de coronapandemie stierven tijdens de grote griepgolf van 2018 dubbel zoveel mensen. Het hoogtepunt lag in de tweede week van maart. Er stierven toen in één week 4.092 mensen! De helft van de overledenen in die week was boven de tachtig jaar. Totaal stierven in achttien weken tijd 9.444 mensen.

Gedurende de intensieve griepgolf van 2018 lagen de ziekenhuizen net zo vol als tijdens de coronapandemie. Honderden operaties werden afgezegd om plaats te maken voor nieuwe acute patiënten. Toen draaide het zorgpersoneel ook dubbele diensten en werden patiënten naar andere ziekenhuizen verplaatst.

Jaarlijks krijgt één op de tien mensen griep. De griep is onderdeel van ons leven en niemand schenkt er aandacht aan. Zonder de wereldwijde

media-aandacht en politieke coronamaatregelen zou de wereldbevolking, net als tijdens de griepperiode, gewoon doorgaan met hun dagelijkse bezigheden.

Een ding is zeker, de maatregelen tegen het coronavirus worden zeker niet door onze politieke leiders bedacht. Net als bij de meeste overige belangrijke beslissingen, voeren politici gewoon uit wat hun opgedragen wordt. Het plan met de ‘coronamaatregelen’ die zij uitvoeren moet al lange tijd hebben klaargelegen.

Onder het oppervlak van de officiële wereldpolitiek speelt zich een ingewikkeld maatschappelijk en intellectueel proces af. Alle wereldbeslissingen, of het nu gaat om vluchtelingen, militaire missie’s, oorlogen, economische programma’s of wat voor crisis dan ook, worden eerst binnen besloten samenkomsten besproken en bepaald.

Het congres, de wandelgangen en de kabinetten van de verschillende landen zijn het podium waar de ontworpen plannen bekend worden gemaakt.

Zie voor meer informatie het boek *Hoge politici in de greep van ultrageheime vrijmetselaarsloges* van dezelfde auteur.

De oprichting van de geplande Nieuwe Wereldorde gaat stapsgewijs in zijn werk. Ter voorbereiding zijn er omvangrijke plannen ontwikkeld. De uitvoering van de plannen zijn in volle gang.

- De schepping van een 'One global finance system', een internationale economische orde met één wereldmunt.
- Een wereldwijd netwerk dat door middel van computers alle facetten van het dagelijkse leven met elkaar verbindt.
- De vorming van een wereldleger door de samenvoeging van het Amerikaanse leger, de NAVO en andere westelijke legers.
- De volledige controle over alle grondstoffen, olie- en gasvoorraden.
- De volledige controle over alle voedingsmiddelen door een 'World Food Authority'.
- De volledige controle over de wereldbevolking.
- Verplichte vaccinaties en een gezondheidspaspoort zullen ingevoerd worden.
- De wereldpopulatie met drie vierde verminderen.
- Een korte periode van anarchie. Aanleiding om ongewenste personen, tegenstanders, etc. met harde hand te vernietigen en te elimineren.
- Grondvesting van de Nieuwe Wereldorde onder leiding van een wereldleider.

Het grootste deel van deze plannen zijn intussen tot uitvoer gebracht. We bevinden ons in de allerlaatste fase van het project dat uiteindelijk zal leiden tot het einde van onze vrijheid en zelfbeschikking.

Het coronavirus komt precies in de tijd dat de digitale machinerie geheel klaar is. Maakt de wereldcrisis de weg misschien vrij voor de ‘Grote Transitie’?

De *Volkscrant* schrijft op 24 april 2020:

“De coronacrisis zet de wereldorde op losse schroeven”,

Catastrofes zoals de coronapandemie zijn bij uitstek geschikt om bepaalde geplande hervormingen te rechtvaardigen die anders door de bevolking nooit zouden worden begrepen of geaccepteerd.

‘One global finance system’

Is het toeval dat de coronapandemie ons raakt op het moment dat de economie wereldwijd uit elkaar valt?

Gedurende de laatste jaren heeft men bewust een reusachtige zeepbel gecreëerd om het bestaande economische wereldsysteem op het juiste moment te vervangen voor een ‘One global finance system’.

Hiermee is de mogelijkheid gecreeërd om bijvoorbeeld een wereldwijde pandemie als aanleiding te gebruiken om het bestaande economische systeem te vervangen.

Een wereld zonder contant geld

Andere hervormingen die door de coronacrisis kunnen worden doorgevoerd zijn onder andere het afschaffen van contant geld. De coronapandemie

zal zeer waarschijnlijk gebruikt worden om baar geld voor goed te verbieden.

Het zal niet lang meer duren voordat we getuigen zullen zijn van een wereld zonder contant geld. Vanaf dat moment kan men alleen nog betalen met een pinpas, een smartphone of met een vingerafdruk.

Het huidige geld- en betalingssysteem zal zijn geldigheid verliezen. Afschaffing van contant geld maakt de weg vrij voor de totale afhankelijkheid van een reeds bestaand wereldwijde centraal gestuurd computersysteem. Wie dit systeem beheert is onbekend.

Niet alleen bankenlobby's en multinationals ijveren tegen contant geld, wereldwijd zetten ook regeringen zich in het betalen met cash onmogelijk te maken. Bijvoorbeeld in Denemarken. Hier ligt een wetsvoorstel ter tafel om contant geld te verbieden en de burgers wettelijk te verplichten om alle betalingen via een toegewezen bankrekening bij de staatsbank te doen.

De EU-Commissie heeft het voornemen om al het contante geld in de EU-landen af te schaffen en te verbieden.

Onze regeringsleiders weerspreken dit. Volgens hen gaat het slechts om een gerucht. Officieel bestaan er geen concrete plannen voor een algemeen geldverbod. Wij hoeven ons geen zorgen te maken. Contant geld zal de komende decennia volop in omloop blijven!

Als het gewoon om een gerucht handelt, waarom komen onze politici dan steeds weer opnieuw met nieuwe argumenten voor afschaffing van contant geld?

Volgens één van deze argumenten zouden criminelen door afschaffing van contant geld niet langer zwart geld kunnen witwassen. Ook de transporten van crimineel geld zouden aan banden worden gelegd.

Op de vraag waarom je alle burgers contant geld zou afnemen alleen om de criminelen die onder ons leven te dwarsbomen, krijgt men geen antwoord.

Andere politieke argumenten voor afschaffing van contant geld zijn kapitaalvlucht, terrorisme, zwartwerk en belastingontduiking.

In de media verschijnen steeds vaker berichten zoals:

“Cash is de grootste rivaal van de banken. Banken verklaren cash de oorlog. Het omgaan met geld is de meest onderschatte kostenpost die er is.”

Kosten voor wie, veroorzaakt door wie?

Dat het niet om een gerucht gaat blijkt ook uit het feit dat er in alle EU-landen vergaande indamming van contantgeldtransacties plaatsvinden. In meerdere EU-landen zijn dergelijke beperkingen al ingevoerd. Ook opmerkelijk is het feit dat bij steeds meer banken opnemen van contant geld niet langer mogelijk is.

De EU-Commissie had opdracht om reeds in 2018 al het contant geld in de EU-landen af te schaffen en te verbieden. Door onbekende reden is dat niet gelukt. Sinds 2019 is de uitvoering om contant geld af te schaffen door de banken overgenomen.

Het afschaffen van contant geld schijnt moeilijker te zijn dan oorspronkelijk werd gedacht. De juiste gelegenheid heeft zich blijkbaar nog niet voorgedaan. Waarschijnlijk wacht men op een geschikte gelegenheid; een recessie of een ander soort crisis.

Door de coronacrisis bestaat niet alleen de mogelijkheid om wereldwijd contant geld, maar ook goud en zilver te digitaliseren.

Dat wij onwetend blijven is natuurlijk essentieel. Bewust vergeet men ons te vertellen dat contant geld staat voor onze keuzes en behoeften. Dat het onze leefstijl reflecteert en onze vrijheid vorm geeft.

Achter afschaffen van contant geld schuilt dubieuze missie

“Het verbieden van contant geld is niet alleen een aanslag op de individuele vrijheid in het algemeen, maar ook op de keuzevrijheid. Het is een totalitaire gedachte. Hitler, Stalin en Mao draaien zich postuum om bij het idee dat zij het zonder dit buitenkansje hebben moeten stellen.”¹

Na het verbod op contant geld, zal een unieke elektronische nano-chip (RFID-chip) het contante geldverkeer volledig overbodig maken. Deze chip

wordt uw legitimatie om toegang te krijgen tot alles wat u nodig heeft zoals voedsel, transport, onderwijs, gezondheidszorg et cetera.

In de praktijk betekent dit, dat degene die het computer systeem beheert iedereen overal van afstand kan volgen en besturen.

De periode van individueel zelfbeschikkingsrecht is dan voorbij. We zullen machteloze onderdanen worden, totaal afhankelijk in alle opzichten van degene die de computers beheert.

Vaccinatie tegen het coronavirus wereldwijd verplichten, is ook één van de hervormingen die op de agenda staan.

Bij verplicht vaccineren is het mogelijk om de hele wereldbevolking een vaccin – met de RFID-chip in de naald van de vaccinatiespuit – toe te dienen. De nano-chip functioneert in het lichaam net als een printplaat in een computer.

De anderhalve meter-maatschappij

Sinds de uitbraak van de coronapandemie werken laboratoria over de hele wereld samen aan vaccins tegen het coronavirus. Normaal gesproken gaat daar veel tijd in zitten. Veel tijd gaat verloren door onderzoek naar de veiligheid en effectiviteit van een vaccin. Als er eenmaal een middel is, moet het ook nog getest worden of het geen bijwerkingen veroorzaakt. Althans, dat is wat men de bevolking altijd verteld.

Volgens de WHO duurt de ontwikkeling van een vaccin zeker anderhalf jaar. Voor onze politieke

leiders een argument om de 'anderhalve meter-samenleving' te handhaven. Pas als er een vaccin tegen het coronavirus is, zal er worden gekeken hoe het verder moet.

De coronamaatregelen zijn ontworpen om de bevolking langzaam maar zeker voor te bereiden op wat hun in de nabije toekomst te wachten staat.

De tijd is nog niet rijp voor de 'Transitie'. Het virus zal gegarandeerd weer de kop opsteken. Het zal onverminderd actief blijven. Daar wordt wel voor gezorgd. De media zal zo als gewoonlijk haar best doen ons in een toestand van verwarring en angst te houden.

Wees voorbereid dat onze samenleving, ook nadat een vaccin gevonden is, nooit meer naar het 'normaal' terugkeert.

De anderhalve meter-maatschappij wordt de toekomst van iedereen.

Het moet voor de lezer duidelijk zijn dat dit alles niets te maken heeft met de coronapandemie. Als dat wel zo zou zijn, dan had men ons naar aanleiding van de jaarlijkse seizoensinfluenza reeds jaren geleden een anderhalve meter-maatschappij opgelegd.

Volgens Dr. Judy Mikovits, gerenommeerd cellulair- en moleculair biologe, is het vaccin tegen Covid-19 al lang gereed. Het nu reeds beschikbaar te stellen is echter onmogelijk. Aangezien vaccinontwikkeling normaal jaren duurt, zou dat verdacht en niet logisch zijn.

Een van de meest schokkende onthullingen van Mikovits is dat het vaccin tegen het coronavirus onder meer het hormoon *human chorionic gonadotropin* (HCG) en *Gonadotropin-releasing hormone* (GNRH) bevat.

HCG veroorzaakt steriliteit bij vrouwen en GNRH doet bij mannen de testikels krimpen, het aantal zaadcellen verlaagt, het mitochondriaal DNA vernietigd en verkleint de prostaat.

Er is een geheime oorlog gaande. Een oorlogsvoering die zonder conventionele wapens wordt gevoerd.

“De wereldbevolking zal groeien naar een totaal van negen miljard. Maar als we ons echt goed inspannen en prima werk gaan leveren, kunnen we door middel van goede gezondheidszorg en nieuwe vaccins die groei terugbrengen met tien tot vijftien procent.” - Bill Gates

ONZE COLLECTIEVE VERANTWOORDELIJKHEDEN

Onze grote vergissing is dat wij dingen LATEN gebeuren; wij voelen ons niet verantwoordelijk. Wij weigeren steeds onze collectieve verantwoordelijkheden te onderkennen.

Voorbeeld 1: Ongeveer een decennium geleden kwam een supermarkt met een nieuwe serie drankjes in de schappen. Drankjes in flesjes en blikjes die aantrekkelijke snoepjeskleuren combineerde met zoete smaak en alcohol. Net als limonade en lekker goedkoop.

Aantrekkelijk voor kinderen, die in de schoolpauzes met hun zakgeld ook in de supermarkt komen; het is tenslotte publiek domein. Nu zitten we met een jeugd die door de prestatiestress en groepsdrukstress stevig aan het drinken is geslagen.

Dit hadden we kunnen zien aankomen. Maar we hebben niets gedaan. Wij hebben het toegelaten. Wij realiseren ons dit nu een beetje en laten dit door ‘deskundigen’ onderzoeken. Naar aanleiding hiervan komt er een ‘onderzoeksrapport’, dat ons vertelt wat we al lang weten. Er komt wat ‘commotie’ in de pers, misschien wel ‘Kamervragen’ en dat was het dan. En de drankjes staan nog steeds in de supermarkt.

Voorbeeld 2: In het verleden leefden wij in gemeenschappen en stammen. Onze economie bestond primair uit ruilhandel en we zorgden voor elkaar.

- Er kwam een gemeenschappelijk ruilmiddel.
- Er kwamen maten en gewichten.
- Er kwamen gouden en zilveren munten.
- Er kwam papiergeld; het goud ging naar de bank, die het papiergeld uitgaf.
- Er kwam digitaal geld, naast het papiergeld (met het goud als standaard).

Op 15 augustus 1971 liet de Amerikaanse president de goudstandaard los. Zo werd de weg vrij gemaakt voor een stortvloed aan papiergeld.

De digitale geldhoeveelheid werd nagenoeg onbegrensd.

Tegenwoordig zit negentig procent van al het geld van de wereld in de computer.

Wie bepaalt welk individu of volk digitaal geld ontvangt?

Wij zijn volledig afhankelijk van degene die de computers en de geldstromen aanstuurt.

Vergeet daarbij niet dat je wel moet zijn 'aangesloten' en 'ingelogd'. Valt de stroom uit, geen geld, einde verhaal.

Dit is geen spontaan proces. Wie stuurt dit aan? En waarom wordt dit aangestuurd?

En weer, net als bij de alcoholdrankjes in de supermarkt, we hebben het LATEN gebeuren.

We staan thans kort voor de Grote Transitie of Paradigmaverandering waarover diverse leidinggevendenden in de politiek en media al langer melding maken. Ook wordt er over gesproken in de financiële- politieke wereld en in de nieuwe managementboeken en cursussen die worden gegeven, onder andere 'Verandermanagement'.

De aanloop naar de Transitie is al heel lang geleden begonnen. Het jarenlang lopende proces is nu bijna ten einde. Dit proces zal schoksgewijs verlopen, met veel maatschappelijke chaos.

Wat is die Transitie nu werkelijk?

Het zal een dictatuur zijn die erger is dan alle voorgaande dictaturen. Het zal de goelagarchipel

op wereldniveau worden. Zoals eerder vermeld zal in deze dictatuur een door computers gestuurde maatschappelijke orde heersen.

Een totale integratie van mens en techniek is in de maak. Zoals reeds uiteengezet is de afschaffing van contant geld en de invoering van de RFID-chip een belangrijk aspect bij de totale integratie van de bevolking. Het moment dat ontwikkelingen onomkeerbaar zullen worden wordt de 'Transitie' genoemd; er is daarna geen individuele keuzemogelijkheid meer.

De mensen die alleen met het dagelijkse leven bezig zijn, zullen onaangenaam verrast worden.

Na de verbazingwekkende gebeurtenissen die ons in de wereld van vandaag ten deel vallen dienen we voorbereid te zijn op nog veel grotere veranderingen die binnenkort diep in ons eigen leven zullen ingrijpen.

De toename van de wereldwijde problemen door de desastreuze gevolgen van de lockdown dragen ertoe bij dat steeds meer mensen zich afvragen: "Wat zijn de gevolgen voor ons als burger? Hoe ziet onze toekomst eruit? Wat staat ons nog te wachten?"

De volgende hoofdstukken geven niet alleen antwoord op deze vragen, maar maken ook de situatie duidelijk waarin wij allemaal terechtgekomen zijn.

Daarnaast wordt op een rij gezet en geanalyseerd hoe het achter de schermen werkende systeem tot stand gekomen is en hoe het feitelijk werkt.

De lezer krijgt niet alleen een ongekend beeld van wat ons te wachten staat, ook zal blijken dat wij niet machteloos zijn, zoals zo vaak lijkt.

Bij het lezen dient de lezer in gedachten te houden dat de hoofdstukken fragmenten zijn uit de eerste Nederlandse uitgave uit 2009.

Hoewel het boek meer dan tien jaar geleden is geschreven, is het in onze tijd meer dan actueel. Het beschrijft onder andere het huidige pandemiescenario in detail.

De auteur heeft tijdens het schrijven van de eerste Spaanse uitgave uit 2005, de gebeurtenissen waarin wij ons sinds de coronapandemie bevinden intuïtief zien aankomen. Deze gebeurtenissen, beschreven in de volgende hoofdstukken, vertonen meer dan een frappante gelijkenis met de situatie waarin zich de wereld sedert 2020 bevindt.

Hoofdstuk 2

Realiteit

“Een waarheid veroorzaakt meer opschudding naarmate een leugen meer ingeburgerd is. De mensen raakten niet geagiteerd door het feit dat de wereld rond is, maar omdat het niet plat bleek te zijn. Wanneer een goed verpakt weefsel van leugens systematisch, geleidelijk en gedurende vele generaties aan de massa verkocht is, zal de waarheid uiteindelijk belachelijk lijken; degene die het verkondigt een doorgedraaide idioot.” – Dresden James

We liegen allemaal wel eens. We beginnen er al mee op jonge leeftijd. En we schrikken ervan als onze kinderen hetzelfde tegen ons doen. Deze leugens zijn niet ingewikkeld en gemakkelijk te doorzien. We regelen het ter plekke en denken er verder niet al te veel over na. “Het gaat vanzelf wel over,” denken we.

Ingewikkelde leugens kunnen we maar moeilijk bevatten, zeker als die in onze nieuwsvoorziening of geschiedschrijving terechtkomen. Om zoiets uit te zoeken moet je op zijn minst veel inzicht hebben en veel tijd investeren. Tijd hebben we niet. Ons dagelijks leven wordt in beslag genomen door werk, vaste lasten, files, voetbal, televisie, onze mobiele telefoon en heel misschien een krant ertussendoor.

Als het vakantietijd is maken we met ons allen dat we weggomen. Als we dan aan lezen toekomen

dan is dat bij voorkeur een thriller of een roman. Onze leiders weten dit maar al te goed en maken hier gebruik van. Tijdens vakanties wordt vaak ongezien een agenda doorgevoerd terwijl wij niets in de gaten hebben.

Achter gesloten deuren worden zaken bedisseld waar de burger geen zicht op heeft, maar meestal wel de gevolgen van voelt. De Luxemburgse premier Jean-Claude Juncker, legde in 1999 uit hoe het werkt:

“Wij nemen een besluit, maken dat bekend en wachten dan af wat er gebeurt. Wanneer er geen noemenswaardige tegenstand volgt, omdat de meeste mensen toch niet begrijpen waarover het gaat, gaan we stap voor stap verder, totdat er geen weg terug meer is.”²

En onze pers en onze lokale politici zullen of kunnen ons echt niet wijzer maken dan we zijn.

In de hier beschreven situatie is het bijzonder gemakkelijk een leugen te verkopen. Als je de tijd neemt om het serieus te bekijken en het te analyseren zou je nog wel eens tot verrassende inzichten kunnen komen.

Voorbeeld?

Hier onder ziet u afgebeeld luchtfoto's genomen tijdens de 'Cuba-crisis 1962'. De volgende foto's zijn genomen vanuit een U-2 spionagevliegtuig vliegend in de stratosfeer (hoogste luchtlag; net niet in de ruimte).

Richard Helms had een hoge post in de OSS, de voorloper van de CIA. Hij heeft altijd in de hoogste regionen van de geheime dienst verkeer tot hij in 1966 directeur werd. In 1973 verliet hij de CIA en werd de Amerikaanse ambassadeur in Iran tot 1977. De voormalige directeur van de CIA publiceerde in 2002 zijn memoires³.

Op pagina 213 van zijn boek vertelde Helms het volgende over deze luchtfoto's:

“The pilot would be some 70.000 feet – roughly 14 miles – above his target on October 14. At that altitude, the remarkably high-definition film permitted resolution to some 30 inches...”

“Op 14 oktober bevond de piloot zich met zijn toestel ongeveer 70.000 voet, ruwweg 14 mijl, boven zijn doel. De gebruikte film had een zodanig definiërend vermogen dat men zaken vanaf 30 inches - ongeveer 85 cm - kon onderscheiden...”

Barry Goldwater was Senator in Washington van 1953 tot 1979 en bovendien presidentskandidaat in 1964 namens de republikeinen tegen President Lyndon Johnson. In zijn memoires *With no Apologies* zegt hij het volgende over de door de U-2 gemaakte foto's:

“The pictures were vastly superior to any of our former aerial photographs – definitions so clear it was possible to read the headlines of a newspaper photographed from an altitude of 8 miles.”

“De foto’s waren kwalitatief superieur aan alles wat tot op dat moment gemaakt was. Ze waren zo goed gedefinieerd dat het mogelijk bleek krantenkoppen te lezen vanaf een hoogte van acht mijl.”⁴

Bekijk en vergelijk nu de onderstaande satellietfoto’s. Deze werden getoond bij de presentatie van minister van Defensie Colin Powell in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

Volgens Powell zou uit de foto’s duidelijk op te maken zijn dat Irak actieve laboratoria voor chemische en biologische wapens zou hebben.

Wat deze door Powell gepresenteerde foto’s betreft worden we natuurlijk voor de gek gehouden.

Waarom is de kwaliteit van de door Powell gepresenteerde foto's zo slecht?

Tussen de foto's uit 1962 en de foto's van Powell zit een periode van meer dan veertig jaar!

Is men vergeten dat men in de jaren zestig al over de techniek beschikte om haarscherpe foto's te maken vanaf de stratosfeer?

Conclusie: de foto's gepresenteerd door Powell zijn een farce; een aanleiding een oorlog te beginnen. Als het in deze gevallen niet om wereldwijde crises zou gaan, zou je er om moeten lachen. Echter onze politici vonden het in 2003 allemaal zo overtuigend dat we maar oorlog gingen voeren in Irak. Met alle gevolgen van dien!

Hoeveel soldaten en Irakese burgers zijn er tot nu toe gesneuveld door hun beslissing? En hoeveel zullen er nog sterven? Niemand die vragen stelt bij deze gang van zaken.

Het bovenstaande maakt duidelijk hoe eenvoudig het is iedereen om de tuin te leiden. Het gaat hier om foto's. Deze zijn voor een ieder zichtbaar.

Met abstracte zaken als politiek en bankieren is het natuurlijk nog veel gemakkelijker. Met de huidige multimediamaatshappij kun je ieder verhaal verkopen⁵. Laat de burger maar het tegendeel bewijzen.

Het 'per ongeluk' bombarderen door de NAVO van de Chinese ambassade te Belgrado op 7 mei 1999 is een ander voorbeeld. Men had zich in de locatie en het zich daar bevindende object vergist!

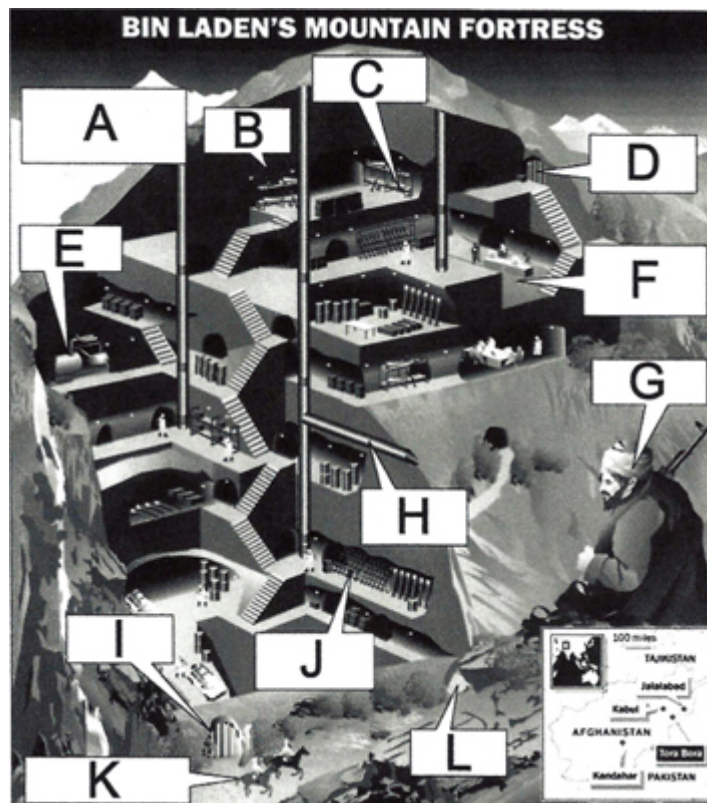
NAVO-woordvoerder Jertz maakte namens generaal Walter op een persconferentie bekend wat de reden van deze ‘misser’ was:

“De geheime dienst had nogal oude landkaarten gebruikt!”⁶

Dus zevenendertig jaar na de U-2 foto's uit 1962 bombarderen ze bij de NAVO nog altijd met oude landkaarten als leidraad.

Ook opzienbarend!

Hier onder ziet u een afbeelding van het ondergrondse Al-Qaeda-complex in Tora-Bora te Afghanistan.

Tora Bora

- A. The complex of caves at Tora Bora is carved 1,150 feet into a 13,000 feet mountain and can accommodate to 1,000 people.*
- B. Caves are wired for light, power and ventilation.*
- C. Complex includes offices, bedrooms and communal rooms.*
- D. Secret exits to complex are guarded by steel doors and are booby-trapped.*
- E. Hydroelectric power is generated from mountain streams.*
- F. Caves are cut deep inside the mountain to avoid the possibility of detection by thermal sensing equipment.*
- G. Valleys leading to the caves are heavily guarded by militiamen.*
- H. System of ventilation ducts brings air into caves and provides alternative exits.*
- I. Main entrance is through a 50 feet tunnel wide enough for a car.*
- J. Arms and ammunition including Stinger missiles are stored in underground armories.*
- K. Exits are hidden behind rocks and mud walls.*
- L. There have been reports that Bin Laden has been moving around the area on horseback.*

“Lekker ver weg, gaat toch niemand kijken”, dachten ze in het Pentagon. Enkele journalisten zijn er echter wel naar toe gegaan en ze vonden niets⁷.

Officieel is er geen enkele poging ondernomen dit te weerleggen. Om twijfelende mensen te overtuigen van de dreiging van al-Qaeda en de noodzaak van de oorlog tegen het terrorisme zou je toch wat meer verwachten.

Iedere oorlog begint met een leugen.

In het huidige snelle communicatietijdperk heeft men speciale 'consultants' op de loonlijst staan: 'spindoctors'. Het zijn speciaal opgeleide lieden die voor de regering van alles en nog wat verkopen. Oorlog in Irak, Afghanistan of Syrië? Geen probleem.

De leugens over de moord van 312 couveuse baby's in Koeweit-city droegen bijvoorbeeld bij tot de goedkeuring voor militair optreden tegen Saddam Hoessein.

De rij kan vervolgd worden met de interventies in Grenada (1983), Panama (1989), Somalië (1993) en Joegoslavië (1994/1999).

Al deze interventies werden door medialeugens en valse beschuldigingen goedgepraat.

Voor politici en hun ondergeschikten is liegen normaal. Morele overwegingen zijn hier nooit aan de orde. Het is hetzelfde als eten, drinken of fietsen. Je doet het elke dag, automatisch en zonder na te denken. Want onze leiders weten dat de waarheid voor hen de dood in de pot betekent; het einde van het spel.

Een groot deel van de bevolking in Europa is alleen met de dagelijkse dingen bezig en sluit de

ogen voor de problemen waarmee men ons opzadeld. Zo ook in Nederland waar het grootste gedeelte van de bevolking zich niet verantwoordelijk voelt en de dingen laat gebeuren. Men laat het gemakshalve liever over aan de politiek.

Nederlanders zijn er van overtuigd dat de volksvertegenwoordigers in de Tweede kamer voor hun belangen opkomen. Zij hebben niet door dat ze geregeld worden voorgelogen en bedrogen. In de Tweede kamer wordt regelmatig een toneelstuk opgevoerd terwijl de beslissingen al lang geleden zijn genomen. Theaterstukken bij de vleet: Afghanistan missies, Europese grondwet, miljarden euros voor zogenaamd noodlijdende banken, militaire operaties in landen als Libië en Syrië et cetera.

Onze leiders kunnen jaar in jaar uit ongestraft door blijven liegen omdat wij door geschiedschrijving en pers een beeld van de werkelijkheid hebben meegekregen dat in hun belang is. Een beeld van de werkelijkheid, dat subtiel is vervat in grijstinten (waarheid en leugen lopen door elkaar).

Men prefereert geen simpele leugens. Die gebruikt men slechts indien er geen andere optie meer is.

Bijvoorbeeld voor een onderzoekscommissie. Dan bedient men zich van antwoorden als:

- *Dat kan ik mij niet meer herinneren.*
- *Dat heb ik zo niet bedoeld.*
- *Ik had de juiste informatie niet.*

Als men helemaal met de billen bloot gaat heeft men nog de volgende oplossing: *Sorry!*

En vervolgens:

*We moeten niet te veel bij het verleden stilstaan.
We moeten vooruit zien, naar de toekomst!*

Daarna gaat men over tot de orde van de dag.

‘Concepten’ en ‘mythen’ hebben de voorkeur. Ze gaan generaties mee. Je kunt ze net zo ingewikkeld maken als je zelf wilt. Door verlegging van accenten kun je de oriëntatie van je doelgroep beïnvloeden. Later kun je deze gaan uitventen via het onderwijs, de media en de lokale politici (die vaak net zoveel weten als wij).

Het belangrijkste kenmerk van ‘concepten’ en ‘mythen’ is dat je daarmee een wereldbeeld creëert. Ook komen hieruit kaders voort die ons denken begrenzen zonder dat we het beseffen en zodoende ons leven bepalen.

Een duidelijk voorbeeld van hoe men op hoog niveau denkt is een opmerking van een anonieme adviseur van president George W. Bush. Tegen de journalist Ron Suskind van de *New York Times* zei deze het volgende:

“The advisor said that guys like me were ‘in what we call the reality-based community’, which he defined as people who ‘believe that solutions emerge from your judicious study of discernible reality’. That’s not the way the world really works anymore. We’re an empire now, and when we act, we create our own reality. And while you’re

studying that reality – judiciously, as you will – we’ll act again, creating other new realities, which you can study too, and that’s how things will sort out. We’re history’s actors, and you, all of you, will be left to just study what we do.”

“De adviseur van de Amerikaanse president vertelde mij dat personen (*journalisten*) zoals ik - ‘behorende tot de ‘werkelijkheidsgerelateerde gemeenschap’ - geloven dat oplossingen voortkomen uit het zorgvuldig bestuderen van waarneembare werkelijkheid. Maar zo werkt de wereld tegenwoordig niet meer. Wij zijn nu een wereldrijk en wanneer wij handelen, creëren wij onze eigen werkelijkheid. En terwijl jullie deze werkelijkheid aan het bestuderen zijn - zorgvuldig, zoals u wilt - handelen wij opnieuw, creëren nieuwe realiteiten, die jullie ook weer kunnen gaan bestuderen. Zo zullen de zaken hun beslag krijgen. Wij zijn nu de acteurs van de geschiedenis, en u, jullie allemaal, zijn er toe overgelaten slechts nog te bestuderen wat wij aan het doen zijn.”⁸

Daar heeft u het in een alinea. We lopen zogezegd dus altijd achter de feiten aan; feiten die wij niet scheppen, maar die wel ons leven bepalen. Zij handelen; wij volgen met studie en veel praten.

Wat zouden we hier aan kunnen veranderen?

Om te beginnen moeten we leren kritisch te zijn over onze eigen manier van denken. Wij zijn gewend – al sinds onze eerste schooldag – informatie te aanvaarden vanuit een passieve

instelling. We accepteren wat ons aangeboden wordt door de leraar voor de klas (die zelf ook in een klas gezeten heeft), die en passant de informatieverstrekking ook aan autoriteit koppelt.

Vragen stellen? Liever niet, het vertraagt de les. Leerlingen die veel vragen worden als lastig ervaren. Als je zo jaar in jaar uit op deze wijze je wereldbeeld opbouwt, vanuit een passieve en kritiekloze houding, leer je het wel af onafhankelijk te denken.

Een vraag stellen is aangeven dat je inzicht op een zeker punt begrensd is. Het aangeven van deze begrenzing door die vraag is een opening bieden naar de leraar, zodat hij in staat is meer inzicht over te dragen. Na verloop van tijd leren we dus af vragen te stellen en hobbelen we braaf mee in de machinerie.

En als je na school thuis komt, dan is daar de televisie. De voortzetting van hetzelfde proces. De televisie beïnvloedt het gedrag van de jeugd. Het beïnvloedt hun manier van denken, hun kleding et cetera. Ouders leggen het onherroepelijk hiertegen af. Als u de knop omzet, gaat het wel via het schoolplein of hun mobieltje.

Laten we eerlijk zijn tegenover onszelf. Is het niet zo dat wij op deze manier worden gevormd? Als er een mening wordt verkondigd die tegen de heersende zeden ingaat dan is dat de mening van een rebel, een ketter of een samenzweringstheoreticus. In ieder geval iemand die ons hoofdpijn bezorgt en waar we geen tijd

voor hebben. Vooral niet als die mening ons wereldbeeld aantast. Het wereldbeeld waarmee we opgegroeid zijn, waarin we ons veilig wanen.

Informatie komt tot ons op een eenduidige manier, in hapklare brokken. Tegendraadse meningen moeten we analyseren op waarheidsgehalte, iets dat we slecht kunnen. Dit leren we niet via school of de media. Als we het proberen dan wordt het zo ingewikkeld dat we ons niet eens kunnen oriënteren, dus we laten het maar zo.

Als iemand ons duidelijk wil maken dat we wel eens gemanipuleerd zouden kunnen worden, worden we boos en willen we dat niet toegeven. “Wie denk jij wel dat je bent; je denkt zeker dat je alles weet,” et cetera. De persoon wordt afgeserveerd met een stempel op zijn hoofd en wij zijn er van af.

Wat als ‘waarheid’ wordt ervaren komt voort uit wat als ‘officiële’ bron wordt gezien: ‘het onderwijs en de gangbare media’. Waar de ‘officiële’ bron ontheven schijnt te zijn van iedere bewijsvoering, dient de ‘fantast’ met een tegendraadse mening alles te ‘bewijzen’. En als dat dan lukt, wordt hij nog steeds genegeerd of belachelijk gemaakt. Voor onze leiders is het op deze manier natuurlijk geen enkel probleem ons te manipuleren.

Hoofdstuk 3

Geld scheppen vanuit het niets

Dit hoofdstuk opent met een brief verzonden door 's werelds belangrijkste bankiershuis 'De Rothschilds' te Londen. De heer John Sherman waarover in de brief gesproken wordt is in Washington congreslid (van 1860 tot 1890).

“Geachte Heer, De heer John Sherman heeft ons geschreven vanuit een stad in Ohio, U.S.A., betreffende de winsten die zouden kunnen worden gemaakt in de nationale bankenwereld ingevolge het passeren van een recente wet in uw Congres, en waarvan een kopie bij deze brief gevoegd is. Blijkbaar is deze wet opgesteld met als voorbeeld het plan zoals geformuleerd in de afgelopen zomer door de ‘British Bankers Association’. Dit plan was door hen aanbevolen aan onze Amerikaanse vrienden met de boodschap dat als dit plan in de vorm van een wet zou worden aangenomen, het zeer winstgevend zou zijn voor de bankiers over de gehele wereld.

De heer Sherman verklaart dat er nog nooit eerder een dergelijke kans voor de kapitalisten is geweest om zo veel geld te verdienen, zoals zich hier voordoet met deze wet. Het oude plan van de nationale banken is zo impopulair, dat dit nieuwe systeem als positief zal worden ervaren, niettegenstaande het feit dat dit de nationale banken bijna absolute controle zal geven over de financiën. Hij zegt:

‘De weinigen die het systeem kunnen begrijpen en voorzien, zullen zo geïnteresseerd zijn in de winsten, of zo afhankelijk zijn van de gunsten, dat er van hen geen tegenstand valt te verwachten; terwijl aan de andere kant zal blijken dat de grote massa, die niet over het inzicht beschikt te voorzien welke gigantische voordelen het kapitaal onttrekt aan het systeem, de lasten ervan zal dragen zonder morren, en zonder enig besef dat dit systeem schadelijk is voor hun belangen.’

Wij verzoeken u ons te adviseren in deze zaak en aan ons ook te verklaren of u ons van dienst kunt zijn in het geval wij mochten besluiten een nationale bank op te richten in New York.

Indien u bekend bent met de heer Sherman, stellen wij het op prijs iets van hem te vernemen.

Indien wij de door hem aan ons geleverde informatie besluiten te benutten, zullen wij, vanzelfsprekend, behoorlijke compensatie bieden.”

Hoogachtend,

Rothschild Brothers

John Sherman was erg invloedrijk bij het tot stand komen van de bankierswetgeving in die periode. De Rothschilds waren erg geïnteresseerd in het onderwerp omdat zij voornemens waren een ‘National Bank’ in New York op te richten⁹.

In de brief wordt over ons gesproken als de grote groep die geestelijk niet toegerust is om ‘het systeem’ te begrijpen. Een grote groep die de

lasten zal dragen zonder morren en er waarschijnlijk geen besef van heeft dat het tegen hun eigen belangen in gaat. Ons inzicht en bevattingvermogen schieten hier tekort.

Deze brief is ook tekenend voor de arrogantie waarmee wij en onze voorouders door deze lieden gezien en bejegend worden. Temeer omdat, indien duidelijk uitgelegd, dit spel zelfs voor een kind te begrijpen is. Hieruit volgt dus ook dat door ons bejubelde zaken als onderwijs en democratie dringend moeten worden heroverwogen, omdat ze in de huidige vorm misleidend en zonder betekenis zijn.

Grote woorden, zult u zeggen. Doch, de machthebbers, die net zo menselijk zijn als wij, zijn met deze woorden begonnen. Grote woorden dienen een doel: Iets simpels aan het oog onttrekken. Het onder ogen zien van dit centrale vraagstuk en er naar gaan handelen is uiteindelijk onontkoombaar.

Lord Acton (1834-1902), opperrechter in Engeland omstreeks 1875, zei eens:

“The issue which has swept down the centuries and which will have to be fought sooner or later is the People vs. the Banks.”

“Het centrale vraagstuk dat al eeuwen speelt en onvermijdelijk vroeger of later uitgevochten zal moeten worden is de belangentegenstelling tussen het volk en de banken.”

Nobelprijswinnaar John Kenneth Galbraith was professor in de economie aan de universiteiten

Princeton, Harvard en Californië. Hij heeft ook een ambassadeurspost in India gehad. Galbraith zegt het volgende over het algemene inzicht in geld:

*“The study of money, above all other fields in economics, is one in which complexity is used to disguise truth or to evade truth, **not to reveal it. The process by which banks create money is so simple the mind is repelled.** With something so important, a deeper mystery seems only descent.”*

“De officiële studie van het geldsysteem is, in verhouding tot de andere studies die betrekking hebben op de economie, de studie die het meeste gebruik maakt van complexiteit zodat hieromtrent de waarheid of verhuld wordt, of ontlopen. Niet om de waarheid te openbaren. Het proces waarmee de banken het geld creëren is zo simpel dat de menselijke geest niet in staat is dit onder ogen te zien.”

In de media worden wij, niet-ingewijden, regelmatig geconfronteerd met beelden van centrale bankdirecteuren die met bezwerende blikken en handgebaren door renteverlaging- of verhoging de markten sturen. Hun speeches zijn vaak zo ondoorzichtig en ingewikkeld dat alleen doorgewinterde experts inzicht kunnen bieden. Volledige duidelijkheid kan men ook van hen niet verwachten, omdat zij zich dan overbodig zouden maken en hun baan kunnen verliezen.

Wij, de niet-ingewijden, denken al gauw dat banken en economie saaie zaken zijn en zappen

door. Deze heren denken wel voor ons. Zolang wij ons salaris krijgen en onze rekeningen kunnen betalen, komt alles goed.

Echter, in aanmerking nemend dat het beheersen van het geldverkeer het begin is van alle 'WERKELIJKE' macht, zou onze betrokkenheid bij deze zaken wel wat groter mogen zijn. Laten we niet vergeten wat deze werkelijke macht inhoudt: Het laten ontstaan van economische groei of depressie. Het laten ontstaan van oorlog, inflatie en het economisch te gronde kunnen richten van gehele naties en culturen.

Dit zijn geen natuurverschijnselen, noch de Hand van God. Dit zijn bewust gecreëerde gebeurtenissen.

Henry Ford, de Amerikaanse autofabrikant en lid van de globale elite, zei het aldus:

“It is well enough that the people of the nation do not understand our banking and monetary system, for if they did, I believe there would be a revolution before tomorrow morning.”

“Het is een goede zaak dat het volk van ons land ons geld- en bankensysteem niet begrijpt, want op het moment dat ze dat wel doet, breekt er denk ik een revolutie uit voor morgenochtend.”

Met andere woorden: Wij 'LATEN' ons bedriegen. De leugen is door de jaren zo allesomvattend en ingewikkeld geworden, dat ons bevattingsvermogen hier te kort schiet. Als gevolg hiervan liggen de zaken als volgt: een naar

verhouding zeer kleine groep van de wereldbevolking houdt dankzij deze illusie de touwtjes in handen.

Indien men inzicht in dit monetaire systeem heeft, kan men zijn eigen toekomst bepalen, zonder schaarste en oorlog.

“Money is the most important subject intellectual persons can investigate and reflect upon. It is so important that our present civilization may collapse unless it becomes widely understood and the defects remedied very soon.” ¹⁰

“Geld is het allerbelangrijkste onderwerp dat intellectuelen kunnen onderzoeken en waar zij over kunnen nadenken. Het is van een zo groot belang dat onze huidige beschaving, indien dit vraagstuk niet tijdig correct begrepen wordt en de tekortkomingen ervan verholpen, ineenstorten kan.”

Het centrale gegeven waar het hier om gaat is het volgende. De banken creëren het geld vanuit het niets. Als wij dit doen, worden we beschouwd als valsemunters en oplichters. Voor onze centrale banken echter is dit bij wet toegestaan. Als men dan ook nog beseft dat deze banken onder controle staan van de eerder genoemde kleine groep, onze leiders, de globale elite, dan gaat men zich afvragen wat zaken als democratie dan nog om het lijf hebben.

Wat zegt de bank zelf over ‘hun’ geld?

“Neither paper currency nor deposits have value as commodities. Intrinsically, a dollar bill is just a

piece of paper, deposits merely book entries.”

“Papiergeld, evenals giraal geld hebben geen waarde zoals goederen. De intrinsieke waarde van een dollar is gelijkwaardig aan het papier waarvan het gemaakt is. Giraal (en dus ook digitaal) geld zijn slechts inschrijvingen in de boekhouding.”¹¹

Diegenen die dit publiceren bepalen ook ons dagelijks leven door het vaststellen van rente- en inflatiepercentages!

Dag in dag uit worden wij via de media doodgegooid met verhalen en statistieken waaruit keer op keer zou moeten blijken dat er voor van alles en nog wat een geldtekort schijnt te zijn. Gezondheidszorg, onderwijs, woningbouw, voldoende inkomen voor levensonderhoud, onderzoek en innovatie in alternatieve energie, ‘normale’ biologische landbouw en veeteelt et cetera. Voor alles is geldtekort.

Er is ruimte genoeg, arbeidskracht genoeg, creativiteit genoeg, hersens genoeg, van alles genoeg. Alleen geen geld genoeg (en als de rente stijgt, is er nog minder geld). Men komt aan met drogredeneringen zoals bijvoorbeeld: “loonstijging betekent inflatie.”

De centrale vraag is: “Hoe vindt geldschepping plaats?”

Een voorbeeld: U koopt een huis of neemt een hypotheek op de ontstane overwaarde van uw eigendom. U wilt 200.000 euro. Dan gebeurt het volgende. De computer in de bank schrijft deze

digits – want dat zijn het inmiddels – op uw rekening bij. Om dit te verrekenen, moet u dertig jaar bloeden en betalen... MET RENTE.

De bank hangt een fictief getal aan uw naam en u bent voor dertig jaar aan het werk. De bank heeft uw huis niet gebouwd, noch de materialen betaald. Dat is gedaan door mensen zoals u en ik. Ook deze mensen moeten betalen, omdat ze ook een hypotheek hebben. En als je dan dood bent moeten je kinderen successierechten betalen. Velen moeten alleen daarvoor weer een hypotheek sluiten¹².

Stel: U gaat duizend euro lenen bij de bank. Een jaar later betaalt u inclusief rente 1.100 euro terug. Die extra honderd euro komt via een medemens naar u toe. Onder anderen in de vorm van bedrijfswinst of loon. Die honderd euro komt dus uit de maatschappij.

Dit kan alleen als de totale geldhoeveelheid toeneemt. De toename van de geldhoeveelheid – inflatie – vindt plaats door de geldschepping van de bank.

Met andere woorden:

“Rentebetalingen zijn een indirecte vorm van geldschepping.”

Al het geld (munten en bankbiljetten) in circulatie komt dus uit de bank.

Dit bijzondere gegeven is door de heer Robert Hemphill, Credit Manager van de Federal Reserve Bank in Atlanta, als volgt beschreven:

“If all the bank loans were paid, there would not be a dollar in circulation. This is a staggering thought. We are completely dependent on the commercial banks. Someone has to borrow every dollar we have in circulation, cash, or credit. If the banks create ample synthetic money we are prosperous; if not, we starve. We are absolutely without a permanent money system. When one gets a complete grasp of the picture, the tragic absurdity of our hopeless situation is almost incredible – but there it is.”

“In het geval dat alle leningen aan de banken in een keer aan hen worden terugbetaald, zou er geen dollar meer in circulatie zijn. Dit is een gedachte die ieder mens versted zou doen staan. Wij zijn compleet afhankelijk van de commerciële banken. Iedere dollar in circulatie, contant of niet, moet door iemand geleend worden. Als de banken veel kunstmatig geld scheppen, zijn wij welvarend. Als de banken dat niet doen, gaan we dood van de honger. We zitten absoluut zonder een bestendig en betrouwbaar geldsysteem. Wanneer iemand in staat is het complete plaatje te bevatten, zal hij de tragische hopeloosheid van deze belachelijke situatie gewoonweg niet kunnen geloven. Helaas, het is niet anders.”¹³

Rentepercentages vertragen de economische groei, tenzij er extra geld gecreëerd wordt. Gebeurt dit niet, krijg je geldverkrapping en dus een recessie/depressie, want door geldkrimp kunnen

wij onze zaken onderling niet meer naar behoren regelen.

Milton Friedman is na John Maynard Keynes waarschijnlijk de meest invloedrijke econoom van de twintigste eeuw geweest. Hij was hoogleraar aan verschillende universiteiten en president van de 'American Economic Association' In 1976 ontving hij de Nobelprijs voor de economie. Tijdens een radio interview in januari 1996 zei Friedman:

“The Federal Reserve definitely caused the Great Depression by contracting the amount of money in circulation by one-third from 1929 to 1933.”

“De Federal Reserve Bank heeft de Grote Depressie veroorzaakt door de totale hoeveelheid geld dat in omloop was in de jaren 1929-1933 met een derde te verminderen.”

In een radio-interview met *Radio Australia* op 17 juli 1998 (Transcript op de website *Money, Markets & The Economy*) veegt Friedman helemaal de vloer aan met de Federal Reserve:

“All of the central bankers kept saying that they were following easy money policies and that the economy was declining in spite of, and not because of their actions. In the United States, from 1929 to 1933, the quantity of money declined by a third. Similarly in Britain, it declined till 1931, when Britain went off the gold standard. At all times from 1929 to 1933 the Federal Reserve had the power and the ability to have prevented the decline in the quantity of money and to have

increased the quantity of money AT ANY DESIRED RATE. When the Federal Reserve Act was passed in 1913, its major purpose was to prevent 'banking panics' as they were called, temporary crises that had occurred in the United States in 1907 and during earlier periods. What it did was to preside over the worst banking panic in the history of the United States. Not only did the quantity of money go down by a third, but about a third of the banks failed and in the spring of 1933, the Federal Reserve System, which had been set up to prevent banking panics, closed its doors itself and stopped operating. That's a disgraceful performance..."

“Alle Centrale Banken maakten ons duidelijk dat ze hun monetaire politieke besluiten aanpasten aan de situatie van dat moment en dat de economie terugviel door die politiek, niet als gevolg van. In de Verenigde Staten verminderde de totale hoeveelheid geld in de jaren 1929-1933 met een derde. Zo ook in Groot Brittannië. Hier ging de vermindering door tot 1931, toen men daar de goudstandaard los liet. In de jaren 1929 - 1933 had de Federal Reserve Bank op elk willekeurig moment de macht en de middelen om de vermindering van de geldhoeveelheid te voorkomen en deze hoeveelheid te laten toenemen met ieder gewenst tempo. Toen de Federal Reserve Bank werd opgericht door een wet - de Federal Reserve Act - in 1913, was de oorspronkelijke bedoeling dat monetaire crises en 'panics' zoals

in 1907 en eerder in de geschiedenis zouden worden voorkomen. In werkelijkheid had deze bank de leiding over de ergste monetaire crisis in de geschiedenis van Amerika. Niet alleen verminderde de nationale geldhoeveelheid met een derde, ook een derde van de banken gingen ten onder. In het voorjaar van 1933 stopte de Federal Reserve Bank compleet met functioneren en sloot de deuren. Het was een schandalige vertoning.”

Op 8 november 2002 gaf de voorzitter van de Federal Reserve, Ben Bernanke een toespraak tijdens Friedman's negentigste verjaardag. Hierin gaf hij de volgende reactie:

“I would like to say to Milton: Regarding the Great Depression: You're right, we did it. We're very sorry. But thanks to you, we won't do it again.”

“Ik zou graag willen zeggen tegen Milton: Voor wat betreft de Grote Depressie: u had gelijk. Wij hebben het gedaan. Het spijt ons zeer. Maar dankzij u, zullen we het niet weer doen.”¹⁴

Wat is de positie van de Amerikaanse ‘regering’ hierin? Alan Greenspan (ex-directeur van de Federal Reserve) beweert:

“Well, first of all, the Federal Reserve is an independent agency, and that means, basically, that there is no other agency of government which can overrule actions that we take, So long as that is in place and there is no evidence that the

administration or the Congress or anybody else is requesting that we do things other than what we think is the appropriate thing, then what the relations are don't, frankly, matter."

“Ten eerste is de Federal Reserve Bank een onafhankelijke instelling. Dat betekent dat er geen enkel ander instituut van de regering is dat onze beslissingen teniet kan doen. Zolang dit het geval is en zolang niet blijkt dat er iemand is in de regering of het Congres of wie dan ook die vraagtekens zet bij de besluiten die wij juist achten, of meent dat wij zaken anders zouden moeten doen, dan maakt, eerlijk gezegd, deze verhouding niet zoveel uit.”

Kort gezegd, wij zijn aan niemand verantwoording verschuldigd.

De beurscrisis van 1929, die de Grote Depressie inluidde, kwam ook niet zo maar uit de lucht vallen. Geld om mee te speculeren met aandelen, moet wel gecreëerd worden. Wall Street topman, adviseur van de presidenten Wilson en Roosevelt, de heer Bernard Baruch, publiceerde in 1960 zijn memoires *Baruch, the public years* waarin hij over de aanloop naar de crash het volgende schreef:

“Nothing did more to spur the boom in stocks than the decision made by the New York Federal Reserve Bank, in the spring of 1927, to cut the rediscount rate. Benjamin Strong, Governor of the bank, was chief advocate of this unwise measure, which was taken largely AT THE BEHEST OF

MONTAGU NORMAN OF THE BANK OF ENGLAND.”

“Niets heeft de koersstijgingen van de aandelen op de beurs meer gestimuleerd dan het besluit van de Federal Reserve Bank in New York, in de lente van 1927, om de rente op interbancaire leningen te verlagen. De gouverneur van de bank, Benjamin Strong, was de belangrijkste voorvechter van deze onverstandige maatregel die genomen was in ‘opdracht’ van Montagu Norman, de president van de Bank of England.”¹⁵

Deze beslissing had tot gevolg dat de geldgroei grootschalig toenam:

“From this point on, the market got completely out-of-hand. At the time of the bank’s action I warned of its consequences.”

“Vanaf dit moment liepen de zaken op de markt volledig uit de hand. Ik heb gewaarschuwd voor de gevolgen van deze maatregel.”¹⁶

Een helder denkend mens weet van te voren hoe dit afloopt, dus ook de bankdirecteuren uit New York en Londen. Het motief? Massa’s banken vielen om. Uit de ruïnes van dit kaartenhuis zijn de grootste zakenbanken van de Verenigde Staten ontstaan. Concentratie van macht dus. Zoals eerder door Greenspan gesteld:

“De regering staat hier buiten.”

Hoezo democratie... macht aan het volk?

U begrijpt, wij komen zo nooit een steek verder. En dat is de bedoeling ook. Wij zitten in de nesten omdat we aan de leiband zitten van een instituut dat bij wet gemachtigd is ongedekte cheques uit te schrijven! Als er dan een keer een vermetelee stoutmoedige sterveling (crimineel) het niet meer pikt en te wapen gaat, de kluis bestormt, dan vindt hij, tot zijn ontzetting, NIETS. Misschien een ronkende computer, die digits aan het uitbraken is.

Hoe heeft het zo ver kunnen komen? Laten we allereerst eens gaan definiëren wat geld nu eigenlijk is.

Door de eeuwen heen zijn beschavingen ontstaan en ten onder gegaan. Aangezien het in een beschaving om een gemeenschap van mensen gaat, moeten er in die beschaving, als fundament, niet alleen bindingsfactoren tussen deze mensen aanwezig zijn, deze moeten ook als zodanig (h)erkend worden.

Deze bindingsfactoren zijn in wezen voor ieder mens gelijk. Behoeften zoals voedsel en een dak boven het hoofd.

Daarnaast creativiteit om in deze behoeften te voorzien. Deze creativiteit uit zich in arbeid. Deze zelfde creativiteit stelt mensen in staat de arbeidsvermogens te optimaliseren. Meer vrije tijd en voorspoed dus. In deze situatie is men afhankelijk van en loyaal aan elkaar.

Echter, omdat de behoeften en de creativiteit van ieder mens anders kunnen zijn, is er een gemeenschappelijk ruilmiddel nodig, teneinde

deze op elkaar af te kunnen stemmen. Een ruilmiddel, een belichaming van een gemeenschappelijk vertrouwen in elkaar. Een ruilmiddel dat een ieder afzonderlijk in staat stelt deel te nemen aan de maatschappij. Een ruilmiddel met behulp waarvan men zijn behoeften en vaardigheden op elkaar kan afstemmen. Dit ruilmiddel (in onze tijd spreken wij over geld) kan ook als een reflectie worden gezien van de waarde van de gevolgen van onze arbeid (brood, meubelen, huizen et cetera).

De waarde hiervan kan in wezen, net als de waarde van onze arbeid, als een constante worden gezien. Aan arbeid geen gebrek. Dus aan brood en huizen ook niet.

Voorwaarden voor stabiliteit zijn aanwezig omdat we over beide factoren, arbeid en goederen, controle hebben.

Hieruit zou moeten volgen dat het gemeenschappelijke ruilmiddel, geld, ook een constante waarde zou moeten hebben. Dit is gewoon logica. Het gemeenschappelijke ruilmiddel, geld, is dus de levensstroom van de maatschappij. Dit heet 'Economie'.

Onze leiders wisten al lang geleden dat degene die in staat is deze stroom te monopoliseren (door middel van banken) en te manipuleren (door middel van inflatie en rente) TOTALE MACHT BEZIT bij de gratie van het simpele feit dat de mensen afzonderlijk dit systeem niet kunnen overzien en/of niet begrijpen. Zolang dit het geval

is blijft de macht in stand en blijft de positie van onze leiders gewaarborgd.

Wat hebben onze leiders tot op heden met deze macht gedaan? Oorlogen gevoerd, revoluties gefinancierd, hele culturen vernietigd et cetera. Met als gevolg een door de eeuwen heen steeds grotere concentratie van macht. Onze leiders noemen dit 'de beschaafde wereld' of 'de vrije wereld'. Ook wel 'de internationale gemeenschap' genoemd.

De geldstroom

Banken kan men vergelijken met een dam met sluizen. De bankeigenaars – allemaal leden van onze machtselite – zijn een soort sluiswachter. Deze kan de sluizen verder openen en meer geld scheppen/doorlaten (inflatie) of verder afsluiten en de stroom verminderen (rente). De gemeenschap die afhankelijk is van deze (geld)stroom kan dankzij de macht van de sluiswachter of verdrinken (Weimar republiek; Duitsland in 1923) of drooggelegd worden (Grote Depressie, Amerika in de dertiger jaren).

Men realiseert zich natuurlijk dat je op deze simpele wijze aardverschuivingen kan laten ontstaan in de sociale samenhang van de getroffen gemeenschap of natie, of deze samenhang compleet kan vernietigen.

Duitsland verloor in 1923 in hoog tempo zijn bezit, omdat dit voor een habbekrats door buitenlanders werd opgekocht. De mensen konden met een kruiwagen hun salaris halen, als ze nog

werk hadden. Er ontstond hongersnood: 1,5 miljoen mensen verloren het leven. Onze leiders hebben zo de weg geplaveid voor een van hun topacteurs: Adolf Hitler.

Voorbeeld in Zimbabwe

Oorlog tegen de eigen bevolking. Men verliest alles, hongersnood is slechts een kwestie van tijd.

Op het NOS-journaal van 3 augustus 2007 werd een burger van Zimbabwe geïnterviewd. Op een vraag van de verslaggever over de waanzinnige prijsverhogingen antwoordde hij:

“Normaal gaan de prijzen omhoog als er een nieuw bankbiljet op de markt komt.”

Daar heb je het! ‘Inflatie’ komt op de burgers over als een natuurverschijnsel. Dit is onmogelijk daar het geld dat nodig is voor de prijsverhogingen toch gemaakt zal moeten worden. Winkeliers verhogen prijzen niet omdat ze dat leuk vinden, maar om het vege lijf te redden. De regering van Zimbabwe heeft ze onlangs helemaal klem gezet door de politie af te sturen op winkels die prijzen verder verhoogden. Die werden direct gesloten. Resultaat? De middenstand van het land is (opzettelijk) compleet verwoest. De president van Zimbabwe doet het wat onze leiders betreft uitstekend. Hij kan ongestraft zijn gang gaan. Als onze leiders echt van iemand af willen, wordt er meteen een staatsgreep of oorlog op touw gezet.

Wat betreft de ‘Grote Depressie’ in de Verenigde Staten (1929), deze had onder meer te maken met

verhogingen van de rente, ofwel het steeds verder laten opdrogen van de geldstroom (verkrappen van de leningenmarkt). Bij hoge rente moet er meer geld worden terugbetaald dan oorspronkelijk uitgeleend is. Waar haal je dat weg?

Bij elkaar!

Ook initiatieven in de vorm van investeringen worden onmogelijk gemaakt. Het gevolg is massawerkloosheid.

Wel makkelijk als je voor een paar jaren later een wereldoorlog op de rol hebt staan. Soldaten zijn er genoeg. Werknemers om bommen en granaten te produceren zijn er ook genoeg. Door de ellende is men zeer gemotiveerd om aan de slag te gaan. De huur moet betaald worden.

U ziet, alles kan. En dat alleen dankzij het feit dat wij onze geldsluizen laten bedienen door mensen die wij niet kennen, niet democratisch gekozen hebben en niet kunnen controleren. Wij worden slechts via de door onze elite gecontroleerde media geconfronteerd met bankpresidenten die als een dominee of orakel met een pokerface ons maatregelen aanzeggen (renteverhoging of renteverlaging) als remedie voor problemen die zij hebben laten ontstaan. Als dan alsnog blijkt dat zijzelf verantwoordelijk zijn voor de schade, roepen zij met een stalen gezicht dat zij inschattingsfouten hebben gemaakt. Dat de markt 'onvoorziene bewegingen' heeft gemaakt. Zij doen dan alsof zij wanhopig proberen de in gang gezette

crisisbewegingen van de markt te kanaliseren of de effecten te neutraliseren.

Deze sluiswachters die van alles kunnen uithalen met onze maatschappij, hebben zich met onze 'toestemming' (want wij zijn een 'democratie') verenigd in een centraal systeem genaamd de Europese Centrale Bank. Zelfs als natie staan we nu machteloos. Onze minister van Financiën is slechts een loopjongen. Het 'Orakel' zetelt in Frankfurt.

Waaruit bestaat de macht van de Europese Centrale Bank?

- Het alleenrecht geld te scheppen voor de maatschappij, in dit geval de Eurolanden;
- Alleen de bank weet waar het goud ligt;
- Door het toestaan of weigeren van investerings-kredieten bepaalt de bank waar het geld naar toe stroomt en waar werkgelegenheid ontstaat of verdwijnt;
- Het bepaalt de hoeveelheid geld die in omloop is en publiceert het inflatiepercentage;
- Het is de machtsfactor die weet hoeveel geld er is. Of het inflatiecijfer klopt, weet zij alleen;
- Als door geldschepping inflatiepercentages stijgen stelt de bank de renteverhoging vast;
- De bank weet wat er wel/niet in de kluis ligt en in de computer zit;
- De bank stuurt economieën en dus volkeren aan; is in staat ze te maken en te breken.

Bovendien veroorzaakt de bank crises en oorlogen naar believen;

- Hoe groot deze macht is blijkt uit het feit dat deze gang van zaken door onze regering en parlement evenals de pers nooit ter discussie is gesteld. Mensen die dit doorzien worden genegeerd. Wij moeten onwetend blijven.

Herinnert u zich de invoering van de euro nog? In Nederland is nooit een serieuze hoorzitting gewijd over de invoering van de euro. Toch werd onze gulden – samen met de Zwitserse franc de sterkste valuta ter wereld – omgewisseld in de euro.

Waarom eigenlijk?

De euro is slechts een tussenstation op weg naar de ophanden zijnde Nieuwe Wereldorde.

Een belangrijk pijler van de geplande werelddictatuur is de oprichting van één ‘Globale Centrale Bank’ met één globale munteenheid.

Ook Glenn Beck, commentator van CNN, attendeerde voor de komst van één ‘Globale Centrale Bank’ met één globale munteenheid:

“Er is een wereldwijde meltdown op komst. Het is een wereldwijde depressie. En een wereldmunteenheid en één wereldwijd financieel systeem is het eindspel.”

Diegenen die de macht hebben, zijn van mening dat voor de totstandkoming van een wereldwijd financieel systeem de totale ineenstorting van de wereldeconomie een noodzakelijkheid is.

Dominique Strauss-Kahn, directeur op dat moment van het Internationaal Monetair Fonds zei:

“De huidige economische crisis en haar naschokken zijn de kans hervormingen door te zetten die moeten leiden tot een nieuwe globale munteenheid uitgegeven door een globale Centrale bank.”

Invoering van de euro maakt het mogelijk heel Europa in een klap failliet te verklaren.

Sterke munteenheden zoals de Nederlandse gulden en de Duitse mark waren een hinderpaal voor een wereldmunteenheid en moesten daarom verdwijnen.

Over de invoering van de euro is ons niets gevraagd. Referendum was niet nodig en nu begrijpt u waarom. Coupplagers kondigen over het algemeen geen referenda af.

Wat we wel kregen waren volstrekt onbenullige reclamespotjes met zingende en jubelende animatie-kleipoppetjes.

We moesten blij zijn met de euro (het toppunt van machtsconcentratie). Onze leiders zien ons als een stelletje uilskuikens van wie je alles af kunt nemen.

Misschien begrijpt u nu ook waarom alle bezittingen en schulden van de EU-landen op één hoop werden gegooid en de inhoud van de schatkist van de rijke landen thans wordt geplunderd en verdeeld onder de arme en failliete EMU-landen zoals Griekenland.

Door middel van een economische oorlog werd Griekenland opzettelijk in de totale ondergang gestort. Griekenland was failliet en kon zijn schulden niet meer terugbetalen.

Griekenland was het eerste land binnen Europa dat opstond tegen onze machtselite. Het Griekse volk wilde de EU verlaten; werd echter door hun politici verraden.

Achter de schermen werd door verschillende Griekse politici en EU-politici een politiek toneelspel gespeeld. Uiteindelijk kwam men na maanden tot een deal. Met belastinggelden van de burgers van de rijke Europese landen werd Griekenland miljarden geleend. Ook werd door het IMF en de Europese Centrale Bank noodzakelijke financiële hulp verleend.

Naar een realistische oplossing voor het Griekse probleem is nooit gestreefd door onze politici. De Griekse “bailout” was niet om Griekenland te redden.

Wie trekken profijt van de bewust gecreëerde crash in Griekenland?

Niet alleen raken de schatkisten van de rijke landen steeds leger, ook een ander probleem werd door onze leiders opgelost. Griekenland voldeed al langere tijd niet aan de opgelegde regels van onbeperkt privatisering van openbare diensten en openbare eigendommen van waaruit onze machtselite hun winsten maximaliseren.

Het is dus niet verrassend dat de voorwaarden voor de Griekse Bailout, privatisering van

staatsbedrijven, verkoop tegen uitverkooprijzen van publieke eigendommen en Griekse banken waren.

De kopers? Grote financiële instellingen in handen van onze machtselite.

Zoals gezegd staat de westerse wereldeconomie onder water zonder mogelijkheden om deze te redden. Misschien begrijpt u nu dat dit juist de bedoeling is. Er is een wereldwijde meltdown gepland. Zoals verderop in dit boek zal blijken zijn wij door gezaghebbende economen vele malen gewaarschuwd, soms al honderden jaren geleden. Maar hun boeken worden genegeerd en liggen in de bibliotheken stof te vergaren.

Geldschepping

Hoe gaat de geldschepping in zijn werk? Daar heb je als bankier een excuus voor nodig. De reden voor toename van geldschepping ligt besloten in het feit dat onze leiders doelstellingen moeten halen. Bij geldschepping wordt er meer geïnvesteerd en gaan er meer mensen aan het werk. Excuses voor geldschepping hebben wij ervaren: Stijgende huizenprijzen en oversluiting van hypotheekleningen, gecombineerd met lage rente.

Waarom stegen de huizenprijzen enkele jaren geleden zo sterk? Het antwoord is simpel. In de negentiger jaren kwam er een grote automatiseringsgolf op ons af en de echtgenotes moesten achter het aanrecht vandaan. Voor het afsluiten van een hypotheek werd de mogelijkheid

geschapen dat nu twee kostwinners per gezin konden deelnemen.

Hierdoor nam de vraag flink toe. En de prijzen gingen stijgen. Door de prijsstijging ontstond er bij de bestaande woningen overwaarde en die kon door het oversluiten van hypotheke te gelde worden gemaakt.

Zo zijn er in Nederland vele miljarden, soms wel veertig miljard per jaar, door de bank uit het niets gecreëerd. Eerdergenoemde mensen gingen dit geld uitgeven (auto's et cetera). Dit heet dan 'economische groei.'

Het slachtoffer? Ons gezinsleven. Omdat men als gevolg van deze bewust gecreëerde prijsstijging als gezin met een kostwinner geen huis meer kan kopen. Met dank aan onze 'politici'.

En wat zegt onze sluiswachter van deze geldgroei?

Regelmatig verschijnen er berichten van de ECB dat die het dubbele bedraagt van wat oorspronkelijk was voorzien. Met een stalen gezicht wordt er dan aangegeven dat het percentage van de geldgroei 11,5% bedraagt en het inflatiecijfer 2,5%. Analisten zullen op z'n hoogst aangeven dat bij de berekening hiervan bepaalde factoren buiten beschouwing zijn gelaten. "Het zal allemaal wel", denken wij en we zappen door.

In augustus 2008 brak de crisis in de Amerikaanse huizenmarkt los. Banken hadden hypotheke verstrekt zonder controle van de inkomsten van de cliënt! Geloof u dat? In banken heerst een strikte hiërarchie, net zoals in het leger.

Het interesseert de banken geen zier of de hypotheek afbetaald wordt. De woningen zijn toch van hen en lopen niet weg. Ze verkeren in de comfortabele situatie dat ze de stekker eruit kunnen trekken wanneer zij dat willen.

Na de crash in de Verenigde Staten werd door de onderzoekscommissie het volgende geconstateerd:

“Toezicht heeft gefaald.”

Hoe dit kan? Banken die geld uitlenen aan huizenkopers halen dit weg bij andere banken die dit weer bij de Federal Reserve weghalen. Deze heeft het alleenrecht tot geldschepping in de Verenigde Staten. Officieel heeft deze bank evenals de ECB vele miljarden uit de computer tevoorschijn getoverd om de crash uit te stellen.

Door de crash in de Verenigde Staten verkeert de wereld sinds 2009 in een kredietcrisis. Bedrijven klagen dat ze niet kunnen werken omdat de kredietkraan dicht zit¹⁷.

Overheden praten over bezuinigingen, de werkloosheid stijgt overal en in veel Europese landen leiden mensen steeds vaker honger.

Zij die geld kunnen maken door een boekhoudkundige notitie met vulpen te maken, kunnen net zo makkelijk geld vernietigen dat zij hebben gecreëerd. Zij die een periode van ‘gemakkelijk geld’ hebben gecreëerd, kunnen met hetzelfde instrument een periode van ‘krapte’ veroorzaken¹⁸.

“Als geld je hoop belichaamt op het bereiken van werkelijke onafhankelijkheid, zul je die nooit bereiken.” - Henry Ford

Inflatie

Hoe gaat inflatie in zijn werk? In het dagelijkse leven wordt dit ervaren als een ongrijpbaar natuurverschijnsel. Onze leiders laten ons in die waan.

Stel, je bent zo rijk als Dagobert Duck. Je hebt een pakhuis vol geld. Maar toch: het is geld. En als je het gaat uitgeven, is het maar net wat een gek er voor geeft. En wat die gek geeft wordt bepaald door de bank. Als die het inflatiecijfer opschreeft krijg je steeds minder waar voor je geld.

Dat door de ‘Grote Baas’ in Frankfurt is bepaald dat je in 2001 voor een rijksdaalder een gulden (*een euro*) terugkreeg maakt een ding duidelijk. Afhankelijk zijn van geld is een slechte optie. Geld geeft uiteindelijk dus geen onafhankelijkheid of zekerheid. Ook Dagobert Duck heeft een afvoerputje in zijn pakhuis. En hij is niet bij machte het af te sluiten.

De kunstmatig in stand gehouden verwarring bestaat uit het volgende. Men noemt stijging van lonen en prijzen inflatie. Doch dit is een gevolg van de geldproductie van de bank – uit het niets geschapen – middels veel leningen en lage rente in de maatschappij gepompt. Je kunt dit ook diefstal noemen.

De wereldbekende econoom John Maynard Keynes vertelde in zijn boek *The Economic Consequences of the! Peace* het volgende:

“By a continuing process of inflation, governments can confiscate, secretly and unobserved, an important part of the wealth of their citizens. By this method they not only confiscate, but they confiscate arbitrarily; and, while the process impoverishes many, it actually ENRICHES SOME.”

“Door middel van inflatie kunnen regeringen heimelijk en ongezien gestaag zich een belangrijk deel van de rijkdom van hun burgers toeëigenen. Op deze wijze doen zij dat wederrechtelijk en willekeurig; door dit proces verarmt de grote massa, terwijl tegelijkertijd ‘enkelen’ zich verrijken kunnen.”¹⁹

“There is no subtler, no surer means of overturning the existing basis of society than to debauch the currency. The process engages all the hidden forces of economic law on the side of destruction, and does it in a manner which not one man in a million is able to diagnose.”

“Er bestaat geen subtielere en doortastender manier om de basis van de maatschappij te destabiliseren dan het vertrouwen in het geld teniet te doen. Alle verborgen krachten in de economie laten zich gelden op destructieve wijze; en dit alles gebeurt op een wijze die niet een persoon op een miljoen kan doorzien.”²⁰

Door rampen, zoals bijvoorbeeld in Zimbabwe, gaat van inflatie een grote dreiging uit. Tot in het fundament van ons bestaan. Angst en macht gaan de situatie beïnvloeden. Als de onwetende volksmassa de riante salarisstijgingen van de hogere dienaren van onze leiders gadeslaat en de moed opbrengt via de vakbonden een salariseis op tafel te leggen wordt dit meteen verschrikt en arrogant terzijde geschoven met de mededeling dat de inflatie onverantwoord hoog zal uitvallen. Dat onze economie oververhit zal raken.

“Wij moeten onze plaats kennen en onze verantwoordelijkheid nemen!”, wordt ons door de hogere dienaren toegeroepen. De directeur van de ECB, Trichet, noemt dit het *Tweede ronde-effect*.

Als het werkvolk meer eisen stelt tijdens loononderhandelingen wegens gestegen kosten voor het levensonderhoud, veroorzaakt dit inflatie en bedreigt dit de economische stabiliteit.

En dan volgt het ‘machtswoord’:

“We zullen er voor zorgen dat deze ‘tweede rondeffecten’ zich niet materialiseren.”²¹

Een duidelijke boodschap aan de lokale politici, de vakbonden en de werkgevers in de eurozone. Met andere woorden: “doe wat wij zeggen of anders krijgen jullie klappen (renteverhoging).”

En de hogere dienaren zelf? Die werken niet, die ‘netwerken’. Inflatie is een schitterende manier om te voorkomen dat wij te rijk worden. Mochten we toch te veel salarisstijging krijgen, worden we meteen afgestraft door vaststelling van hogere

inflatiepercentages (hogere huur, energiekosten et cetera).

Rente

Hebben de rijken dan geen last van inflatie? Daar is een bekend middel tegen... rente.

Rente is bescherming van vermogens van de kapitaalkrachtigen. Mensen zoals wij moeten altijd lenen als wij willen investeren of een huis kopen. Hoe hoger de rente, hoe minder mogelijkheden voor ons. De rijken hoeven niet te lenen. Doen ze het wel, dan gaat dat via een constructie. Hoe meer geld, hoe meer mogelijkheden (belastingparadijzen of postbusvestigingen).

Hypotheekrenteaftrek zoals in Nederland is omstreden. Waarom geeft de bank die renteaftrek zelf niet?

We moeten dus via de belasting op elkaars zak leven. Per saldo schieten wij er niets mee op. Alleen de huizenprijzen schieten verder omhoog, want er is meer vraag.

De rente stijgt als de inflatie stijgt, zegt men. Als je de werkelijke cijfers, als die te krijgen zijn, goed zou analyseren dan kan men zien dat die samenhang zeer betrekkelijk is. Aangezien de werkelijke geldhoeveelheid alleen bij de bank bekend is, is de weg vrij voor manipulatie. Het rente-inflatie model is natuurlijk een briljante vondst: "arbeidskracht is de motor van onze economie". Men heeft daar het begrip inflatie aan gekoppeld. Wat je vandaag aan bezit bij elkaar

gebuffeld hebt kan morgen aan waarde ingeboet hebben.

Kapitaal, wat uit ONZE arbeid voortkomt, is in wezen een statisch gegeven. Zonder arbeid gebeurt er niets mee, je kunt het net zo goed onder de grond stoppen. Maar daar biedt rente natuurlijk uitkomst. Kapitaal groeit vanzelf; je kunt het ook een vorm van parasitisme noemen. De eigenaar van kapitaal werkt natuurlijk niet, dat doen wij. Hij stuurt slechts de geldstroom naar waar de arbeid het goedkoopst is. Door rente is zijn positie veilig; generatie na generatie.

Reuben Clark was 'Under Secretary of State' onder president Calvin Coolidge, tevens Amerikaans ambassadeur in Mexico. In 1938 zei hij het volgende:

“Rente slaapt nimmer, wordt nooit ziek en sterft niet; het hoeft nooit naar het ziekenhuis; het werkt op zon- en feestdagen; het gaat nooit op vakantie; het gaat nooit op visite en reist niet; het scheidt nergens genoeg in; het wordt nooit ontslagen of ontheven van werk; het heeft geen arbeidstijdverkorting; het heeft nooit een slechte oogst of last van droogtes; het betaalt nooit belasting; het koopt geen eten; het draagt geen kleding; het heeft geen woning en zodoende geen behoefte aan reparaties, vervanging, geen dakspanen, leidingen, schilderen, of witsel. Het heeft geen echtgenote, kinderen, vader, moeder of familie om voor te zorgen. Ook geen kosten voor levensonderhoud; het heeft geen bruiloften of

geboortes of sterfgevallen; het heeft geen liefde, geen sympathie; het is hard en zielloos als een granieten klif. Eenmaal in de schuld, zal rente je gezel zijn gedurende iedere minuut van de dag en de nacht. Je kunt het niet vermijden of er aan ontsnappen. Je kunt het niet afwijzen; het geeft niet toe aan smeekbedes, noch aan eisen of opdrachten. En als je het in de weg zit of zijn koers doorkruist of je faalt in het tegemoet komen aan de eisen, zal het je vernietigen.”

Hoe hoger de rentestand, hoe minder mensen zich de mogelijkheden kunnen verwerven om hun eigen toekomst te bepalen. Groeiende middenstand? Studerende kinderen? Men wordt dan onafhankelijk en mondig. Men is minder geneigd zijn arbeidskracht aan onze leiders uit te besteden. Rente (en inflatie) vertraagt of stagneert dit proces.

Rente is de motor achter de groeiende kloof van arm en rijk. Hoe hoger de rente, hoe sneller de kloof zich verdiept. Via het Internationale Monetair Fonds (IMF) en de Wereldbank wordt zo de derde wereld geplunderd:

“Betaal de rente op je schulden maar in grondstoffen.”

De functie van armoede? Armen kun je onwetend houden; armen zijn weerloos, armen denken niet verder dan de volgende maaltijd; overleven, verder niet. Armoede (evenals oorlog) heeft een economische functie.

En wij? Wij hebben schuldgevoel en doen aan ‘ontwikkelingshulp.’ Omdat we niet letten op de werkelijke oorzaak – de tekortkomingen in het geldsysteem – is ontwikkelingshulp natuurlijk een agendapunt voor de regering.

Aristoteles vertelde in *Politica* over rente het volgende:

“Rente is geld van geld; en daarmee de meest tegennatuurlijke vorm van bezitvorming.”

Thomas A. Edison zei de *New York Times* van 12 juni 1921:

“Rente is een uitvinding van Satan.”

Naast de Bijbel verbiedt ook de de profeet Mohammed rente. Deze was in zijn jeugd een koopman en begreep de handel. Hij verbood rente, omdat dientengevolge machtsconcentraties zouden gaan plaatsvinden. Deze machtsconcentraties zouden het belang van de handel te boven gaan. Ze zouden in staat zijn deze te sturen en te manipuleren. Mohammed onderkende de implicaties van rente als machtsfactor.

Rente creëert overvloed voor degenen die bezitten en schaarste voor diegenen die niet bezitten.

Voor onze leiders is het een machtsmiddel om schaarste te creëren door renteverhoging en groei en overvloed door renteverlaging (‘Roaring Twenties’).

Hier volgt een fraai voorbeeld over hoe onze leiders werkelijk met geld omgaan.

In *The Guardian* verscheen op 20 maart 2006 volgende bericht:

“Iraq was awash in cash. We played football with bricks of \$100 bills.”

“Irak was overspoeld met dollars. We speelden voetbal met pakketten van 100-dollarbiljetten.”²²

De tegoeden van Irak waren bij de Federal Reserve Bank in New York ondergebracht. In het eerste jaar van de Amerikaanse bezetting, onder de interim-regering van Paul Bremer, werd een totaal van 363 ton biljetten van honderd dollar op pallets met C130 transportvliegtuigen naar Bagdad vervoerd. Dit transport vond een maal per twee weken plaats. Het grootste bedrag – \$ 2.401.600.000 – werd verzonden op 22 juni 2004. Dit was het grootste transport met contant geld in de geschiedenis van de Federal Reserve. Het totaal bedroeg ongeveer twintig biljoen dollar.

Het zaakje werd geregeld door een obscuur accountantsbureau, *North Star Consultants Inc.* Volgens een assistent van Bremer, Stuart Bowen, werd deze firma gerund vanuit een privé-woning te San Diego. Maar het kan nog mooier:

“They reported that CPA’s entire accounting system consisted of just one contractor maintaining Excel spreadsheets. That’s one person for 20 billion.”

“Er werd gerapporteerd dat het complete boekhoudingsysteem bestond uit slechts een contractant die Excel spreadsheets bijhield. Dat

is een enkele persoon verantwoordelijk voor 20 biljoen.”²³

In het jaar 2003, na de inval, werden de sancties van de Verenigde Naties opgeheven. Zodoende kwam de twintig biljoen vrij. Het hoeft verder geen betoog dat wat hier beschreven is natuurlijk boze opzet is. Het past in de strategie van onze leiders om het volk van Irak economisch en sociaal in totale staat van ontredde te brengen.

In grotere kring was bekend dat dit geld er was. Hiermee was het mogelijk geweest de economie op te starten en het volk te voorzien van water en gezondheidszorg. Men was dit natuurlijk niet van plan. Daarom dumpte men dit geld met een paar vliegtuigen op het vliegveld. Wie verantwoordelijk was, is formeel door de Commissie Waxman nimmer vastgesteld. De Interim-regering van Paul Bremer, die opdracht had gegeven voor deze transporten, had het zelfs gepresteerd om vlak voor de overdracht van het gezag aan de Irakezen het allergrootste transport op 22 juni plaats te laten vinden. Het allerlaatste transport van zestien biljoen dollar vond plaats op 25 juni 2004.

Om ordentelijke distributie te voorkomen werd het dus gewoon ‘gestort’. Niet op een bankrekening, maar met een C-130 transportvliegtuig op een Iraaks vliegveld.

Niemand kan dus beweren dat de Irakezen hun geld niet hebben gehad.

De Wereldwijde accountantsorganisatie KPMG moest een boekhoudkundig onderzoek verrichten

wat, mede dank zij tegenwerking van de interimregering, slechts gedeeltelijk lukte. De Commissie Waxman ondervroeg ook de heer Bremer naar de gang van zaken. Het antwoord?

“The auditors presume that the Coalition could achieve a standard of budgetary transparency and execution which even peaceful Western nations would have trouble meeting within a year, especially in the midst of war.”

“De accountants veronderstellen dat de ‘coalitie’ een kwaliteitsstandaard van budgettaire transparantie en uitvoering konden handhaven op een niveau waarmee zelfs de in vrede levende westerse landen moeite zouden hebben, laat staan in de situatie van een oorlog.”

De heer Bremer (voormalig Amerikaans ambassadeur in Den Haag) speelt de bal terug en neemt geen verantwoording. Zijn verklaring is in tegenspraak met het tempo van en de manier waarop de transporten hebben plaatsgevonden. Als de situatie zo onoverzichtelijk was als hij beweert, zou hij op zijn minst toch preventieve maatregelen kunnen hebben genomen om deze toestanden te voorkomen.

Dit verhaal zegt iets over de mentaliteit van de mensen met wie we te maken hebben. Zij zien geld als een wapen! In dit geval werd Irak op een doeltreffende manier van zijn tegoeden ontdaan. Met deze zondvloed van geld is het land verder in de misère geholpen. Twee vliegen in een klap.

Het is bizar dat dezelfde Amerikaanse regering al sedert geruime tijd Noord-Korea beschuldigt van het namaken van 100-dollar biljetten.

Dit verhaal is onder de aandacht gekomen wegens het beeld van gestapelde pallets dollarbiljetten, voor een normaal mens onvoorstelbaar.

Stelt u zich ditzelfde gegeven als volgt voor: als virtuele transacties via de computer. Dan zou geen haan ernaar gekraaid hebben. Dan was het voor de autoriteiten ook beter te controleren geweest waar het bleef. Maar dat was niet in hun belang. Met dit cashgeld ontliep men de verantwoordelijkheid en creeerde men chaos.

Ook is het belangrijk te beseffen dat dit soort opzetjes peanuts zijn via computers op wereldschaal zoals o.a. het fenomeen 'flitskapitaal': Men heeft er geen concreet beeld bij.

De vraag "wat is geld?", is wat ons bevattingsvermogen betreft van een vergelijkbare orde als de vraag: "is de aarde rond of plat." Het heeft te maken met een primair inzicht. Hoe ervaren wij geld? Voor onze leiders is het simpel. Geld is een middel om een doel te bereiken. Je produceert het per kilo en laat de boekhouding alleen controleren door 'vrienden'²⁴.

Je hangt een briefje bij wijze van spreken aan een hengel als lokkertje. Wij lopen wel, onze kinderen moeten eten. Het zal nooit in ons opkomen dat het geld aan een hengel hangt, we kunnen ons nog

minder voorstellen dat iemand deze hengel vasthoudt en ons een bepaalde richting instuurt.

De richtingen waarin we ons tot op heden hebben laten sturen betekenen niet veel goeds. Er is een globaal imperium opgebouwd, er is hongersnood, er is oorlog, er zijn ziektes, er is vervuiling et cetera.

Met geld zetten diegenen die de macht hebben ons tegen elkaar op. Zij zien de wereld als een globale arena. Om ons daartoe te motiveren creëren zij angst, haat en onzekerheid via hun media. Tegelijkertijd creëert hun economisch systeem ‘schaarste’, oorlogen et cetera.

Datgene wat ons als mens met elkaar verbindt – ons gemeenschappelijk ruilmiddel ‘geld’ en onze creativiteit – wordt tegen ons gebruikt. En zolang wij ons laten gebruiken (vanwege angst, domheid of gebrek aan zelfvertrouwen) zal dit proces doorgaan. Met afschuwelijke gevolgen voor ons allemaal. Hier is sprake van planning, een agenda die eeuwen omspant, met een begin en een einde zoals verderop beschreven zal worden.

Jacques Attali, topadviseur achter François Mitterrand gedurende zijn presidentschap van Frankrijk, een van de zeer invloedrijke mensen in de Europese top, stelde in zijn boek *Millennium, Winners and Losers in the Coming World Order* het volgende:

“Past leaders or rulers tended to think in terms of centuries, not in terms of quarterly earnings reports or electoral cycles.”

“Leiders uit het verleden hebben altijd gedacht in termen van eeuwen, nooit in termen van boekhoudkundige kwartaalverslagen of electorale cycli.”²⁵

Dit geldt tegenwoordig voor de globale top nog steeds. Ze hebben door de eeuwen heen een machinerie opgebouwd met slechts een doel: Een Nieuwe Wereldorde.

Jacques Attali is een ingewijde. De ‘titel’ van zijn boek impliceert dat in deze ‘Nieuwe Wereldorde’ niet voor iedereen plaats zal zijn: er zullen ook ‘verliezers’ zijn!

Hoofdstuk 4

Concentratie van goud is concentratie van macht

Als je een machtsspel gaat spelen met de afhankelijkheid van de mensen ten opzichte van elkaar als inzet – hun behoeften – dan moet je er tevens voor zorgen dat dit spel voor hen ondoorgrondelijk is.

Gemeenschappen bestaan bij de gratie van onderlinge afhankelijkheid. De meest fundamentele wijze om macht te verwerven is deze onderlinge afhankelijkheid veranderen in individuele afhankelijkheid van een door de leider in te voeren systeem. De methode is simpel: men controleert of bezit iets waar de gemeenschap een universele waarde aan toekent en waaraan schaarste is. Hoe meer afhankelijkheid van de leider en zijn systeem, hoe meer macht.

Alternatief: Een lijdend voorwerp dat alleen jij kunt bezitten/beheersen, dat schaars is, dat geconcentreerd en beschermd kan worden bewaard, dat niet bederven kan en onbeperkte levensduur heeft. Als je erin slaagt datgene wat de mensen zelf beheren en ze kracht geeft zoals water, voedsel, vee et cetera, aan dit lijdend voorwerp ondergeschikt te maken, dan heb je het voor elkaar. Voor vele generaties, zoals de geschiedenis bewijst. Dat lijdende voorwerp is, zoals u begrijpt, GOUD.

Zoals het concept 'God' autoriteit verleent aan de kerk, zo verleent het concept 'Goud' autoriteit aan de bank. Hoe bestendig je deze autoriteit?

Allereerst zorg je ervoor dat je het goud controleert. Als gevolg van het feit dat goud een stof is, kun je de hoeveelheid meten en fysiek concentreren op een of meerdere beveiligde/onbekende plaatsen.

Dan komt de volgende en uiteindelijk de belangrijkste stap: het 'mythologiseren'. Het concept 'Goud' is zoals gezegd het wereldse equivalent van het concept 'God.' Dus: goud is schaars, de kwaliteit is duurzaam en dus geschikt als machtsbasis voor de elite die het controleert.

Voorbeelden van mythologisering

De vroegere generaties van onze huidige leiders maten zichzelf een goddelijke status toe. Zij maakten dat aan het volk duidelijk door veel met goud te pronken (hun uiterlijk, hun gebouwen, hun tempels et cetera).

Ook in de Bijbel kunnen we fraaie voorbeelden vinden, zoals het relaas van het 'Gouden Kalf'. In het boek *Exodus* (hoofdstuk 32) geeft Aaron het volk Israël opdracht alle gouden sieraden in te leveren, teneinde het te smelten om er een gouden kalf van te maken²⁶.

Toen het gegoten kalf opgesteld stond, juichte het volk en riep: "Dit zijn uw goden, Israël, die u uit het land Egypte gevoerd hebben."

Hier wordt goud een betekenis gegeven: ‘waar het goud gaat, gaat het volk’.

Dit is tegenwoordig nog steeds het geval: Onze wereldleiders en bankiers kunnen ons met behulp van goud (of de afgeleide, geld) naar eigen inzicht leiden.

De controle over het goud is dus niet het doel, maar het middel. Het werkelijke doel is de controle over onze geest, onze wil, wie wij zijn, dat wat ons tot mens maakt. Als dat doel bereikt is – het is bijna zo ver – dan is de goddelijke status van onze leiders definitief bevestigd en hebben wij ons laten onderwerpen.

Wat voor effect heeft de mythologie op ons mensen?

Iedereen heeft wel eens gehoord van het fenomeen goudkoorts. Volksstammen doken de Amerikaanse woestijn in en begonnen als mollen in de aarde te wroeten in de hoop op, op wat eigenlijk? Een beter leven? Kun je goud eten, erin wonen? Je kunt er niets mee ‘doen’. Je kunt andere mensen wel dingen voor jou LATEN doen. En dit heeft onoverzienbare gevolgen.

De winst voor de een is de ondergang van de ander. Darwinistische wetten gaan gelden: ‘het recht van de sterkste’. En de sterkste is degene die het meeste bezit. Tegenwoordig heet dit ‘concurrentie’ of ‘vrije markt.’ En dit bezit wordt automatisch vergroot in het proces. Het gewonnen goud komt – door het geldsysteem – uiteindelijk automatisch in de bankkluis terecht.

Een ieder die goud heeft gewonnen gaat dit inwisselen tegen het gangbare ruilmiddel: 'papiergeld'. Deze briefjes worden door onze leiders met behulp van de banken in de maatschappij gebracht. Het goud komt automatisch naar ze toe.

Dit gebeurt bijvoorbeeld ook in de derde wereld. Goudmijnen in Zuid-Afrika of Brazilië worden door het volk daar leeggedolven. Dan 'verkopen' ze het voor papieren briefjes, 'dollars', aan onze leiders. Het goud ligt nu in kluizen in Zwitserland, Londen et cetera.

Enige tijd terug werd op de televisie een interview uitgezonden met enkele Zuid-Afrikaanse arbeiders van de Kimberley-diamantmijn. De mijn was uitgeput; je zag een groot gat in de grond. De arbeiders waren werkeloos en de diamanten lagen in Antwerpen en Londen. De mannen hadden geen pensioen of uitkering. Het kon er niet vanaf. Werk was er niet. De rijkdom was weg! De arbeiders vertelden dat ze konden kiezen tussen alcoholisme en criminaliteit.

Tropisch hardhout: hetzelfde verhaal en mechanisme. Regenwouden worden gekapt in ruil voor (dollar-)briefjes. Totale uitverkoop.

Het briefjessysteem doet dus twee dingen. Het berooft een land van grondstoffen en het vernietigt de lokale economie en samenleving.

Het door onze leiders veiliggestelde goud kan door middel van het er van afgeleide geld(papier-)systeem overal zijn invloed laten

gelden. Via de dollar reiken de tentakels tot in alle uithoeken van onze planeet. De planeet onderwerp je dus niet met wapens, maar met papieren dollarbriefjes.

Mythologie rondom goud wordt tot op heden nog altijd volgehouden. Op de website van de Federal Reserve Bank te New York staat een document met belangrijke informatie. Niet alleen over de goudreserves van deze bank, maar ook over de bewaarplaats: de 'vault' in Manhattan. Het opent met een quote van de voormalige leider van Frankrijk, Charles de Gaulle:

“Indeed, there can be no other criterion, no other standard than gold. Yes, gold, which never changes, which can be shaped into ingots, bars, coins, which has no nationality and which is eternally and universally accepted as the unalterable fiduciary value par excellence.”

“Er bestaat, en dat is terecht, geen enkel ander criterium, geen enkele standaard dan die van goud. Jawel, goud dat nimmer verandert, maar toch herschapen kan worden in baren, staven of munten. Dat geen nationaliteit heeft en toch eeuwig en universeel zal worden geaccepteerd als de onveranderlijke vertrouwen genietende waarde bij uitstek.”

Inderdaad, een waarheid als een koe. Doch, feitelijk gaat het hier niet om goud als onderwerp, maar om goud als lijdend voorwerp. Het gaat hier feitelijk om iets fundamenteels: 'vertrouwen' dat mensen en volken onderling verbindt.

Maar toch een kleine vraag. Is het een noodzaak voor een stam, gemeenschap of volk dit dogma te hanteren om de economische toekomst veilig te stellen? Er zijn plaatsen op onze aarde waar goud niet in de grond zit en/of onbekend is. Je kunt economieën opbouwen zonder een gouden standaard.

Onze leiders weten dit, maar zij hanteren dit dogma omdat zonder gouden standaard er geen enkele mogelijkheid is de macht te concentreren en de regels te bepalen. Onze leiders geloven in dit dogma omdat zij, om te overleven, er afhankelijk van zijn. Het is natuurlijk handig als wij dit ook blijven geloven.

En de geschiedenis vertelt ons dat indien wij niet horig zijn aan dit dogmatische systeem, hetzij door ongeloof, hetzij door drang naar economische onafhankelijkheid, onze leiders zullen ingrijpen door middel van kolonisatie, oorlog, staatsgrepen et cetera.

Dit proces heet tegenwoordig ‘globalisering’; het doel is werelddictatuur. Het proces is te keren, maar dan dient men wel af te rekenen met deze mythe.

Naar ons toe wordt globalisering voorgesteld als ‘voortgang’, ‘wereldgemeenschap’, ‘mondiaal dorp’ en meer van dat moois. In werkelijkheid gaat het om een concentratie van macht en rijkdom dat de ganse aarde omvat. Zover is dit proces al gevorderd dat in een rapport van de Verenigde Naties, *The World Distribution of Household*

Wealth, gepubliceerd op 5 december 2006, het volgende werd geconstateerd:

“Twee procent van de volwassen mensen bezit meer dan de helft van de rijkdom”.

De rijkdom van onze elite wordt aangewend als middel om mensen te controleren. Hun invloed is nagenoeg totaal. Hoe dit zijn beslag heeft gekregen leest u verderop in dit boek.

Misschien heeft u wel de film *The Secret* gezien. Daarin wordt gezegd dat 1% van de mensen 96% van het geld bezit. Als verklaring wordt verteld dat het allemaal zo ontstaan is dankzij ‘een geheim’ dat alleen genoemde 1% zou kennen. Het betreft de wet van de aantrekkingskracht; positieve gedachten genereren positieve (im-)materiële zaken. Denk aan een grote auto of een goede liefdesrelatie. Concentreer je erop en het komt (in-)direct naar je toe!

Zij zijn dus zo rijk omdat zij zo slim zijn en wij dus zo dom. Als wij ons dit geheim eigen maken, lukt het ons allemaal ook. Positief in het leven staan!

Deze dure productie van *The Secret* maakt ons duidelijk dat de reden van onze problemen in onszelf zou moeten liggen (je zult maar in Darfur wonen!). Verder moeten wij vooral niet op het idee komen dat de rijkste 1% zover is gekomen dankzij oorlog, roof, leugens en manipulatie. Deze film schildert de globale elite anders af dan in de werkelijkheid.

Over oorlog en roof gesproken. Alle grote veldtochten, zoals onder andere door Dzjengis Khan, Kublai Khan en Alexander de Grote behelsden het op een gewelddadige manier centraliseren van goud²⁷. Met goud financier je veldtochten; hoe meer je bezit, hoe verder de logistiek reikt. En als de veldtocht ten einde is en de soldij is uitbetaald, wordt er feest gevierd. De soldij wordt weer uitgegeven en door belastingheffing komt het dan allemaal uiteindelijk weer op het centrale punt terecht.

Alexander del Mar en Stephen Zarlenga hebben deze gang van zaken uitgebreid geïnventariseerd en boeken hierover geschreven²⁸. Uit de geboden informatie blijkt dat de goudconcentratie door de jaren heen zijn definitieve verankering vond in het relatief kleine West-Europa (centraal op de wereldkaart en aan drie zijden door zee omgeven). Het huidige globale imperium zou van hieruit opgebouwd gaan worden.

Tijdens het bewind van Alexander de Grote sloeg de balans definitief door in het voordeel van het westen voor wat betreft de goudconcentratie.

Behalve veldtochten was er nog een factor van groot belang in dit proces: 'de waardebeoordeling van goud en zilver ten opzichte van elkaar'.

Goud was in het westen ruwweg vijftien keer zo veel waard als zilver; in het oosten (India) ongeveer zeven keer. Dit betekende dus dat zilver vanuit Europa in het oosten twee keer zo veel goud opbracht. Aan de andere kant betekende het

dat goud voor het oosten twee keer zo veel zilver opbracht. De handelsroutes liepen vanuit Egypte tot in het oosten van India. Dit gehele gebied kwam uiteindelijk onder controle van Alexander de Grote²⁹.

Na Alexander de Grote speelde tijdens het Romeinse Rijk goud opnieuw een centrale rol. Onder diverse keizers werden goudvoorraden richting Italië verscheept, onder meer vanuit Egypte. In het Byzantijnse Rijk werd het goud in Constantinopel gecentraliseerd.

In het West-Europa van 1200 heeft door de Roomse Kerk de grootste brainwash-operatie uit de geschiedenis plaatsgevonden en waren de kruistochten op poten gezet. Doel? ‘Macht en roof’.

In 1204 moest Constantinopel er aan geloven:

“The return of this metallic plunder to Europe gave a crucial monetary boost to European life and was probably the main factor in Europe FINALLY REACHING THE MAGIC TRESHOLD, THE CRITICAL MONETARY MASS where a truer, more advanced monetary system, could function.”

“Het naar West-Europa vervoeren van dit bij elkaar geroofde edelmetaal gaf een cruciale monetaire stimulans aan het economische leven daar en was blijkbaar de factor waarmee de laatste drempel werd overschreden, de doorslaggevende hoeveelheid waardoor nieuwe monetaire systemen konden worden ingevoerd.”³⁰

Het was opvallend dat in Constantinopel het goud gewoon opgeslagen lag en het niet werd gebruikt om bijvoorbeeld een afdoende defensie te organiseren. Opslag alleen brengt geen winst in het laatje en het ligt gewoon te wachten op de eerste de beste die brutaal genoeg was om toe te slaan, in dit geval de tempeliers. Zoals gewoonlijk werd de zaak grondig verwoest. De machtsfactor had zijn dienst bewezen en werd opgeruimd.

Na deze overval was er genoeg goud in Europa aanwezig om de economie stevig aan het draaien te zetten en de machinerie te gaan opbouwen die tegenwoordig bijna voltooid is.

Eenmaal in West-Europa wist men wel wat men met het goud ging doen. Venetië gebruikte het in de commerciële activiteiten. De koningshuizen om hun rijken te besturen. En de katholieke kerk om zijn spirituele macht en doctrines door middel van pompeuze kathedralen kracht bij te zetten met als motto: “God is groot, de mens is klein.”

Na de val van Constantinopel werd in heel Europa door de lokale heersers goud ‘uitgezet’ in de vorm van geslagen munten die in hun gebieden als betaalmiddel werden gebruikt.

Via de Kruisvaarders (die meer met goud dan met God bezig waren) deden de eerste vormen van het moderne bankieren hun intrede. De voorouders van onze leiders, de vorstenhuizen en het bestuur van de kerk in Rome zaten aan het einde van de veertiende eeuw stevig in het zadel. Met zeilschepen en donderstokken staken zij de oceaan

over om het goud daar te gaan ophalen. Gezien onze technologische voorsprong en organisatie waren de bewoners in verre werelddelen geen partij.

Nu de belangrijkste fase – het concentreren van de doorslaggevende hoeveelheid goud in West-Europa – voltooid was en het globale monetaire zwaartepunt hier verankerd en veiliggesteld was, kon men zich gaan bezighouden met de volgende episode: ‘het klaarstomen’ van de West-Europese bevolking voor werelddominantie. Hiervoor gebruikte men de religie, het implementeren van het tientallige systeem en het introduceren van het natiestaatconcept. Door middel van het netwerken van banken en de economische opbouw werd de burger in een situatie van afhankelijkheid gemanoeuvreed waarin het credo gold: “wiens brood men eet, diens woord men spreekt”.

Bijvoorbeeld als boer, soldaat of zeeman. Onze leiders spreken... en wij voeren uit.

Hoofdstuk 5

Macht, machine en de mens

Ons huidige globale systeem is gebaseerd op het 10-tallig, decimale stelsel. Hier hebben wij niet bewust voor gekozen, dit is ons opgelegd. Dit is gebeurd door list, bedrog en vernietiging van culturen. Eerder is vastgesteld dat het zwaartepunt van het komende monetaire wereld-systeem in West-Europa was gesitueerd door middel van goudconcentratie. Hieruit volgt dat de andere aspecten van het globale systeem ook in West-Europa verankerd zijn.

In 1668 werd door John Wilkins een 'Universal Measure' gepresenteerd aan de door hem opgerichte Royal Society in London. Hieruit zou later het 'International System of Units' voortkomen. De Royal Society bestond uit leden van de Engelse elite: wetenschappers, filosofen, bankiers en politieke machthebbers. De wetenschap was het belangrijkste. Leden zoals Isaac Newton gingen uit van een logisch, mechanisch wereldbeeld, gedragen door wiskundige principes en het verstand. De gevolgen ervaren wij nu in ons dagelijks leven. Het doel was het creëren van een globale standaard voor alle aspecten van onze realiteit, te herleiden tot het tientallige stelsel. Er zijn zeven basiseenheden:

1. Meter -Lengte
2. Kilogram -Gewicht
3. Seconde -Tijd

- 4. Ampère -Elektrische stroom
- 5. Kelvin -Absolute temperatuur
- 6. Mol -Hoeveelheid stof
- 7. Candel -Lichtsterkte

Deze zeven aspecten van onze realiteit zijn hier absoluut bepaald. Onze leiders hebben hier echter een achtste variabele aan toegevoegd: 'het monetaire systeem'. Door de controle over nummer acht kunnen de zeven absolute aspecten beïnvloed en aangestuurd worden.

Voorbeeld binnen een lokale gemeenschap, cultuur en economie

- a) Mijnheer A verkoopt een kilo rijst aan mijnheer B.
- b) Beiden zijn het eens over het gewicht: het is meetbaar en voor beiden inzichtelijk.
- c) De prijs wordt uitgedrukt in een lokale munteenheid waar beiden het vanuit hun culturele en sociale achtergrond ook over eens zijn.
- d) De prijs wordt uitsluitend bepaald door de lokale omstandigheden: de hoeveelheid en de waarde van de munteenheid, het gemeenschappelijk ruilmiddel.
- e) Deze transactie draagt overzicht, stabiliteit en vertrouwen in zich, zoals een lokale gemeenschap nodig heeft.

In de ‘Internationale Gemeenschap’ vindt dezelfde transactie plaats. Alles is hetzelfde. Alleen de waarde van de munteenheid varieert: ‘rente’ of ‘inflatie’.

Uit het voorgaande betoog is gebleken dat deze variabele de economische stabiliteit bedreigt en dus ook de sociale cohesie. Voor mijnheer A of mijnheer B is het niet meer te overzien en te bevatten, men richt zich uitsluitend nog naar de informatie van de monetaire autoriteit. Men is de grip op de leefsituatie kwijt. Alles wat uitgedrukt wordt in geld, is onderdeel van en ondergeschikt aan het globale monetaire systeem.

Derde wereldlanden worden zo compleet uitgekleeft en culturen verwoest. Door geldstromen te verleggen kunnen onze leiders crises veroorzaken, economische ‘wonderen’ creëren zoals China en India en revoluties financieren, zoals in Rusland in 1917.

Het bepalen van standaarden en het creëren van het monetaire systeem maakte de weg vrij voor de wereldwijde slavernij die de Industriële Revolutie in werkelijkheid is. De essentie van de Industriële Revolutie ligt besloten in het gegeven dat er een koppeling plaats vindt tussen de basiseenheid ‘tijd’ en ‘geld’. Sindsdien is het: “Tijd is geld.”

Voor de gewone man waren de consequenties enorm. Mensen werden in bedrijven te werk gesteld, tegen een bedrag per uur. Men kwam in een structuur terecht waarin men werd gedegradeerd tot een soort robot. De eigen

vaardigheden om te overleven verloor men binnen enkele generaties en men werd afhankelijk. De sociale structuren kwamen zwaar onder druk te staan; ook kinderarbeid was normaal. Voor onze leiders was het natuurlijk een heel andere zaak. Aan ons werd deze ontwikkeling verkocht als 'voortgang'.

Omstreeks 1330 werd aan de St. Alban's Abbey in Engeland de eerste mechanische klok ontworpen. Wie had hier nu behoefte aan? Alleen onze leiders, die zaken vooruit plannen. Daartoe heb je de kalender en de klok nodig. Met een klok als referentiepunt kun je mensen op een bepaalde tijd dingen laten doen (de geboorte van de agenda).

Gedurende de 'Industriële Revolutie' moesten productiegoederen en kapitaalgoederen worden aangeschaft. De mogelijkheid tot investeren werd natuurlijk alleen voorbehouden aan onze leiders en hun vertrouwelingen. Bankiers, wetenschappers en fabrieksdirecteuren vormden een netwerk. Mocht iemand vanuit het volk iets kunnen ondernemen en hij zou invloedrijk kunnen worden door middel van concurrentie, dan kan hij naar de beurs. Deze wordt echter geleid door onze elite. Beursgang betekent: overname, fusie et cetera. Alles is onder controle.

Verder is er natuurlijk de patentregistratie. Deze is sinds het begin van de achttiende eeuw in Engeland bij wet geregeld. Alles wat nieuw is en economisch betekenis kan hebben is bekend en opgetekend. Met deze revolutie verloren wij in meerdere opzichten onze onafhankelijkheid. Keus

hadden we niet. Het was overleven. Dank zij het feodale systeem is er voor ons altijd armoede geweest. Voorts konden onze leiders baantjes verdelen: ‘verdeel en heers op de werkvloer’.

Het Darwinistisch concurrentieprincipe zorgde ervoor dat wij niet onze leiders bestreden, maar elkaar³¹. De hoogte van ons inkomen kon men op allerlei manieren beïnvloeden: huur, belasting, voedselprijzen et cetera.

Het besef bestond wel dat als je veel mensen in dezelfde uitzichtloze en machteloze positie dwingt, er een tegenreactie zou komen. Men anticepeerde hierop door via Marx (lid van de familie Philips) een voorgekookte ideologie op ons los te laten. Op zijn boek *Das Kapital* konden hele generaties hun tanden stuk gaan bijten. De intellectuele bovenlaag van het werkvolk fungeerde in de praktijk als een door de elite te beïnvloeden en dus te sturen aanspreekpunt voor de werkende massa. Later is dit concept verder uitgewerkt naar een staatsvorm en toegepast in Rusland, China, de D.D.R. (Oost-Duitsland) en diverse derdewereldlanden. De resultaten zijn bekend.

Engeland werd een wereldrijk en de industriële revolutie verspreidde zich als een olievlek. Het monetaire systeem natuurlijk ook. De oliemaatschappijen van Rockefeller en Rothschild hadden globale netwerken opgebouwd toen de twintigste eeuw begon.

Dezelfde families, evenals de Carnegies en de Mellons, de Harrimans, de Morgans en vele andere machtige families bepaalden de geldstromen, dus wat waar terechtkwam.

Als men ergens spoorlijnen aan liet leggen, werden gebieden in zeer hoog tempo ontsloten, mensen en goederen werden zeer snel verplaatst. Daarom zijn de Verenigde Staten economisch zeer snel ontwikkeld.

Men had de planeet al lang onder controle, alleen wisten wij dat nog niet. Alle beslissingen met betrekking tot investeringen hadden een geostrategische overweging, dezelfde overweging van waaruit hun voorouders de landsgrenzen hadden bepaald.

De huidige 'geopolitiek' werd aan het einde van de negentiende eeuw in Londen gevestigd door H.J. Mackinder, een van de oprichters van de 'London School of Economics'. Geopolitiek behelst: grenzen en strategie, grondstoffen, de positie van lokale stammen en volkeren en infrastructuur (natuurlijke, zoals rivieren of kunstmatige, zoals wegen en spoorlijnen).

Onze leiders zien onze planeet als een schaakbord waarvan zij alleen de regels kennen. Werkte een land niet mee? Dan heeft men oplossingen in overvloed. Men gaat over tot economische blokkades, oorlog, een staatsgreep, een politieke moord et cetera. Geheime diensten (MI5, MI6, Mossad, CIA en anderen) worden vanuit Londen

aangestuurd en zorgen voor controle en discipline onder de lokale leiders.

Dankzij het bestaan van banken is de 'industrialisatie' mogelijk geweest. Dankzij de industrialisatie met zijn productielijnen kon nooit eerder op een zo grote schaal wapens worden geproduceerd en wereldoorlogen veroorzaakt. Het oude werd verwoest, zodat nieuwe structuren hun beslag kunnen krijgen. Mensen in dit systeem kennen alleen het onderdeel van de machinerie waar zij overzicht over hebben; de samenhang gaat hen boven de pet. Zo kan men ook het uiteindelijke doel van deze revolutie niet bevroeden. Onze leiders zorgen ervoor dat dit zo blijft door middel van gefragmenteerde berichtgeving in de pers en het manipuleren van het onderwijs. Onwetend blijven is essentieel. We zijn machteloze onderdanen geworden, totaal afhankelijk in alle opzichten. Mocht er toch een hoogbegaafde slimmerik onder het volk zitten en carrière dreigen te maken, dan heeft men daar een oplossing voor.

Bertrand Russell publiceerde in 1931 het boek *The Scientific Outlook*:

“On those rare occasions when a boy or girl who has passed the age at which it is usual to determine social status shows such marked ability as to seem the intellectual equal of the rulers, a difficult situation will arise requiring serious consideration. If the youth is content to abandon his previous associates and to throw in his lot whole-heartedly with the rulers, he may, after

suitable tests, be promoted, but if he shows any regrettable solidarity with his previous associates, the rulers will reluctantly conclude that there is nothing to be done with him except to send him to the lethal chamber before his ill-disciplined intelligence has had time to spread revolt.”

“Bij de zich zelden voordoende gelegenheid dat, wanneer een jongen of meisje de leeftijd heeft bereikt wanneer het gebruikelijk is de sociale status te bepalen, deze persoon over dermate bijzondere inzichten blijkt te beschikken, zodat het er naar uitziet dat hij/zij de intellectuele evenknie van onze regeerders kan zijn; zal er een bijzondere situatie ontstaan die serieuze afweging vereist. Als de jeugdige in staat is volledig te breken met zijn sociale achtergrond en bereid is zich met hart en ziel te wijden aan de leiders, dan zou deze persoon, na voldoende getest te zijn, een passende carrière kunnen gaan maken. Maar als hij/zij zich nog steeds solidair blijft voelen met de voormalige sociale achtergrond, zullen de leiders met tegenzin concluderen dat er met deze persoon niets te beginnen valt behalve het sturen naar de gaskamer voor dat zijn ongedisciplineerde intellect de kans krijgt om opstand te veroorzaken.”

En de rest?

“As for the manual workers, they will be discouraged from serious thought: they will be made as comfortable as possible; As soon as working hours are over, amusements will be

provided, of a sort calculated to cause wholesome mirth, and to prevent any thoughts of discontent which otherwise might cloud their happiness.”

“Voor wat betreft de gewone arbeiders, zij zullen ervan weerhouden worden serieuze gedachten er op na te houden; ze moeten het comfortabel hebben. Zodra de werktijd voorbij is, zal er amusement aangeboden worden, van het soort dat een vrolijke opgewektheid teweeg brengt; zodat gedachten van onvrede of ontevredenheid geen kans krijgen hun geluk te verstoren.”

Allemaal aspecten terug te vinden in onze maatschappij: zorgvuldig gecultiveerde stompzinnigheid; een apathische onwetende maatschappij; een ‘Brave New World’.

“All the boys and girls will learn from an early age to be what is called ‘co-operative’, i.e. to do exactly what everybody is doing. Initiative will be discouraged in these children, and insubordination, without being punished, will be scientifically trained out of them.”

“Alle jongens en meisjes zullen vanaf jonge leeftijd moeten gaan leren wat ‘samenwerken’ is. Dat wil zeggen precies doen dat wat iedereen doet. Het nemen van eigen initiatief zal bij deze kinderen ontmoedigd worden. Ongehoorzaamheid zal, zonder strafmethodes, wetenschappelijk afgeleerd worden.”³²

Mensen die op deze manier opgroeien worden later ook leraar ... en de cirkel is rond.

Met toetsen kun je landelijk de doelstellingen vaststellen. Mensen met dit onderwijs vormen de grootste gemene deler van het electoraat in onze 'democratie'. En de commercie heeft hen als primair doel. Door de macht van het getal en de keuzes die bij meerderheid plaatsvinden (verkiezingen, boeken toptien, muziek top 40, kijkcijfers et cetera) wordt het bewustzijn gelijkgetrokken naar het gewenste niveau.

Zelfstandig en creatief denken wordt direct in de kiem gesmoord. Bijvoorbeeld door het creëren van onderlinge rivaliteit door middel van cijferwaardering en door het aanbieden van meerkeuze-vraagstelling. Het gevoel van eigenwaarde en zelfkennis zullen zich nauwelijks kunnen ontwikkelen. Net zo min als 'zelfvertrouwen'; de basis voor ieder initiatief.

Hoofdstuk 6

De grote verandering

De Club van Rome werd in 1969 door Aurelio Peccei en Alexander King in de Academia dei Lincei in Rome opgericht. De Club bracht in 1991 een boek uit met de titel *The First Global Revolution*. De auteurs – medeoprichters van de Club van Rome – Alexander King en Bertrand Schneider, doen daarin een oproep tot wereldwijde solidariteit. In het boek worden allereerst de problemen opgesomd die de aarde bedreigen. Daartoe behoren de zogenaamde bevolkingsexplosie, de atomaire bedreiging, militaire conflicten, andere bedreigingen van de wereldvrede, nieuwe ziekten die de mensen bedreigen, et cetera.

Volgens de auteurs zijn dat allemaal problemen die door de gehele mensheid in gezamenlijkheid aangepakt zullen moeten worden:

“De tijd is rijp; alleen wanneer alle bewoners van onze planeet begrijpen dat zij aan een direct en van veel kanten opdringend gevaar blootgesteld staan, is het mogelijk een wereldwijde politieke wil te formeren, waardoor een gezamenlijke actie het overleven van de mensheid kan garanderen.”

*The topic of recent Club of Rome meetings
has been ‘The Great Transition’*

“We are convinced that we are in the early stages of the formation of a new type of world society which will be different from today’s as was that of the world ushered in by the Industrial Revolution that preceded it.”

Het gespreksthema van de onlangs gehouden vergaderingen van de Club van Rome was ‘De Grote Transitie’

“Wij zijn er van overtuigd dat wij inderdaad in het beginstadium staan van het vormen van een nieuwe wereldmaatschappij die net zo fundamenteel zal verschillen van onze maatschappij vandaag de dag als van de samenleving die bestond voor dat de Industriële Revolutie ingeluid werd.”³³

Dee Hock, oprichter van VISA Credit Card Association (1968), het eerste grote betaalpasinstituut – het alternatief voor contant geld – zei:

“We are at that very point in time when a 400-year-old age is dying and another is struggling to be born - a shifting of culture, science, society, and institutions enormously greater than the world has ever experienced.”

“Wij staan nu op het punt in de tijd waarin een periode van vierhonderd jaar zijn einde vindt en een nieuw tijdperk kracht verzamelt om geboren te worden - een transitie van cultuur, wetenschap, maatschappij en alles wat geïnstitutionaliseerd is - een grotere

verandering dan welke de wereld ooit ervaren heeft.”³⁴

Dee Hock verwijst in bovenstaande uitspraak naar de achter ons liggende periode van het opbouwen van het globale, centraal aangestuurde geldsysteem en het einde van de periode van industrialisatie. Twee zaken die ons complete leven bepalen.

Het contante geld zal worden afgeschaft om de weg vrij te maken voor de totale afhankelijkheid van het wereldwijde computersysteem. Door middel van een chip in pinpas (of in uw lichaam) verschaft u zich toegang tot dit systeem.

Zoals eerder gezegd zal uw chip uw legitimatie zijn om toegang te krijgen tot alles wat u nodig heeft zoals voedsel, transport, onderwijs, gezondheidszorg et cetera. De periode van individueel zelfbeschikkingsrecht is dan voorbij.

Er zal geen criminaliteit of illegaliteit meer zijn. De wet is voor een ieder gelijk, ‘zwart’ en ‘wit’ geldt verdwijnt. ‘Rijk’ en ‘arm’ zijn relatieve begrippen: iedereen heeft dezelfde financiële digitale afhankelijkheid. Ieder afwijkend gedrag wordt geregistreerd. Mocht ‘Het Systeem’ een aspect hiervan als intolerabel beschouwen, dan wordt u de toegang geweigerd: ACCESS DENIED.

De politie gaat u echt niet zoeken hoor; u gaat zelf naar ze toe, zij zijn de enigen die kunnen vertellen waarom u ‘uitgelogd’ bent.

U heeft ook geen keus: uw (elektrische) auto start niet meer; het openbaar vervoer geeft u geen toegang; bij de supermarkt gaat de deur niet eens meer open. Daar staat u dan, hongerig en platzak. Eerst nu dringt het tot u door dat u dit al tientallen jaren was. Maar ja, de televisie zei dat alles voortreffelijk ging (vooruitgang!).

Met het 'achterhuis van Anne Frank' in gedachten, gaat u onderdak en hulp zoeken bij familie en vrienden. Daar houdt u het wel uit. Echter: hun economische handelingen worden net zo goed als de uwe compleet geregistreerd.

Uw illegale aanwezigheid zal normafwijkend gedrag en verdacht variabel gebruik van voorzieningen als gevolg hebben. Het enige dat men zal doen is u een lift aanbieden naar de 'politie-helpdesk'.

Welke politieke groepering of belangenvereniging zal het voor u opnemen? Geen sterveling die u durft te vertrouwen. Het 'Systeem' heeft als gevolg dat de bewijslast standaard omgekeerd is: legt u het maar uit. Geen medemens die nog zijn nek uitsteekt: Niemand is verantwoordelijk.

De toestanden bij het UWV en de Belastingdienst zijn huidige voorbeelden waarin de schaduw vooruit geworpen wordt. Fouten zijn tenslotte menselijk, nietwaar?

In 2003 werd de 'Europay Mastercard Visa' (EMV) ingevoerd. Deze nieuwe standaard maakte wereldwijd een nog betere beveiliging van elektronische betalingen mogelijk. Voor alle

betaalpassen en creditcards; van magneetstrip naar chip. Ook: Betalen met behulp van 'Near Field Communication' via je mobiel!

Er wordt in onze maatschappij veel gesproken over automatisering en hoe belangrijk dat is:

- het scheelt personeelskosten;
- het maakt de onderneming slagvaardiger en concurrerender;
- informatie-uitwisseling en communicatie verloopt veel sneller;
- ondernemingen kunnen groter worden, en beter aan te sturen.

Omdat er geld mee te verdienen valt, wordt er een soort dwang/drang methode toegepast:

- regelmatig zijn er reorganisaties en het personeelsverloop gaat steeds sneller;
- dienstverbanden worden steeds 'losser', omdat men steeds minder binding heeft met het bedrijf waar men werkt en de arbeidscontracten steeds korter worden;
- sociale binding op de werkvloer verdwijnt, men wordt steeds anoniemer en men voelt zich steeds minder verantwoordelijk;
- men zal zich ook steeds minder gaan organiseren bij arbeidsconflicten.

Er verdwijnt zo steeds meer werkgelegenheid en er komen nieuwe 'banen' voor in de plaats: vrijetijdsmanagement
communicatiewetenschappen, integratiespecialist,

media- en entertainment-management, vitaliteitsmanager, organisatie psycholoog, coaches en consultants et cetera.

Arbeidsbemiddeling zoals vroeger via het arbeidsbureau, verdwijnt. Alles automatiseert, dus dit ook.

Sedert maart 2009 hebben we in Nederland drieëndertig ‘arbeids-mobiliteitcentra’. Bij het UWV – dat inmiddels gefuseerd is met het CWI en het belastingkantoor – kan de werkzoekende via de website een ‘persoonlijkheidstest’ maken. Samen met je arbeidsverleden vormt dit een online-dossier; een profiel dus. Binnen no-time wordt je elders ingeparkeerd: Werk, opleiding of uitkering.

Het online-dossier is iets dat je overal zal achtervolgen. En wanneer er een fout in zit? Wie is verantwoordelijk? Zorg jij maar dat het goed komt. Je hele leven hangt dus van dit arbeids-, uitkerings- en belasting- (ook justitie-) dossier af.

Op steeds meer snelwegen hangen camera’s die je autonummer scannen en in no-time is bekend of het ‘Systeem’ je ergens voor zoekt. Ze plukken je gewoon van de weg.

En onze privacy?

Het Rathenau-Instituut trekt regelmatig aan de bel dat het uit de hand loopt, dat het ‘Systeem’ te allesomvattend wordt³⁵.

Een fundamentele discussie over technologie en privacy is in Nederland niet aan de orde. Onze politiek heeft het zoals altijd te druk met andere zaken. Leest u er de krant maar op na.

Wat doet automatisering eigenlijk met een dossier? Wat is het verschil tussen een papieren en een virtueel dossier? Daar is een heel simpel antwoord op: een papieren dossier is een ‘verhaal’ met een chronologisch verloop en samenhang. Een virtueel dossier is een verzameling onderdelen, gerangschikt in een computer, waarvan slechts een segment naar voren gehaald wordt op het moment dat een ambtenaar het van belang acht of dat de cliënt een (alarm-) bel laat rinkelen.

De cliënten worden dus nummers, en de ambtenaar, die eerst complete papieren dossierverhalen kende, is nu getransformeerd in een ongemotiveerde lopendebandwerknemer. De dossiers zijn dus geworden tot volgens bepaalde computerprogramma’s gerangschikte onderdelen.

Alleen degenen die het bedrijf aansturen zien nog de samenhang tussen de verhalen van de cliënten, getransformeerd tot levenloze statistieken, die zich weer verhouden tot de statistieken van andere bedrijven met wie ze willen fuseren. Statistieken (die je kunt manipuleren) gaan het leven bepalen. De groep mensen die overzicht heeft wordt steeds kleiner.

Op de werkvloer – waar ‘het gebeurt’ – ziet men alleen onbetekenende details van de dossiers. Intermenselijk contact, invoelvermogen, vermogen

tot analyseren, alles verdwijnt. De werkvloer wordt doods en machteloos.

Slimmeriken en onaangepasten verdwijnen snel van deze werkplek en maken plaats voor nieuw personeel dat niet beter weet.

Cliënten met een probleem? Omgekeerde bewijslast is hun deel! Personeel denkt niet, dat moet de cliënt voor ze doen.

U begrijpt, de lontjes worden korter. Er komt steeds meer beveiliging in de publieke ruimte en bij de loketten van de instanties. En de politie wordt voorzien van stroomstokken (maakt communicatie totaal overbodig).

De loketten worden ook in steeds sneller tempo gesloten. Ze worden vervangen door Internet en call-centers met BELSCRIPTS! (binnenkort robotcomputers met spraakherkenning).

Geldverkeer wordt op die manier ook steeds verder geautomatiseerd. Als je door een ‘mens’ geholpen wenst te worden, zoals bij de spoorwegen, kost dat tijd (lange rijen wachtenden) en geld (extra toeslag). En de energiebedrijven? Belt u naar het hoofdkantoor en ga in ‘de wacht’ staan.

Zonder inspraak

Vraagt u eens aan een willekeurige arts of medische zorgverlener wat hij vindt van de “Diagnosebehandelingscombinatie”, welke de wegbereider is van het “Elektronisch Patientendossier” en welke slechts ten dienste staat

van de middels de Zorgverzekeringswet per 1 januari 2006 geprivatiseerde zorgverzekering.

Weer: Niemand vroeg er om, iedereen kreeg het, en weer miljarden over de balk. En wat als de stroom uit valt?

Onze premies zijn fors gestegen, en niemand legt uit waarom. Hoe kan een ziekenhuis “winst” maken? Is dat betaald met (premie-) geld van de verzekeraar?

Wat dacht u van de ‘Slimme energiemeter’? Het maakt niet uit wat u denkt, er wordt toch niet naar gevraagd.

Ook zonder inspraak: “Het Nieuwe Pinnen!” Een chip in plaats van de magneetstrip op uw pas. Lachende praatmeisjes in de media kondigen dit aan! Alweer vooruitgang! Wederom meer levensvreugde en geluk!

Dan hebben we nog de nieuwe postzegel: slechts voorzien van een “1” of een “2”. De reële waarde is niet meer te bepalen, net zomin als bij de OV-Chipkaart. We merken het wel als we afrekenen: Bewijst u maar dat het bedrag te hoog is (als u het in de gaten heeft!). Wat de reële waarde is, is steeds moeilijker te bepalen. Bestolen en gecontroleerd word je natuurlijk altijd. De bewijslast ligt bij u, en u alleen.

Zijn wij nog baas in onze ‘eigen’ portemonnee?

En er is altijd een smoes: schimmige daders zoals criminelen, terroristen, skimmers en zwartrijders

moeten de ontwikkelingen, elektronische registratie en controle, legitimeren.

Wij vertrouwen elkaar niet meer, en het virtuele geld heeft steeds meer de functie van een (onzichtbare) hondenketting: Braaf meelopen, anders een ruk. En je ligt vast.

U heeft vast wel iets gehoord over identiteitsroof. Bewijst u het maar: Wie bent u? Iemand doet iets met uw identiteit, en de bewijslast is omgekeerd. De dreiging is hier oneindig veel groter dan van een crimineel of iets dergelijks.

Als de overheid serieus wil bezuinigen, laat ze dan ophouden met deze peperdure elektronische – en levensgevaarlijke – luchtkastelen.

Als je sociale en/of financiële problemen hebt, ben je onherroepelijk de pisang. Gevolg: isolement, vervreemding en agressie-uitbarstingen: je rijdt je bestelbus bij het UWV naar binnen of je legt de eerste de beste passant een bijl in de nek.

Of je zet de gaskraan open en blaast je appartement op. Minder spectaculair: je steekt je hoofd in de oven en maakt er zo een (bescheiden) einde aan.

Het kan nog idioter. *Het Financieel Dagblad* van 29 maart 2011:

‘Interactieve straatreclame’ zoals ‘pratende bushaltes’, billboards die registreren of voorbijgangers blij of chagrijnig zijn en daarop reageren. Een droevig iemand krijgt een reclame voorgeschoteld voor chocolade of een

zonvakantie. Als het regent, komt er een reclame voor paraplu's voorbij.

3D-reclames die 'praten' met de mobiele telefoons van de passanten. Verder komen reclames tot leven door een combinatie van sfeerverlichting, hologrammen, geluid en kleur.

Adverteerders maken verder gebruik van 'EXTREEM GEDETAILEERDE SOCIALE NETWERKPROFIELEN' inclusief informatie over de lichaamsvorm, allergieën en lievelingseten."

De menselijke interactie wordt weggeautomatiseerd en niemand is verantwoordelijk. De zwaksten geraken het eerst in de problemen. Plato's droom door de computer verwezenlijkt.

Gebruikt iemand zijn hersens nog in dit land?

Door al die fusies en koppelingen van bestanden verworden al die virtuele dossiers steeds meer tot een superdossier waartoe maar een beperkt aantal instanties toegang hebben. U NIET NATUURLIJK: Privacy!

U ziet het. Stap voor stap gaan we verder in deze richting. Tot het grote omslagpunt zijn beslag krijgt. Zodra de 'De Transitie' plaatsvindt is er geen weg meer terug en is de machteloosheid compleet.

Een 'hamvraag': het 'Systeem' wordt centraal aangestuurd. Wie zitten er eigenlijk aan de knoppen? Niemand die het weet!

Doch, als dodo's vertrouwen wij al onze privé-informatie eraan toe en zijn wij er wat betreft onze

centen en behoeften volledig afhankelijk van. Wij hebben dit niet in de gaten omdat wij het heel druk hebben met werken, in de file staan, televisie kijken en voetbal, dagjes winkelen, uren met ons mobieltje in de weer en vakantie.

Onze privacy vinden wij ook steeds minder belangrijk: grensverleggende reality-televisie, webcam, Augmented Reality, en ook de overheid heeft steeds meer redenen om zich achter onze voordeuren te verbergen. We hebben toch niets te verbergen? Wie maakt zich druk, we hebben immers al genoeg aan ons hoofd.

Individueel initiatief (of normafwijkend gedrag) wordt steeds minder geaccepteerd omdat het onzekerheid en onrust veroorzaakt. Politieke correctheid wordt de norm.

Jacques Attali, oprichter van de 'European Bank for Reconstruction and Development' schrijft in zijn boek *Noise, The Political Economy of Music* het volgende:

“In a society where power is so abstract that it can no longer be seized, in which the worst threat people feel is solitude and not alienation, conformity to the norm becomes the pleasure of belonging, and the acceptance of powerlessness takes root in the comfort of repetition.”

“In een maatschappij waar de macht zodanig abstract is geworden dat het niet meer overwonnen kan worden, een maatschappij waarin de grootste angst die door mensen gevoeld wordt eenzaamheid is, en niet

vervreemding, daar wordt het zich conformeren aan de geldende norm ervaren als het genieten van het ‘erbij horen’. En het accepteren van de machteloosheid schiet wortel in de gerieflijkheid van de herhaling.”³⁶

Dit vindt nu massaal plaats in Nederland en de heer Attali ‘voorzag’ dit dertig jaren geleden al. Dit is niet vreemd, gezien zijn positie op het politieke wereldtoneel en zijn kennis van het sturen van de mensheid in het sociale gedrag over langere periodes.

Mensen op dit niveau overzien alles in een oogopslag, als een landkaart. Wij echter laten ons leiden door ons Tom-Tommetje in de auto. En als we in Zuid-Frankrijk op vakantie zijn en het apparaat faalt, weten we niet meer hoe we de weg naar huis moeten vinden. Dan bellen we de ANWB-alarmcentrale om ons te helpen.

Mensen op het niveau van Attali zien niet alleen de globale sociale kaart, maar ook de geopolitieke kaart, de financiële kaart, de grondstoffenkaart, de economische kaart en natuurlijk de onderlinge samenhang.

En wij maar ijverig bezig met onze mobieltjes en ‘tomtom’. Als iemand durft te zeggen dat wij hier niet slimmer van worden, worden wij boos: ‘politiek incorrect’ en ‘negatief’.

Nu begrijpt u meteen waarom een dubbeltje geen kwartje worden kan. Wij zijn gewoonweg te beroerd geworden om onze hersens te gebruiken en onze vaardigheden te onderhouden.

Overal is elektronica voor. We gaan van actief naar passief; van zelfstandig naar afhankelijk; van wetend naar onwetend; van onderlinge sociale samenhang naar zogenaamde onafhankelijkheid en sociale fragmentatie. Het 'Systeem' zorgt voor alles, is voor alles verantwoordelijk. Wij zijn nu afhankelijk van dit 'Systeem', niet meer van elkaar. Ons dagelijks 'leven' lijkt steeds meer op een Tell-Sell of Frisia-reclame. Wij veranderen in glimlachende dankbare idioten met een steeds korter lontje. 'Eloi', noemde H.G. Wells ons in zijn verhaal *The Time-Machine*.

Wat verwacht je anders van een volk dat de afgelopen vijftig jaren opgevoed is door media in plaats van de ouders. Als je sinds je vroege kindertijd opgroeit en speelt met apparaten in plaats van medemensen is dit niet bevorderlijk voor invoelvermogen en gewetensontwikkeling of verantwoordelijkheidsgevoel. Een buschauffeur is dan een soort colablikjesautomaat. Je stopt er een euro in en doet hij (of het) niet onmiddellijk wat je verwacht, dan geef je hem (of het) een rotschop.

We lijken ook steeds meer op een toeristen-geselschap, dat stekeblind in ganzenpas achter een gids in onbekend gebied aanloopt. Een gids die ons onderweg langs als zijn 'vrienden' loodst, voor souvenirs, attracties et cetera. Hij vangt commissie en onderweg worden onze zakken vakkundig leeggemaakt. Aan het einde van de rit zijn wij dankbaar en blut.

Hieronder volgt een beknopt overzicht van de 400-jarige periode waar Dee Hock over spreekt. U als

lezer ziet eindelijk eens een glimp van de complete kaart en de logica waarmee de ontwikkelingen plaats hebben gevonden.

De Essentie

“Alle delen van het ‘Systeem’ dienen geconstrueerd te worden in relatie tot alle andere delen, omdat, uiteindelijk, ‘alle delen gezamenlijk een machine’ vormen.” – Thomas Edison

Hier dienen wij ons opnieuw af te vragen:

“Wie initieert deze ontwikkelingen, wie zitten er aan de knoppen?”

En het belangrijkste:

“Waar blijven wij, de mensen, in dit verhaal?”

De media en de politiek praten hier niet over. Niemand die het initiatief neemt. Sommigen voelen het wel, maar handelen niet. Hoe allesomvattender de machinerie, hoe minder ruimte voor individueel initiatief.

Iedereen wacht af of is in diepe slaap. Tot we ruw worden wakker geschud door het klaoengeschal van de in de afgelopen jaren overal geplaatste sirenes die gillend de komst van de ‘Transitie’ aankondigen. Net zoals in de film *The Time-machine* van H.G. Wells uit 1960. Daar lopen de ‘Eloi’ gewillig hun ondergang tegemoet als de sirenes af gaan.

Ons wordt door middel van het simultaan inbreken via UPC op Sloterdijk in Amsterdam onze digitale

apparatuur (mobiel, televisie, ‘narrowcasting schermen’ in de publieke ruimte) instructies verstrekt over welke crisis we nu weer hebben en wat we moeten doen of laten.

De Telegraaf van 24 januari 2006:

“Rampalarm direct op televisie”.

Direct inbreken in de huiskamers als zich een ramp voltrekt! De mensen zien dan op alle zenders direct hun programma van het beeld verdwijnen en plaatsmaken voor een informatiekanaal. “Het gaat via ‘cell-broad-casting’ waardoor alle telefoons in het gebied in een klap worden bereikt,” aldus de media.

Stel u wordt in de nacht gewekt door sirenegehuil, uw maag krimpt samen, en u weet niet hoe snel u de televisie aan moet zetten. U weet niets, u bent in een klap volledig afhankelijk van de informatie die u op dat moment krijgt; u doet, zonder na te denken (dat deed u trouwens al lang niet meer) wat u gezegd wordt. U heeft vanaf dit ogenblik geen regie meer over uw leven of dat van uw geliefden.

Dit zijn de consequenties voor u. Aan de andere kant van de ‘gehackte’ (door wie?) zender kan men ons ieder verhaal verkopen zonder verantwoording schuldig te zijn: ze hebben dan totale macht.

Maakt u eventueel gereed voor evacuatie (vooral diegenen die niet ‘passen’ in de nieuwe situatie en voor chaos kunnen zorgen).

Als na een periode van ‘vrijwillig’ thuisblijven wij schuchter weer de straat opgaan, blijken er ineens mensen te zijn verdwenen. Die wat aparte buurman, de alcoholist in het park, de verslaafde veelpleger op de hoek.

Kortom een ieder die niet direct ‘productief’ is volgens de norm van het ‘Systeem’ zullen verdwijnen (registreren, automatiseren en digitaliseren, analyseren (betaalgedrag, zoekgedrag et cetera), determineren, selecteren en zo nodig elimineren en ruimen).

Elimineren en ruimen?

Wij zijn net zo onverschillig als de Duitsers in het verleden. Alleen staan de verbrandingsovens nu om de hoek. Het is nu even wat beter geregeld. Om al ons afval te verwerken zijn twee verbrandingsovens toereikend. In Nederland hebben we echter dertien verbrandingscentrales. Wegens het overschot aan verbrandingscentrales wordt nu nog buitenlands afval geïmporteerd.

Het aantal mensen dat tijdens de Tweede Wereldoorlog werd ‘weggewerkt’ duurde enkele jaren. Met de huidige vernietigingscapaciteit en treinverbindingen direct naar de verbrandingsovens regel je dit in één week.

Uw profiel is bepalend; samengesteld via de gekoppelde bestanden van het UWV, CWI, Belasting, Ziektekostenverzekeraar, Justitie, banken et cetera. U heeft ten slotte een burgerservicenummer. Denkt u zeker te weten dat u onmisbaar bent voor het ‘Systeem’?

Stel, u mist iemand. Gaat u naar de politie? Die weten net zo min iets als u. Dus u doet er maar het zwijgen toe. Iets dat u waarschijnlijk altijd al heeft gedaan.

En dan diegenen onder ons die altijd riepen dat ze niets te verbergen hadden, gaan die ook protesteren als blijkt dat ze niet bij degenen die ‘mogen blijven’ geselecteerd zijn? (Mensen die niets te zeggen hebben, hebben ook niets te verbergen).

Nederland is het land waar de ‘Transitie’ zal aanvangen.

Het wereldknooppunt van het internet (AMS IX) bevindt in Amsterdam.

De grootste benzine-overslaghaven is in Amsterdam in aanbouw, we zijn het verst met glasvezel en breedband, we hebben de dichtste infrastructuur, de belangrijkste haven ter wereld, met de raffinaderijen; het (mid)-Europese achterland is afhankelijk van de Nederlands-Vlaamse rivierdelta. We worden ook de ‘gasrotonde’ genoemd: centraal distributieknooppunt van gas in Europa.

Het monetaire wereldsysteem is vanaf de zestiende eeuw vanuit Amsterdam opgebouwd. Dijken en kanalen, ze zijn reeds lang gepland en doordacht. Nederland onder water? Een onmogelijkheid (behoudens Zeeland natuurlijk; wij moeten wel gemotiveerd blijven).

Nederland was de springplank van het huidige wereldrijk. Het werd gegrondvest door Willem van

Oranje. Nederland is geen land. Nederland is een machine waar binnenkort een knop omgaat. Als deze machine is veiliggesteld kan niets de Nieuwe Wereldorde nog tegenhouden.

Faciliteiten om mensen te 'evacuëren' zijn er overal.

Bijvoorbeeld stadions langs spoorlijnen en treinen die door middel van elektrificering en computerisering centraal aan gestuurd kunnen worden.³⁷

Diezelfde treinen hebben, evenals de gebouwen om de stations heen, ramen die niet open kunnen. Allen zijn voorzien van interne klimaatbeheersing³⁸.

Bent u paniekerig tijdens uw laatste reis? Via het rooster komt u spoorslags een rustgevend 'luchtverfrisser' tegemoet. Waarschijnlijk van een bekend merk dat u toch al in huis had.

Sommigen onder ons zal het opgevallen zijn dat de laatste vijftien jaren in alle grotere steden in Nederland complete buurten op de schop gaan. Vooral in de wijken bij en rond de treinstations. Er voor in de plaats zijn grote vierkante blokkendozen gekomen, met vierkante ramen die vaak niet open kunnen, zonder balkons en met slechts een toegangsdeur.

Over het algemeen worden deze blokken 'appartementencomplexen' of kantoren genoemd. Meestal staan ze leeg en te huur. Ze worden ook wel als 'multifunctioneel' gezien. De grootste treinstations (oftewel menselijke

distributieoverslagstations) in Nederland, net als in alle grote steden binnen Europa staan tegenwoordig in de steigers: langere perrons, bredere gangen en trappen, snel verwijderbaar straat- en perronmeubilair. Rondom Station Amsterdam-Centraal, Den Haag Holland Spoor, Amsterdam Arena etc. staan giga blokkendozen zover het oog reikt. Daarnaast een zeer grote toename van de verwerkingscapaciteit.

Bij alle treinstations worden sedert enkele jaren hekken neergezet van HERAS. Ze zijn precies zo gemaakt dat je er niet overheen kunt klimmen (let u op de rasters en de pinnetjes bovenaan)³⁹. Bij veel stations worden hoge ‘geluidswallen’ gebouwd. Op de loop gaan is niet mogelijk, je kunt geen kant meer op.

De ‘geluidswallen’ bij snelwegen hebben genummerde deuren naar de wijken erachter. Personeel om een ‘evacuatie’ af te wikkelen is onder meer afkomstig van grote internationale beveiligingsbedrijven zoals ‘Group 4 Securicor’ (G4S), de grootste beveiligingsfirma ter wereld.

Ten slotte, mocht het allemaal toch uit de hand lopen, dan is daar nog altijd de NAVO.

Radio Nederland Wereldomroep verkondigde op 25 juni 2008:

“In geval van een grote ramp in Nederland kunnen buitenlandse NAVO-troepen voortaan te hulp schieten. Ze zullen dan samenwerken met Nederlandse militairen, politie en brandweer.”

Dan zijn er nog de 'EU-battlegroups'. Eenheden van 1500 man gelegerd overal in West-Europa. Deze kunnen zich zeer snel verplaatsen via het nieuwe Europese Hoge Snelheidslijnenennetwerk (HSL). Dit netwerk verbindt alle grote Europese steden met elkaar en heeft vele miljarden gekost. Niet logisch, daar we tegenwoordig voor een habbekrats met het vliegtuig kunnen reizen. Dus is de HSL voor burgers helemaal niet interessant.

Verder is er nog de The NATO Response Force (N.R.F).

“The missions of the NRF will mirror primarily the requirements of rapid response in the initial phase of a crisis situation deployed as a stand-alone force for crisis-response. The NRF will enable the Alliance to meet the threads to security and stability in the new world order.”

“De missie van de ‘Nato Reactie Macht’ bestaat uit het treffen van de noodzakelijke maatregelen voor een snelle reactie tijdens de beginnende fase van een crisis. Inzetbaar als een onafhankelijke strijdmacht in geval van crisis. De NRF zal het bondgenootschap in staat stellen veiligheid en stabiliteit te garanderen in de Nieuwe Wereldorde.”⁴⁰

U ziet, met een druk op de knop transformeer je ons land in een klap in een politiestaat.

Geregeld hoort men op het nieuws dat we te maken kunnen krijgen met een pandemie, voedselcrisis en een financiële crisis. Alles

gelijktijdig? Precies in de tijd dat de digitale machinerie geheel klaar is? Toevallig?

Waarom beseft niemand dit? Omdat iedereen die aan de opbouw hiervan meewerkt, slechts op zijn eigen vakgebied bezig is. Het totale plaatje is voor de meeste mensen niet te bevatten:

“We cannot absolutely know that all these exact adaptations are the result of preconcert. But when we see a lot of framed timbers, different portions of which we know have been gotten out at different times and places, and by different workmen, and when we see these timbers joined together, and see they make exactly the frame of a house, or a mill, all the tenons and mortices exactly fitting, and all the lengths and proportions of the different pieces exactly adapted to their respective places, and not a piece too many or too few, not omitting or even scaffolding; or, if a single piece be lacking, we see the place in the frame exactly fitted and prepared yet to bring such a piece in; In such a case we find it impossible not to believe that the workmen all understood one another from the beginning and all worked upon a common plan or draft drawn up before the first blow was struck.”

“Wij kunnen niet absoluut zeker weten dat al deze exacte aanpassingen het resultaat zijn van voorafgaand overleg. Maar als wij een grote hoeveelheid op maat gemaakt houtwerk zien, waarvan wij weten dat verschillende aantallen hiervan voortkomen vanuit verschillende locaties en op verschillende tijden, door verschillende werklieden gemaakt, en deze,

wanneer zij worden samengevoegd, gezamenlijk precies het geraamte van een huis of een molen vormen; en alle tappen en gaten passen perfect; en alle afmetingen en hoeveelheden van de verschillende onderdelen blijken perfect aangepast aan hun respectievelijke plaatsen; en dan geen onderdeel te weinig of te veel; niets nagelaten, ook niet bij de bouwstellige; en als er dan toch een enkel onderdeel mocht ontbreken, zien wij de plaats in het geraamte waar het thuis hoort: perfect afgemeten en gereed om dit onderdeel te plaatsen. In een geval zoals dit is het voor ons onmogelijk niet te geloven dat al deze werklieden elkaar begrepen vanaf het begin. Dat zij allen gezamenlijk werkten volgens een vooraf opgesteld plan of schets, opgetekend voordat de eerste hamerslag gevallen was.”⁴¹

Ons bevattingsvermogen zijn we gedurende de afgelopen generaties trouwens langzaam kwijtgeraakt. Onze media brengen alles gefragmenteerd; kijk maar eens naar de kranten en het journaal.

De kiosken puilen uit: Heel veel dikke tijdschriften met heel veel plaatjes en heel weinig informatie. Ons journaal heeft het gehalte van een soort ‘kleutertje-luister’. Veel info-entertainment en veel meningen (van de man in de straat; wat politiek correct is dus). Ook worden we bedolven onder verhaaltjes over van alles en nog wat; meningen en vooral geen analyses (je mocht eens gaan nadenken). Er wordt niets uitgelegd.

En dan als apotheose de ‘Weerman’. Weer met veel praatjes en plaatjes om de door het journaal zorgvuldig gecultiveerde angstcultuur te neutraliseren en de kijker zich opgelucht kan opmaken voor de volgende ‘opgewekte leuterexercitie’. Er is een ding waar je de media nooit van kan beschuldigen: ONS HET VOLK bijbrengen hoe wij autonoom onze hersencellen kunnen activeren.

V for Vendetta

“The truth is, there is something terribly wrong with this country, isn’t there? Cruelty and injustice, intolerance and oppression. And where once u had the freedom to object to think and speak as you saw fit, you now have censors and systems of surveillance coercing your conformity and soliciting submission.

How did this happen? Who’s to blame? Certainly there are those who are more responsible than others and they will be held accountable. But again, truth be told, if you’re looking for the guilty you need only look into a mirror.

I know why you did it. I know you were afraid. Who wouldn’t be? War, terror, disease. There were a myriad of problems which conspired to corrupt your reason and rob you of your common sense. Fear got the best of you, and in your panic, you turned to the now High Chancellor Adam Sutler.

He promised you order, he promised you peace, and all he demanded in return was YOUR SILENT, OBEDIENT CONSENT.”

“Fairness, justice and freedom are more than words, they are perspectives.”⁴²

“Het is duidelijk, dat er iets verschrikkelijk mis is met dit land, is het niet? Hardvochtigheid en onrecht, onverdraagzaamheid en onderdrukking. En eenmaal, toen je de vrijheid bezat om kritisch te zijn, te denken en te spreken vanuit jouw overtuiging, daar heb je nu censuur en bewakingssystemen die je conformiteit afdwingen en je tot onderdanigheid aansporen.

Hoe heeft zich dit voltrokken? Wie is hier verantwoordelijk voor?

Natuurlijk zijn er diegenen die meer verantwoording dragen dan anderen en zij zullen geroepen worden die ook af te leggen.

Maar toch, als je eerlijk bent tegenover jezelf, hoef je slechts in een spiegel te kijken om de schuldige te vinden.

Ik weet waarom je het hebt gedaan. Je was bang. Wie zou niet bang zijn?

Oorlog, terreur, ziekte. Er waren talloze problemen die je redelijkheid vertroebelden en je van je gezonde verstand beroofden. Je werd bevangen door angst en in je paniek wendde je je tot de Rijkskanselier Adam Sutler.

Hij beloofde je orde, hij beloofde je vrede en alles wat hij daarvoor terug eiste was je stilzwijgende, gehoorzame instemming.”

“Eerlijkheid, rechtvaardigheid en vrijheid zijn geen woorden, het zijn PERSPECTIEVEN.”

Het Systeem

Het ‘Systeem’ heeft een begin, ‘De Alpha’. Dit is het aan ons door de elite oplegde getalssysteem. Daarnaast heeft het ‘Systeem’ ook een einde: ‘De Omega’. Dit is de komende ‘Transitie’, zoals gezegd ook wel ‘Paradigm-shift’ genoemd.

Het ‘Systeem’ ontleent zijn kracht aan angst, onzekerheid, gebrek aan oriëntatievermogen en natuurlijk de kracht van de ‘meerderheid’ (nu legitiem door middel van ‘democratie’ en ‘commercie’). Eigenschappen: ‘regelmaat’, ‘wetmatigheid’ en ‘logica’.

Het psychologische effect na eeuwen? Door herhaling werden/worden verwachtingspatronen gecreëerd, er ontstonden/ontstaan een steeds groter wordende afhankelijkheid van het individu aan het ‘Systeem’! Meewerken loont. Wil je niet: armoede, gevangenis, gekkenhuis et cetera. Jij bent de persoon die het verkeert ‘ziet’ (in het land der blinden).

Wat betreft gedrag: eerst oriënteerden wij ons op elkaar. De rolmodellen waren onze ouders, in onze sociale omgeving. Nu wordt ons gedrag gedicteerd door de media.

Via films, MTV en TMF worden rolmodellen en leefstijlen gepropageerd die we normaal in ons leven nooit zouden tegenkomen. Het gevolg?

Generatiekloof en onderlinge vervreemding. Onze kinderen komen gevoelsmatig al heel snel in een isolement terecht. Ze hebben het gevoel 'niet begrepen te worden'. Om aandacht te trekken gaan ze de gekste dingen uitspoken. Wat voor dingen? Nou dat vertelt de televisie ze wel. Als ze maar op YouTube of in de krant komen.

Wat ons gedrag ook beïnvloedt zijn de SOAPS. Ze heten zo omdat ze begonnen zijn omstreeks 1937 (eerst op de radio en later op televisie) met financiële ondersteuning van de multinationals 'Procter & Gamble' en 'Colgate-Palmolive'. Massamediaexperts van Princeton University hadden de regie in handen. Het maakte onderdeel uit van het 'Radio Project', een 'sociaal onderzoeksproject' over de invloed van de massamedia op de maatschappij, financieel ondersteund door de Rockefeller Foundation.

Voor beïnvloeding van de maatschappij en het gedrag van mensen waren soaps erg interessant. Sommige series duren wel dertig jaar. Mensen weten beter wat er in de soaps speelt dan in hun eigen familie. Erger: het wordt je (virtuele) familie.

Wat leer je in soaps? Het gehele arsenaal aan gemene trukjes dat gebruikt wordt in sociale conflicten. Hoe bedrieg je elkaar, vreemd gaan et cetera. Na zeventig jaar heeft dit wel zijn sporen nagelaten in de maatschappij. Mensen spelen een rol, bewust of onbewust; monkey see is monkey do!

Men hoort in de media veel tegenstrijdige onbeargumenteerde ‘meningen’. Het welles-nietes concept. Wel Osama bin Laden – niet Osama bin Laden; wel of niet een grieppandemie; wel of niet klimaatverandering of opwarming van de aarde; vaccinatie wel of niet gevaarlijk en zo gaat het maar door.

Gevolg? Men kan zich niet meer oriënteren. Goede en duidelijke informatie is er niet (als je niet bewust zoekt). Hierdoor slaat de irritatie toe. Men heeft al genoeg problemen in het eigen leven. Uit eigenbelang wordt men onverschillig. Het zal allemaal wel. Je schiet er niets mee op.

Onze onderlinge communicatie wordt sedert eeuwen beheerst door de instelling van een soort ‘zeepkistmodel’. Het volk, publiek of toeschouwers, kerkgemeente, schoolklas et cetera, je zet ze op een rijtje en laat ze luisteren naar degene op de zeepkist/spreekgestoelte/kansel die staat te vertellen. De spreker is gesitueerd op een verhoging en is als zodanig in het vizier van alle aanwezigen tegelijkertijd. De aanwezigen (of de televisiekijkers) zijn dan geconcentreerd op deze ene persoon. De aandacht wordt van elkaar afgeleid en concentreert zich op één punt: dit is het gangbare communicatiemodel.

Het publiek is dus passief, en degene op de verhoging in de zaal of op de televisie is de autoriteit of staat daar namens de autoriteit. Degene die tegen de wil van de autoriteit op de kist gaat staan, kan er bij wijze van spreken zo

afgeschoten worden: een schietschijf en meteen een voorbeeld voor de rest.

De onderlinge informatie-uitwisseling ontbeert de autoriteit van de spreker en de zaak raakt uit balans: de 'zwijgende meerderheid' is ontstaan. Wereldwijd hebben de sprekers tegenwoordig vierentwintig uur per etmaal ook de televisie tot hun beschikking. Oriëntatie en goede informatieuitwisseling wordt dus erg moeilijk. En dat is ook de bedoeling.

Een les blijft hangen. Als wij het allemaal niet meer weten, dat is daar altijd nog de 'staat' met zijn sirenes en rampen/evacuatieplannen. We zijn afhankelijk en weerloos geworden, we moeten wel.

De machthebbers weten al honderden jaren dat het op deze manier het beste werkt. Wij hebben niets in de gaten, tenzij er per ongeluk een microfoon openstaat. Dan is de betovering ineens verbroken en blijken onze presidenten net zo gewoon te zijn als wij.

Edward Bernays, een neef van Sigmund Freud, claimde in zijn boek *Propaganda*, uit 1928:

“The conscious and intelligent manipulation of the organised habits and opinions of the masses is an important element in democratic society. Those who manipulate this unseen mechanism of society constitute an invisible government which is the true ruling power of our country. We are governed, our minds are molded, our tastes formed, our ideas suggested, largely by men we never heard of.

In almost every act of our daily lives, whether in the sphere of politics or business, in our social conduct or our ethical thinking, we are dominated by this relatively small number of persons”.

“De bewuste en slimme manipulatie van de gebruikelijke gewoontes en meningen van de massa is een belangrijk element in de democratische maatschappij. Degenen die dit ongeziene mechanisme manipuleren vormen gezamenlijk een onzichtbare regering die de werkelijke macht vertegenwoordigt in ons land. We worden geregeerd, ons brein wordt gekneed, onze smaak gevormd, onze ideeën gesuggereerd, grotendeels door mensen waarvan we nog nooit hebben gehoord. In praktisch elke handeling in het dagelijkse leven, of dit nou is binnen de politiek of zakensfeer, in onze sociale omgang of ons ethisch denken, worden we gedomineerd door een relatief kleine groep mensen.”

Angst, onzekerheid en veiligheid zijn ‘universele begrippen’. Degenen die het ‘Systeem’ aansturen weten dit en maken hier gebruik van. Het is zelfs een wetenschap met gedragsstudies en denktanks (RAND, Tavistock et cetera). Omdat het ‘Systeem’ door middel van regelmaat verwachtingspatronen creëert, is het natuurlijk geen probleem om door middel van een voorval paniek en desoriëntatie te bewerkstelligen en dan tijdens deze tijdelijke chaos meteen de veranderingen door te voeren die men wenst.

Dat werkt al eeuwen zo. Zolang wij onze hersens niet gebruiken zal dit doorgaan, ten koste van onze vrijheden: ‘veiligheid’ voor ‘vrijheid’! Dit proces staat beschreven in een boek genaamd *Battle for the Mind* van Tavistockwetenschapper William Sargant:

“Various types of belief can be implanted in many people, after brain function has been sufficiently disturbed by accidentally or deliberately induced fear, anger or excitement. Of the results caused by such disturbances, the most common one is temporarily impaired judgement and heightened suggestibility. Its various group manifestations are sometimes classed under the heading of ‘herd instinct’, and appear most spectacularly in wartime, during severe epidemics, and in all similar periods of common danger, which increase anxiety and so individual and mass suggestibility.”

“Je kunt bij grote aantallen mensen verschillende ideeën of overtuigingen implanteren, nadat de gewone hersenfuncties voldoende verstoord zijn geraakt door onopzettelijk/opzettelijk veroorzaakte angsten, woede of opwinding. Het meest voorkomende resultaat bij zulke verstoringen is een tijdelijk verminderd beoordelingsvermogen en een verhoogde vatbaarheid voor suggestie. Als dit verschijnsel zich manifesteert bij grote groepen wordt het geclassificeerd als ‘kuddegedrag’. Dit doet zich het meest spectaculair voor in oorlogstijd, tijdens epidemieën en in alle gelijksoortige periodes waarin men zich in

collectief gevaar bevindt. Dit stimuleert angst en dus vatbaarheid voor suggestie van de massa.”

William Sargant schreef dit in 1957. Dit is dus precies wat wij nu via de media dagelijks over ons heen krijgen.

Met *Halloween Night* joegen ze de mensen in 1939 de stuipen ook al op het lijf. De radio was net gemeengoed geworden. Tijdens de uitzending *War of the Worlds* naar het verhaal van H.G. Wells werd de reguliere programmering onderbroken met een melding dat er buitenaardse wezens waren geland. Prompt brak er onder de bevolking in de Verenigde Staten paniek uit. Achteraf bleek het een project van enkele professoren van Princeton University te zijn.

Hadley Cantril, professor psychologie aan de Princeton universiteit schreef er zelfs een boek over: *The Invasion from Mars: A Study in the Psychology of Panic*⁴³.

Dit was dus geen grap, maar een serieus media-experiment. Het was een onderdeel van het al eerder genoemde ‘Radio Project’, een ‘sociaal onderzoek project’ gefinancierd door de Rockefeller Foundation.

Wat ook breed uitgemeten wordt is de criminaliteit. Daden van een individu worden opgeblazen in de media en de regering neemt de reeds geplande veiligheidsmaatregelen. Bijvoorbeeld ‘Amber-Alert’. Een individu wordt gezocht en het gezicht verschijnt op schermen

boven de snelweg, of op mobieltjes, televisie et cetera. Of het terecht is blijkt later wel.

En zo is iedereen constant in een staat van ‘alert’. Je hebt tegenwoordig (sms-) ‘alerts’ voor van alles en nog wat. Beursnoteringen, files, ontsnapte pedofielen, vermiste kinderen, popconcerten, weeralarm, zonlichtalarm, code geel, code oranje, code rood en ga zo maar door.

Ons land wordt langzaam maar zeker een gekkenhuis vol gedesoriënteerde individuen, die niks meer weten en steeds minder luisteren naar een ander. Laat staan naar een autoriteit in de vorm van een medemens. Die kan klappen krijgen.

Milieuverontreiniging en klimaatverandering zijn universele termen geworden, gekoppeld aan angst. Deze zaken zijn grensoverschrijdend en geven de globale autoriteiten, zoals de Verenigde Naties, steeds meer macht en dwangmiddelen (de internationale gemeenschap). Globale oplossingen voor ‘globale’ problemen.

Om een Nieuwe Wereldorde in te voeren is de solidariteit van alle mensen vereist. Om dit te bereiken noemen de Alexander King en Bertrand Schneider in hun eerder genoemde boek *The First Global Revolution* het volgende:

“To unite the world, we came up with the idea that not alone pollution, the threat of “Global Warming”, water shortages, famine and the like would fit the bill. In their totality and their interactions these phenomena do constitute a

common threat which demands the solidarity of all peoples.”

“Op onze zoektocht naar een nieuwe vijand die in staat zou zijn ons te kunnen verenigen, kwamen we op het idee dat zaken zoals milieuverontreiniging, opwarming van de aarde, tekorten aan schoon drinkwater, hongersnoden, et cetera, precies zijn wat we zoeken. Deze fenomenen zullen in hun totaliteit en onderlinge interacties een gemeenschappelijke dreiging gaan vormen die de solidariteit van alle mensen vereist.”⁴⁴

Wie klimaatproblematiek bijvoorbeeld als existentieel gevaar voor de mensheid kan inzetten, krijgt de sleutel in handen tot een fundamentele transformatie van de wereld.

Een andere gemeenschappelijke dreiging is een grensoverschrijdende ‘Virus-Pandemie’. Virussen vallen wat betreft regelgeving sinds 2007 onder de Wereld Gezondheids Organisatie (WHO), een internationale instantie grotendeels gefinancierd door Bill Gates.

Volgens de Internationale Gezondheidsregelgevingen van de Constitutie van de WHO (artikel 21 en 22), die in juni 2007 van kracht werden, heeft de directeur-generaal van de WHO het recht om internationaal een noodsituatie voor de gezondheid af te kondigen. In dat geval kan besloten worden tot quarantaine, reisbeperkingen en gedwongen vaccinatie, waarbij 194 landen die het verdrag met de WHO

ondertekend hebben, verplicht zijn deze maatregelen uit te voeren.

Influenzapandemie

Het scenario van een influenzapandemie waar we allemaal aan doodgaan hebben we al vaker gehoord.

Zo werd een pandemie in overeenstemming met de Mexicaanse griep op 17 juni 1996 reeds voorspeld in een militaire studie genaamd het *U.S. Airforce 2025-onderzoeksrapport*.

In een voetnoot staat vermeld:

“Het influenzavirus is in die zin uniek onder de virussen, dat het in staat is om zoveel antigenetische verandering te ondergaan, dat een antigenetisch nieuw virus binnen een jaar of twee over de hele wereld kan razen, waarbij ziekte- en sterftcijfer hoog kunnen oplopen.”⁴⁵

Volgens het rapport zouden in 2009 dertig miljoen mensen sterven aan een griepepidemie⁴⁶.

Het is interessant te weten dat op de website van het witte Huis – *The White House* – president George W. Bush op 1 november 2005 min of meer een nationale noodtoestand aankondigde in geval van een pandemie. Dit zou gebeuren met gedwongen massa-evacuaties met behulp van het leger.

Volgens de website van het ‘United States Northern Command’ beschikt men over een ‘Pandemic Influenza Plan’. Brigadier Generaal Robert Felderma bevestigt:

“US-NORTHCOM vormt het globale synchronisme - de globale coördinator - tussen de gevechtscommando’s bij een pandemie.”

Valt nog te vermelden dat de firma Baxter en andere farmaciebedrijven zoals, Sanofi-Aventis, GlaxoKlineSmith, Novartis en Gilead-Sciences beloofden dat ze zeer snel vaccins tegen de Mexicaanse griep konden maken⁴⁷. Baxter International had reeds op 28 augustus 2008 een patent voor het H1N1 vaccine aangevraagd. Dus ‘zeven maanden’ voordat de Mexicaanse griep zich voor het eerst openbaarde!

Wereldwijd is het achter de politieke schermen zo geregeld, dat de farmacie volledig gevrijwaard is van iedere vorm van aansprakelijkheid indien er toch onverhoopt negatieve effecten zouden optreden ten gevolge van vaccinatie tegen de Mexicaanse griep. Dit niet zonder reden. Zij weten hoe vaccins gemaakt worden en wat er in verwerkt zit.

Het vaccin tegen de Mexicaanse griep bevatte niet alleen het supergiftige element ‘kwik’, hondengriep-, paardengriep-, vogelgriep- en varkensgriepvirussen, maar ook weefsel uit de nieren van dode Afrikaanse groene apen. (*Method of producing a virus vaccine from an African green monkey kidney cell line* – U.S. patent No. 5911998)⁴⁸.

Met alle andere vaccins is het werkelijk niet anders. Het zou een goede zaak zijn dat er onmiddellijk een einde gemaakt wordt aan iedere

vorm van vaccinatie. Wereldwijd wordt vaccinatie in relatie gebracht met o.a. hartziekten, de ziekte van Crohn, autisme, zenuwaandoeningen en hyperactiviteit *Attention Deficit Hyperactivity Disorder* (ADHD).

Het 'Unicef Press Centre' meldde een dag voor de Tweede Golfoorlog, op 13 maart 2003:

“Ieder kind onder de vijf jaar in Irak wordt ingeënt tegen mazelen.”

Op 16 juni 2003 meldde dezelfde bron:

“In geheel Irak is de standaardprocedure voor vaccineren weer hervat”:

- 4 januari 2002:
9 Million children immunized in Afghanistan.
- 09 december 2003:
World's largest measles campaigns launched in Iran and Turkey.
- 7 juni 2004:
Millions of children to receive measles vaccine in Darfur (Sudan).
- 8 september 2004:
150.000 Children to get measles vaccine in Darfur.
- 24 september 2004:
Vaccination: the right of every child. Health workers must vaccinate 9.5 million children aged 9 months to under 15 years.
- 9 mei 2005:
1.2 Million children immunized in West Bank

and Gaza Strip.

– 20 april 2007:

16 Million vaccinated in DPRK.

– 20 april 2007:

Lifesaving immunization drive for 3.9 million in Irak.

Liggen er in Irak of Darfur, of Gaza en de West Bank geen urgentere zaken te wachten? De prioriteiten zijn onbegrijpelijk! Zo gevaarlijk is mazelen niet. Vroeger kreeg iedereen gewoon de mazelen. Ook alle andere kinderziekten zoals de bof en de rode hond overleefden we allemaal gewoon toen we klein waren. Waarom wordt er niet eerst wat gedaan aan de economie en de levensstandaard in eerder genoemde landen? Blijkbaar is daar geen geld voor. Of heeft men een verborgen agenda?

In het boek van de chirurg Johan van Dongen, *Pleidooi voor de Aap* uit 1997, zegt deze:

“Nieuwe epidemieën zijn geen toevallige natuurfenomenen maar een complexe samenloop van omstandigheden, waarbij persoonlijke ambities van wetenschappers, de macht van politiek en militairen evenals de commerciële belangen van de farmaceutische industrie op een bizarre wijze zijn verweven.”

De vijfde generatie (5G)

De komende jaren zullen ongekende maatschappelijke veranderingen plaatsvinden. Vrijwel alles dat we bezitten en kopen zal antennes

en microchips bevatten. Alles zal draadloos verbonden worden met de vijfde generatie mobiel internet. 5G draadloze technologie maakt het mogelijk vrijwel onvertraagd data van het ene naar het andere apparaat te sturen en meer apparaten tegelijk te ondersteunen.

Vanuit de ruimte zullen binnenkort duizenden satellieten in een lage en middelhoge baan om de aarde, een deken van krachtige, gefocuste en stuurbare straling over de aarde leggen.

Wij krijgen te zien en te horen hoe ‘cool’, handig en leuk het wel niet is. De maatschappelijke gevolgen worden echter niet benoemd of geanalyseerd.

De hoeveelheid straling door 5G zal meer dan honderd keer zo groot zijn als de thans bestaande straling. Geen mens, dier, vogel, insect of plant zal onder blootstelling aan straling kunnen uitkomen. 5G zal onomkeerbare effecten op mensen hebben en permanente schade berokkenen aan alle ecosystemen op de aarde.

Talrijke recente wetenschappelijke publicaties hebben aangetoond dat EMV levende organismen beïnvloedt op niveaus die ver boven de meeste internationale en nationale richtlijnen liggen. Effecten zijn onder meer een verhoogd risico op kanker, cellulaire stress, toename van schadelijke vrije radicalen, schadelijk voor het immuunsysteem, genetische schade, structurele en functionele veranderingen van het voortplantingssysteem, leer- en

geheugenstoornissen, neurologische aandoeningen en negatieve effecten op het algemeen welzijn van mensen. De schade gaat veel verder dan het menselijk ras, omdat er steeds meer aanwijzingen zijn van schadelijke effecten voor zowel planten als dieren.

Onafhankelijke wetenschappelijke studies laten zien welke schadelijke effecten radiofrequentie straling zullen veroorzaken.

Het gaat onder meer om kanker, hartritmestoornissen, hart- en vaatziekten, veranderingen in genexpressie en metabolisme, DNA-schade, gewijzigde stamcel-ontwikkeling, cognitieve stoornissen, verminderde spermakwaliteit, obesitas en bij kinderen autisme, ADHD en astma. Dan hebben we het nog niet eens over de schade die planten, dieren en het milieu oplopen.

Tijdens proeven met 5G in Gateshead (Engeland) werden 5G-zenders geïnstalleerd in straatlantaarns. Opnamen gemaakt voor en na het plaatsen van de 5G-zenders laten zien hoe de bomen in de directe omgeving binnen enkele dagen verpauperden en hoe vogels en bijen dood uit de lucht vielen.

5G is veel dodelijker dan haar drie voorgangers, omdat het de resonantieruimten substantieel tot millimeterpulsen verkort en de output en intensiteit tenminste met een factor tien verhoogt; staand binnen het bereik ervan kan worden

vergeleken met ingesloten te zijn in een geactiveerde magnetron.

De introductie van 5G is een massavernietigingswapen.

Omdat 5G-technologie gebruik maakt van millimetergolven zijn voor invoering op korte afstand van elkaar ontelbare antennes nodig. Gezien deze millimetergolven moeilijk door compact materiaal dringen, zal overal binom de tweehonderd meter een zender worden geïnstalleerd.

De 5G-zenders worden op zogenaamde ‘slimme straatlantaarns’ op de stoep geplaatst, direct voor huizen en bedrijven en boven de hoofden van voetgangers en spelende kinderen.⁴⁹

De straatlantaarns bieden niet alleen ruimte aan 5G wifiantennes, ook camera’s zijn gepland. Dankzij de straatlantaarns kunnen personen straks overal wereldwijd opgespoord en gevolgd worden.

Milieuwetgeving is buiten werking gesteld. Verplichte gezondheids- en veiligheidstests zijn niet nodig.

Politici beloven dat 5G technologische wonderen mogelijk maakt welke de verste grenzen van de menselijke verbeelding overschrijden. Misleidende nieuwscampagnes proberen de bevolking te overtuigen, dat 5G-technologie de beschermende kracht van onze planeet wordt en bijvoorbeeld kan helpen de klimaatproblemen eindelijk aan te pakken.

Vroeger waren er veel oprecht gedreven mensen in de politiek. In de tachtiger jaren begon het geleuter door bordkartonnen puppets en sedert enkele jaren openbaarde zich een nieuw fenomeen. Het fotomodel annex kwekje met voorgekookte mening en afstandsbediening deed zijn/haar intrede in de Eerste- en Tweede Kamer. Overal zijn onze volksvertegenwoordigers mee ‘bezig’. Overal hebben ze een ‘mening’ over. Overal wordt een ‘spoeddebat’ over gehouden. Overal proberen ze mee te ‘scoren’. Volledig ongehinderd door levenservaring of inzicht. Van ‘alles niets’. Elke dag weer wordt er een nieuw theaterstuk opgevoerd.

Het is muisstil in de Tweede Kamer als er dan werkelijk ingrijpende zaken aan de orde zijn zoals de invoering van de 5G, het eventuele gedwongen vaccineren of WiFi op scholen⁵⁰.

De burgers zien dit aan met stijgende moedeloosheid en verliezen hun vertrouwen totaal. Gevolg van dit alles is dat niemand niemand meer vertrouwt. Men voelt zich continu bedreigd (virus, terrorisme, opwarming van de aarde, et cetera). En de lontjes worden steeds korter.

“The shock waves produced by the drastic changes of the great transition are sparing no region, no society. The upheaval has broken up a system of relationships and beliefsystems from the past without any guidelines for the future.”

“De schokgolven die voortkomen uit de drastische veranderingen van de ‘Grote

Transitie’ zullen geen regio, geen samenleving onberoerd laten. De ontreddering veroorzaakt een complete verbreking met de tot dan toe geldende stelsels van intermenselijke relaties en geloofsovertuigingen.”⁵¹

Het wachten is dus op het ‘grote gebeuren’. Iets dat de heksenketel ineens doet verstommen en resoluut orde op zaken stelt. Iets dat de weg vrijmaakt voor de ‘Transitie’.

Dat men dit proces al vele jaren geleden aan zag komen bewijst het boek *Changing Images of Man* geschreven door Willis W. Harman en O.W. Markly uit het jaar 1972.

De verschijnselen waarmee de ‘Transitie’ gepaard zal gaan:

“There is a serious mismatch between modern industrial state-culture and institutions and the emerging New Image of Man. This mismatch produces such reactions as the growing challenge to the legitimacy of business institutions whose primary allegiance appears to be to their stockholders and managers, the growing disenchantment with technocratic elite, the decreasing trust and confidence in governments, all revealed in recent survey-data. The mismatch could result in serious social disruptions, economic decline, runaway Inflation, and even institutional collapse. On the other hand, institutions can modify themselves and adapt to a new cultural paradigm (the Transition), though

probably not without a relatively traumatic transition period.”

“Er is een serieus gebrek aan overeenkomst tussen de huidige cultuur van de industriestaat en zijn instituties en de verrijzenis van de beeltenis van de Nieuwe Mens. Dit gebrek veroorzaakt reacties zoals groeiende onvrede met de legitimiteit van zakelijke ondernemingen die primair loyaal zijn aan hun aandeelhouders en hun managers; onvrede met de technocratische elite; verminderend vertrouwen in de regeringen, allemaal blootgelegd in recente onderzoeksresultaten. Dit gebrek zou zeer wel kunnen resulteren in sociale onrust, economische terugval, hollende inflatie en ineenstorting van de huidig instituties. Aan de andere kant bestaat er ook de mogelijkheid dat de instituties zich zelf veranderen en zich kunnen aanpassen aan een nieuw cultureel paradigma (Transitie); hoewel dit mogelijkwijs niet zal plaatsvinden zonder een relatief traumatische transitieperiode.”

Hieruit blijkt dus dat men alles al lang wist! Harman en Markley behoorden bij de wereldtop van denkers. Waarom heeft men niets ondernomen om onze huidige problemen te helpen voorkomen?

Als je het ‘Systeem’ vergelijkt met een op hoge snelheid rijdende trein en je weet dat het op ramkoers zit, dan kun je toch de snelheid vertragen of een wissel omzetten? Temeer als je weet dat onze problemen direct verband houden met ons centraal aangestuurd geldsysteem.

Men wil de wereld transformeren door middel van het cijfersysteem, met computermodellen en machtsconcentratie. Dit gaat niet zonder slag of stoot. Dit gaat gepaard, naarmate het 'Systeem' completer is, met meer oorlog, angst, chaos et cetera. Van 'alles' meer tot het 'Transitiepunt' bereikt is en alles onder de noemer van het 'Systeem' gebracht wordt.

Dit is de 'Transitie' waar Dee Hock over spreekt. Het betekent het einde van het 'individuele zelfbeschikkingsrecht'. Wij worden niet meer in staat geacht onze eigen verantwoordelijkheden te dragen en onze eigen keuzes te maken. We zijn bijna zover dat we daar ook zelf in gaan geloven en deze 'Transitie' gaan accepteren.

Essentieel hierin is het afschaffen van het contante geld. Daar werd in het boek van Edward Bellamy, *Looking Backward 2000-1887* uit het jaar 1888 al melding van gemaakt.

Nogmaals: Contant geld staat voor onze keuzes en behoeften. Het reflecteert onze leefstijl en geeft onze vrijheid vorm. Dit nu is de essentie van de 'Transitie' die komen gaat. Wij worden nu 'bewerkt' om dit te gaan accepteren. Wij worden voor de keus gesteld: totale chaos of totale controle.

Laten wij ons voor die keuze stellen? En door wie eigenlijk? Is er een derde weg?

De dialectische tegenstelling controle – chaos die nu gesteld wordt vloeit voort uit een andere, diepere tegenstelling. De controle komt voort uit

het 'Systeem'; de chaos vloeit voort uit de creativiteit, ons mensen eigen.

Tegelijkertijd met het instellen van het monetaire en het industriële systeem werd er een derde systeem geïntroduceerd: 'de wet'. We werden burgers in een 'staat'.

De wet als zodanig is een proces. Het reflecteert en bepaalt in deze hoedanigheid ons gedrag, door 'burger' en 'staat' geaccepteerd.

De mens is creatief. Daarom zal hij uit eigenbelang en overlevingsdrang de wet overtreden. Het gevolg? De mens moet zijn daad en motief voor een autoriteit (rechter) inzichtelijk maken. Via jurisprudentie wordt de wet continu geperfectioneerd en onze bewegingsvrijheid wordt steeds geringer.

'Politie', 'advocaten' en 'criminelen' versnellen dit proces en perfectioneren de machinerie. Alle 'gaten' worden aldus blootgelegd. Met de huidige elektronica die alle tekortkomingen aanvult en alles steeds meer vervangt, bouwen wij als het ware onze eigen virtuele digitale gevangenis.

Door de sociale fragmentatie is eigenbelang leidend geworden. Beroepen die vertrouwen als basis hebben, zoals 'advocatuur', 'notariaat', 'accountancy' et cetera gaan hieraan ten onder. En als altijd: elektronische controle als alternatief.

Legt het 'Systeem' zelf wel eens verantwoording af?

Als de horde van de omgekeerde bewijslast genomen is, volgt de civiele rechtspraak. Kenmerken: eindeloze tijdsduur, abstract karakter van de zaak van de burger, onverschilligheid van de overheidsdienaren (nooit verantwoordelijk, computerfout) kosten van de rechtsbijstand et cetera.

Het is David tegen Goliath; het 'Systeem' en de wet worden onaantastbaar.

Ons politieke systeem werkt ook niet al te veel mee. Wij zijn een 'praat'-cultuur, geen 'doe'-cultuur. Iedereen heeft tegenwoordig een 'mening' over 'alles'. Het speciale aan meningen is dat er geen denkproces of inzicht aan ten grondslag hoeft te liggen. Dit gedoe begint al op school. Men leert 'politiek correct praten', niet handelen. Hier gaapt een diepe kloof en het verklaart mede onze machteloosheid.

Omdat onze media het nieuws gefragmenteerd brengen, heeft niemand meer de mogelijkheid om de samenhang te zien. Deze moet gereconstrueerd worden en dat moet je maar kunnen.

Democratie betekent: je verdeelt het volk in een 'liberaal', 'christelijk' en 'socialistisch' kamp, plus nog wat kleinere partijen. Lukt dit dan heb je het geregeld: 'verdeel' en 'heers'. Mensen worden het geleuter en gemanipuleer vanzelf zat en keren zich af.

Bij de komst van de 'Transitie' is het met dit geleuter ook afgelopen. Alleen de mensen die voor het draaien van het 'Systeem' onmisbaar zijn

mogen blijven. “A lean and mean machine,” zoals de manager zegt.

Vrije markt en concurrentie betekenen eveneens ‘verdeel en heers’ (is door samenwerking ooit een economie ten onder gegaan?). Verdeel en heers op grond van nationaliteit, ras, geloof, politieke overtuiging, persoonlijk belang, schaarste et cetera. Ga zoeken naar de oorsprong en je ziet dat het uitgelokt is. Het is een soort wetenschap: ‘dialectiek’.

Twee voetbalelftallen spelen een wedstrijd en ze hebben, zonder dat ze dat van elkaar weten, dezelfde sponsor. De sponsor wint altijd omdat de elftallen te druk zijn met de bal en niets anders.

Het ‘Systeem’ ontleent zijn dynamiek aan de kracht van de (gecreëerde) tegenstellingen. Zolang wij elkaar onderling bestrijden zal het ‘Systeem’ steeds krachtiger worden. Het beste voorbeeld hiervan is de problematiek tussen de Israëlische en Palestijnse mensen. Als er een oorlog is waarvan je kunt zien dat hij kunstmatig aan de gang gehouden wordt, dan is dat deze wel.

Waarom stellen de lieden in de politiek die zeggen vrede te willen niet meteen voor de Palestijnen een eigen munt, monetaire autonomie, te geven. Dan worden zij een serieuze handels- en gesprekspartner in de wereldarena. Maar nee, ze hebben de Israëlische shekel als munt. Hoeveel shekels er in het Palestijnse gebied zijn en hoeveel ze waard zijn, dat wordt niet door Palestijnen maar door de sponsor bepaald.

De Palestijnen zijn hierdoor aan handen en voeten gebonden en economisch geïsoleerd. Mensen die spreken over een Palestijnse staat moeten ook spreken over een Palestijnse munt, maar daar horen we dus nooit iets over.

Het wereldwijde 'Systeem' heeft een wereldwijde tegenstelling nodig. Het Palestijns-Israëliësch conflict heeft alle dimensies in zich verenigd: religie, ras, cultuur, identiteit en land, alsmede de tegenstelling tussen arm en rijk.

Hieruit vloeit weer de wereldwijde terroristendreiging uit voort met alle gevolgen van dien, ook voor ons dagelijks leven en de greep van het 'Systeem' hierop.

Opmerkelijk: In het wetenschappelijk tijdschrift *Human Immunology* werd een studie gepubliceerd (Jaargang 2001, nr. 62, uitgegeven door *Elsevier*) genaamd *The Origin of Palestinians and Their Genetic Relatedness With Other Mediterranean Populations*. Een groep van negen onderzoekers, onder leiding van Antonio Arnaiz-Villena kwam tot de conclusie dat 'Palestijnen' en 'Joden' dezelfde genetische achtergrond hadden. De verschillen waren cultureel bepaald, niet genetisch.

Het gaat dus om een broederstrijd; 'Zowel Joden als Palestijnen zijn afstammelingen van Abraham'.

Omdat men een harde kop heeft, bang is van elkaar, en elkaar niet accepteert, staat er nu een dikke muur. Het publieke domein staat onder

invloed van mensen met extreme ideeën en bommengooiers.

Als de redelijke, zwijgende meerderheid het wil, is die muur zo verdwenen. Het is eerder gebeurd, in 1989 in Duitsland.

Eerder in dit boek is vele malen melding gemaakt van onze “leiders”, de “elite”. Wie van hen is ‘goed’, of ‘slecht’? Bijvoorbeeld: een CEO van een groot bedrijf kan nimmer al zijn ondergeschikten in de gaten houden. Hij is afhankelijk van hun oprechtheid. Als zij in zijn naam onrecht plegen, is de CEO verantwoordelijk, hoewel hij het misschien nooit te weten komt.

Een voorbeeld: In mei 2011 werd de heer Mladic gearresteerd. Hij wordt verantwoordelijk gehouden voor oorlogsmisdaden⁵². Wij dienen ons af te vragen: “Heeft hij het dan alleen gedaan? Wordt naar de mededaders, de uitvoerders, dan niet gezocht?”

Hij heeft het niet in zijn eentje gedaan, er speelt hier wel degelijk een collectieve verantwoordelijkheid. Door deze ene persoon te ‘offereren’ zou de ‘schuld’ afgekocht moeten zijn, en Servië tot de E.U. kunnen toetreden.

De collectieve verantwoordelijkheid wordt geprojecteerd op één man, die op deze wijze tot symbool verwordt van iets waarvan wij de oorzaak consequent buiten ons zelf blijven zoeken.

Kan ooit in de geschiedenis gesproken worden van een serieuze catharsis als wij doorgaan met deze manier van denken?

Hier wordt dus in de grond van de zaak niets opgelost. Zo werkt het in verschillende situaties, kijkt u maar naar de financiële schandalen van de laatste tijd.

Ander voorbeeld: Het schandaal met de D.S.B.-bank. Een bank met een directie die er een eigen (financiële) kijk op had. Het was feest, en iedereen deed mee. Tot het kaartenhuis instortte, er veel financiële ellende boven water kwam, en er gedupeerden waren. De vraag hoe dit kon gebeuren, en wie verantwoordelijk was, werd meteen gesteld.

De bal rolde uiteindelijk naar de Nederlandse Bank, want die had toezicht. De directeur van de Nederlandse Bank was echter niet op het feest van de D.S.B. uitgenodigd. En hij werkte ook niet bij de geheime dienst.

We leven (nog) niet in een politiestaat, maar weigeren steeds onze collectieve verantwoordelijkheden te onderkennen. Hier klaagt de boef de politieagent aan omdat die niet had opgelet.

Als je een politiestaat wilt, ga dan vooral zo door. Dit is zo onvolwassen. Een kind dat voor het eerst iets steelt, laat zich nog beter corrigeren.

We hebben altijd wel een smoes om ons onverantwoordelijke gedrag te verkopen, iedereen doet mee, van hoog tot laag.

Onze leiders zijn net zulke mensen als wij, en misschien wel net zo bang van ons als wij van hen. Alleen wij moeten nu wel heel snel onze hersens

gaan gebruiken, anders is het te laat en zijn de gevolgen niet te overzien.

Hoofdstuk 7

Hebben wij eigenlijk wel een vrije wil?

In 1961 vond het “Milgram-experiment” plaats. De heer Milgram, professor in de sociale psychologie aan de Yale Universiteit in Amerika, vroeg aan willekeurige en onwetende personen om in het kader van een wetenschappelijk experiment aan een ‘proefpersoon’ (acteur) een serie steeds zwaardere elektrische schokken toe te dienen.

Het experiment hield in dat onderzocht werd wat de gevolgen van straf zouden zijn bij het leren van gedrag.

Het bleek dat ongeveer zesenzestig procent van de onwetende personen bereid was door te gaan met schokken toedienen tot bij wijze van spreken de dood (van de acteur) erop volgde. Niet uit sadisme, maar uit gehoorzaamheid aan autoriteit.

Conclusie van Stanley Milgram:

“Ordinary people, simply doing their jobs, and without any particular hostility on their part, can become agents in a terrible destructive process. Moreover, even when the destructive effects of their work become patently clear, and they are asked to carry out actions incompatible with fundamental standards of morality, relatively few people have the resources needed to resist authority.”

“Gewone mensen, die gewoon hun alledaagse werk doen, zonder vijandige gevoelens tegenover individuen of groepen in het bijzonder, hebben het vermogen ineens te veranderen in werktuigen van een vernietigend proces. Zelfs als de gevolgen van hun rol in dit proces aan hen duidelijk worden, en hen wederom wordt gevraagd opdrachten uit te voeren die tegenstrijdig zijn met iedere geldende moraal, dan blijkt dat er relatief weinigen zijn die de vermogens hebben de autoriteit te weerstaan.”

Kortom, hebben wij een onafhankelijke wil?
Kunnen wij autoriteit weerstaan?

Onze ‘resources’ die Milgram noemt, komen onder meer voort uit onze sociale structuur, onze sociale, natuurlijke rangorde (die ook onze ‘natuurlijke leiders’ creëert, diezelfde die door het ‘Systeem’ als rebel worden weggezet).

Deze natuurlijke leiders worden in onze maatschappij vervangen door meelopers, politiek correcte grijze muizen, voor hun maatschappelijke positie schatplichtig aan het ‘Systeem’.

Wij beschikken niet meer over deze ‘resources’ omdat wij steeds minder een sociale structuur hebben en steeds meer centraal worden aangestuurd zonder dat we dat beseffen.

Moraal en verantwoordelijkheidsgevoel erven wij van onze (voor)-ouders door opvoeding en natuurlijk gezag. En dat is heel iets anders dan een camera die de openbare ruimte controleert!

Milgram laat zien dat je mensen alles kunt 'laten doen'. Bij de gratie van dit aspect bestaat 'Het Systeem'.

Als je voor morele dilemma's komt te staan, val je normaliter terug op de mensen uit je sociale achtergrond die de gevolgen van je keuze voor jou inzichtelijk kunnen maken.

Tegenwoordig, sinds de introductie van de generatiekloof in de zestiger jaren van de vorige eeuw (tegelijk met de drugs, popmuziek, massamedia, of de door de massamedia gestuurde 'jeugdcultuur') ga je niet meer te rade bij je sociale en culturele achtergrond bij morele dilemma's.

Je ouders voeden je niet meer op, dat doen je leeftijdsgenoten (jeugdcultuur) en zenders zoals MTV, TMF en BNN.

Ouderen zijn geblokkeerd in het kunnen overdragen van levenservaring en inzichten, zij zijn niet 'cool', zij zijn 'oud' en een maatschappelijk blok aan het been: 'vergrijzing'. Te traag ook met computers en technologische nieuwtjes.

Scholen zijn nu grote, anonieme jongerenopslagplaatsen geworden. Anonimiteit bevordert grenzeloos en gewetenloos gedrag. Ouders hebben geen besef van wat daar gebeurt. Bij allochtone gezinnen verloopt de generatie kloofsvorming nog veel acuter en traumatischer dan bij Nederlanders. Net als bij de Nederlanders

in de jaren zestig, weten allochtone ouders niet wat ze overkomt.

Vroeger was er een enkele vaste telefoon in huis. Daarom wisten ouders met wie hun kinderen telefoneerden. Er was een televisie in huis en ouders bepaalden het kijkgedrag. Tegenwoordig heeft de mobiele telefoon (met Facebook, Hyves et cetera) het sociale fragmentatieproces in de overtreffende trap versterkt. Ouders hebben geen besef wat voor netwerk hun kinderen opbouwen en waar ze in terechtkomen. Men is machteloos en wordt onverschillig.

Iedere nieuwe generatie is onwetender dan de vorige. De hedendaagse alomtegenwoordige popmuziek is gedegradeerd tot voertuig van materialisme, geweld en seks. Zelfbewuste muzikanten met een boodschap worden door de media vakkundig uit de schijnwerpers gehouden.

In deze hectische tijden van opgeklopte tegenstellingen, hypes en zinloos geweld is er maar een uitweg: 'politiek correct gedrag' en 'meningsvorming'. Braaf zijn, dan is JOU (als ouder, leraar, burger) in ieder geval niets te verwijten.

En dan verbaasd zijn dat er ineens allerlei maatschappelijke verschijnselen als 'loverboys' hun intrede doen.

De 'generatiekloof' deed in het begin zijn intrede op achttien- tot eenentwintigjarige leeftijd; tegenwoordig is dat gezakt tot de leeftijd van tien tot veertien jaar. Deze jeugd begint zich te richten

tot nog maar een autoriteit: het 'Systeem'. Dat is niet de politieagent of de treinconductor; dat is alleen nog de elektronische controle van de 'staat'.

Omdat de jeugd door de ouders en het onderwijs steeds minder aan te sturen is, neemt de staat de opvoeding stap voor stap over. Als ze thuis zijn, zijn de jongeren bezig met hun elektronica: videospelletjes, computer en mobiel. En als ze niet thuis zijn, gaan ze naar de 'brede school'.

Het concept 'brede school' komt voort uit de 'Community-Schools' in de Verenigde Staten. De scholen werden gepromoot door de Mott Foundation van Charles Mott. Deze was onder meer directielid van General Motors en had financiële banden met de Rockefeller Foundation.

Dit alles gebeurde in de jaren dertig. Deze scholen moesten sociale, onderwijskundige en recreatieve ankers in de wijk worden; 'centra' voor 'levenslang leren'⁵³. 'Het kind centraal' is een hedendaagse modekreet. Traditionele schotten tussen organisaties die het welzijn van de kinderen nastreven worden geslecht.

Kinderopvang, peuterspeelzaal, onderwijs, sport, cultuur et cetera, alles 'onder een dak'. Goed voor 'tweeverdieners' en 'eenoudergezinnen'. De arbeidsmarkt is zodanig heringericht dat beide partners of de enkele ouder MOETEN werken. Ouders hebben geen geld en/of geen tijd om hun kinderen op te voeden. De generatiekloof doet de rest.

U ziet, kinderen en ouders groeien volledig uit elkaar. Kinderen, weerloos en onbevungen als ze zijn, worden overgeleverd aan de indoctrinatie van de media en de door de staat aangestuurde opvoeding.

En de ouders? Ach, ‘vroeger was alles beter’; die verliezen hun zelfvertrouwen en richten zich naar dezelfde staat. Enkele generaties verder en het fenomeen ‘opvoeden’ is verleden tijd.

Als men in de jaren vijftig het concept ‘brede school’ zou introduceren zou de gemiddelde burger tegenstribbelen en zich afvragen waar dit voor nodig is. Tegenwoordig echter, in deze tijden van op school komen met een lege maag, spijbelen en met breezers rondhangen (het fenomeen ‘hangjeugd’) en de lange, lange vakanties voelt men wel degelijk de behoefte aan de ‘brede school’.

“Onze jeugd is van de straat en er wordt op ze gelet”, want wij kunnen dat niet meer. Eenoudergezin, tweeverdieners, niet cultureel geïntegreerd, niet ‘cool’ et cetera.

Deze maatschappelijk ongewenste ontwikkelingen zijn ons niet toevallig ‘overkomen’. Degenen die de maatschappij werkelijk aansturen hebben heel veel geïnvesteerd in gedragswetenschap. Net als in de wereld van het geld, is er ook hier geen toeval.

**Western Behavioral Sciences Institute
(WBSI)**

Het 'Westers gedragswetenschappelijk instituut', bekend als WBSI, is opgericht in 1958 in La Jolla, Californië als een onafhankelijke non-profit organisatie belast met onderzoek, onderwijs en gespecialiseerde studie betreffende menselijke aangelegenheden⁵⁴.

Vroegere studies betroffen: leiderschap van kleine groepen, communicatie! binnen grote organisaties en internationale onderhandelingen, studies over simulaties met strategie en afschrikking voor defensie, het opbouwen van opvoedkundige spellen, studies over therapeutische groepen, het voorkomen van misdaad en geweld en studies over omgang met armoede, interraciale verhoudingen en relaties, onderwijs en familielevens.

De oprichters van het instituut waren de psycholoog Richard Farson, de natuurkundige Paul Lloyd en de sociaal-psycholoog Wayman Crow. Het onderzoek omvatte na enige tijd alle aspecten en disciplines aangaande de intermenselijke relaties: sociologie, politieke wetenschappen, filosofie, economie, antropologie et cetera. De directie bestond altijd uit de meest vooraanstaande professoren uit de sociale wetenschappen.

*Het WBSI werd het meest bekend als de plaats waar Carl Rogers, door velen gezien als de meest invloedrijke psycholoog uit de Amerikaanse geschiedenis, zijn theorieën over groepsgedrag ontwikkelde. Ook was het de plaats waar Abraham Maslow zijn belangrijkste boek schreef *Toward a Psychology of Being*.*

Voorts werd hier de prijswinnende documentaire Journey into Self gemaakt. In feite was dit instituut een voorloper op vele gebieden betreffende menselijke aangelegenheden.

In 1981, lang voor er internet was, begon men hier met een serie programma's met het gebruik van computer-conferencing' in het onderwijs, ontwikkeling van leiderschap, gedragsvorming, geestelijke gezondheid en het vormen van globale gemeenschappen van studenten, wetenschappers en leiders.

Het belangrijkste voorbeeld is de 'School of Management and Strategic Studies', het allereerste programma over online-onderwijs op afstand gecombineerd met een vergadering in La Jolla, Californië, twee keer per jaar. Deelnemers aan de faculteit waren leiders en uitvinders uit de universitaire wereld, politiek, wetenschap, business en de kunst. Mensen die studies volgden bij het WBSI waren CEO's van grote ondernemingen, hooggeplaatste Amerikaanse generaals, wetenschappers, bekende schrijvers en diverse andere professionals.

Als gevolg van het eerste door het WBSI ontwikkelde programma aangaande het creëren van online gemeenschappen is men nu voornamelijk bezig met het ontwikkelen van het 'International Leadership Forum'. Een online globale denktank bestaande uit tachtig invloedrijke leiders die gezamenlijk de grote bestuurlijke aangelegenheden van onze tijd bediscussiëren.

Het WBSI houdt zich ook bezig met het verbeteren van onderwijs op afstand, het verbeteren van samenwerking van onafhankelijke wetenschappers, het gebruik van internet en massamedia voor hoogwaardige ontwikkeling in de geesteswetenschappen en de verdere ontwikkeling in de toepassing van globale communicatietechnologie teneinde humanitaire doelen te dienen.”

Zie Appendix voor originele Engelse tekst

Zaken zoals het Milgram-experiment en instituten zoals het WBSI betekenen dat alle kennis over ons gedrag reeds lang aanwezig is bij onze machthebbers. Zoals eerder gezegd zijn deze machthebbers niet onze politici, die weten net zo weinig als wij.

Onze machthebbers, die ook de massamedia aansturen, zijn niet verrast door deze maatschappelijke ontwikkelingen. Integendeel, ze initiëren ze en lopen vooruit op de (verwachte) maatschappelijke ontwikkelingen met hun oplossing, zoals onder andere de ‘brede school’.

Alles wat oorspronkelijk is aan mensen, de individualiteit, de creativiteit, het natuurlijke leiderschap wordt eerst gecorrumpeerd en dan als onvolkomen beschouwd. In de derde fase wordt het gecorrigeerd door het ‘Systeem’ en dan geïntegreerd in het totaal: de oceaan, de organisatie, de Nieuwe Wereldorde, de ‘New Age’. Vragen als: “Wie ben je? Waar kom je

vandaan? Wat ga je doen? Waar ga je naar toe?” zijn dan bij voorbaat beantwoord⁵⁵.

Mensen die niet vatbaar blijken te zijn voor deze ‘verandering’ zullen hoe dan ook verdwijnen; niet goedschiks dan maar kwaadschiks.

Nazi-Duitsland, de Chinese dictatuur en ‘culturele revolutie’, Noord-Korea, Cambodja onder Pol Pot, de DDR en de Sovjet-Unie waren allemaal mogelijk gemaakt door dezelfde machthebbers; de kennis van Stanley Milgram hadden ze immers al.

Het enige verschil met ons bestel is dat wij met behulp van technologie een watergrens zullen passeren. Wij kunnen niet meer terug naar de eerder genoemde maatschappijen. Er zal simpelweg niemand meer zijn die verzet zal gaan plegen of ook maar op het idee zal komen. Dan is de orde compleet.

En dit alles is mogelijk omdat door de fragmentatie van alles niemand meer het overzicht heeft. Niemand weet meer waar hij of zij mee bezig is. Iedereen is afhankelijk geworden. Waarvan, dat weet men ook bijna niet meer.

“To help the emergence of A Single World Culture, with its own philosophy and background of ideas, and with its own Broad Purpose.”

“Het bevorderen van de Verrijzenis van een Enkele Wereld Cultuur, met een eigen filosofie en ideologie en met een eigen Hoger Doel.”⁵⁶

“A scientific view of man offers exciting possibilities. We have not yet seen WHAT MAN

CAN MAKE OF MAN.”

“Een wetenschappelijke visie op de mens biedt opwindende mogelijkheden. We hebben nog niet gezien wat de mens kan maken van de mens.”⁵⁷

Hoofdstuk 8

Hoe ziet de toekomst na de Transitie eruit?

De ‘Transitie’ zelf wordt door veel denkers, zoals Ervin Laszlo, gezien als een keuzemoment: mondiale vernieuwing of totale ineenstorting. Dit keuzemoment is eigenlijk geen moment van keuze. Deze ‘keuze’ komt tot stand onder druk van crisis en angst. Deze keuze is mondiaal, omdat het ‘Systeem’ dat alles verbindt, het monetaire cijfer-computersysteem, mondiaal GEMAAKT is door misschien wel dezelfde die deze ‘keuze’ aan ons voorleggen.

Er wordt een mondiaal systeem gemaakt. Er worden vervolgens mondiale problemen aan de orde gebracht. En dan moet er mondiaal gekozen worden: het ‘Systeem’ of de Chaos. Dit zijn geen spontane ontwikkelingen.

Hoe zal het gaan als het ‘Systeem’ definitief zijn beslag krijgt? Je kunt allereerst denken aan het gedachtegoed van Plato op wereldschaal.

Ontwikkelingen die reeds in gang gezet zijn zullen zonder tegenstand van democratische krachten en gedoe over privacy versneld doorgevoerd worden.

We worden door middel van een chip allemaal aan het ‘Systeem’ gelinkt. We gaan functioneren als bijen in een korf. Alle onregelmatigheden en risicodragende factoren in het procesverloop zoals files, werkeloosheid, verkeerde genetische aanleg,

criminaliteit, gedragsproblemen, foutief gedachtegoed et cetera worden snel en vakkundig weggeautomatiseerd. Het 'Systeem' zal honderd procent sluitend gemaakt worden, klaar voor de volgende stap.

Hoe het worden zal kun je nu al om je heen ervaren. Alle nieuwe gebouwen en infrastructuur, ons steeds meer gedresseerde gedrag (politiek correct), de afstand tussen de 'echte' en de 'virtuele' realiteit die steeds vager wordt: plasmaschermen, videogames, houseparty's met projecties, steeds nieuwe soorten drugs, fascinatie met seks in plaats van liefde en vriendschap et cetera.

Het 'oude' verdwijnt steeds sneller. Er komt 'iets nieuws', maar wat dat 'nieuws' nu precies is, dat wordt niet verteld. Wel worden we rijp gemaakt voor 'De Verandering', zoals eerder gesteld het meest zichtbaar in de snel veranderende manier van bouwen en infrastructuur aanleggen.

Als je in de grotere steden in Nederland om je heen kijkt, krijg je steeds meer het gevoel dat we getuige zijn van een slang die zijn oude huid aan het afdoen is. De nieuwe kunnen we al gedeeltelijk zien.

“There is, and will continue to be, deep psychological resistance to both the new image and to its implications. No aspect of a person's total belief- and value system is so unyielding to change as his basic sense of identity, his self-image.”

“Er is, en dat zal blijven, een diepe psychologische weerstand tegen het nieuwe ‘beeld’ (van de mens) en haar implicaties. Geen enkel aspect van het persoonlijke totale geloofsen waardestelsel is zo onverzettelijk ten opzichte van verandering als het fundamentele besef van identiteit: het zelfbeeld.”⁵⁸

Willen wij dit ‘New Image’, deze ‘Change’ eigenlijk wel? De schrijver vertelt er eerlijk bij wat de prijs zal zijn voor deze ‘Change’ of ‘Sense of Identity’.

Een mens is gewend zijn identiteit te construeren middels interactie met zijn medemensen, niet met een (computer) systeem.

In onze relaties (die ons een spiegel voorhouden) en met behulp van invoelvermogen dat daaruit voortvloeit, ervaren wij onszelf, kennen wij onszelf. Erkennen en herkennen, daar gaat het uiteindelijk om. Dat is het ‘proces’. En dat doe je niet met een machine.

Onze leiders denken daar anders over. Kijkt u maar eens naar de film *Artificial Intelligence* van Stephen Spielberg. We hebben als kijker meer invoelvermogen tegenover het ‘robotjongetje’ dan tegenover het verwende egoïstische ‘echte’ jongetje.

Als dit de boodschap van deze film is, wat moeten wij dan over onszelf denken als mens? Hoe denken onze leiders over ons als mens? De grens tussen mens en machine wordt steeds vager. En van de mens blijft steeds ‘minder’ over.

Willis Harman spreekt in bovengenoemde quote over de 'nieuwe mens' en 'verandering van identiteit' (zelfbeeld). Hij spreekt over datgene dat ons tot mens maakt. Mogen wij zelf, om wie het toch gaat, hier ook nog wat over zeggen?

Harman vervolgt:

“It is a well-known phenomenon in psychotherapy that the client will resist and evade the very knowledge he most needs to resolve his problems. A similar situation probably exists in society and there is suggestive evidence both in anthropology and in history that a society tends to hide from itself knowledge which is deeply threatening to the status quo but may in fact be badly needed for resolution of the society’s most fundamental problems.”

“Het is een welbekend fenomeen in de psychotherapie dat de patiënt zal tegenstribbelen en proberen weg te lopen voor datgene wat hij het meeste nodig heeft teneinde zijn problemen te kunnen oplossen. Blijkbaar bestaat er tegenwoordig een vergelijkbare situatie in de maatschappij; er bestaat tot nadenken stemmend bewijs in de antropologie en de geschiedenis dat de maatschappij er toe geneigd is kennis weg te stoppen die bedreigend kan zijn voor de ‘Status Quo’. En dat terwijl diezelfde kennis feitelijk noodzakelijk kan blijken te zijn voor de oplossing van de meest fundamentele problemen van diezelfde maatschappij.”

Met andere woorden: het probleem ligt bij ons en zij weten wat goed voor ons is. Dit is voor hen ook de enige manier om deze boodschap aan ons te verkopen. En wie niet horen wil, moet voelen.

De op handen zijnde 'Transitie' zal de weg vrij gaan maken voor het implementeren van een technologische revolutie, waarbij 'nanotechnologie' een centrale rol speelt. De grens tussen onze individuele geest en de virtuele realiteit zal verdwijnen. Voor onze bestwil natuurlijk.

Dit doe je niet middels een democratisch besluitvormingsproces.

In juni 2002 is een rapport verschenen van de 'National Science Foundation' en de 'Department of Commerce' in opdracht van de Amerikaanse regering met als titel:

Converging Technologies for improving human performance: Nanotechnology, Biotechnology, Information Technology, and Cognitive Science.

De boodschap? We worden een 'hive-mind', een soort cyborg.

"With knowledge no longer encapsulated in individuals, the distinction between individuals and the entirety of humanity would blur."

"Kennis zal niet langer ingekapseld zijn in individuen. Het onderscheid tussen individuen en het geheel van de mensheid zou vervagen."

Er zijn vele rapporten over deze ontwikkelingen verschenen, onder andere van het Institute for the

Future, Tellus Institute, Massachusetts Institute of Technology en het Stockholm Environment Institute. Mensen als Ray Kurzweil noemen deze 'hive-mind' de 'singulariteit' of Zero-Point, of 'Point Omega'.

Kortom: een 'cybersphere'.

Willen wij dit? We gaan hier van een wereld van 'dualiteit' (dialectiek) naar 'singulariteit'. 'Onze' keus of de 'hunne'? Een andere belangrijke vraag blijft: "wie zitten er aan de knoppen?"

Hoofdstuk 9

Een derde weg?

Tim Berners-Lee schrijft het volgende in zijn bekende boek *Weaving the Web*:

“Imagine what computers can understand when there is a vast tangle of interconnected terms and data that can automatically be followed. The power we have at our fingertips will be awesome. computers will “understand” in the sense that they will have achieved a dramatic increase in function by linking very many meanings.”

“Stel je eens voor wat computers in staat kunnen zijn te begrijpen wanneer er een onmetelijke wirwar van onderling verbonden termen en data automatisch mee kan worden gevolgd. De macht die we kunnen uitoefenen via de toppen van onze vingers zal ontzagwekkend zijn. Computers zullen kunnen ‘begrijpen’ in de zin van het bereiken van een dramatische uitbreiding in het functioneren door middel van het koppelen van uiterst veel betekenissen.”⁵⁹

Bedenk dat alle gegevens die wij invoeren herleid worden tot getallenreeksen en combinaties (letters zijn ook cijfers) en dat bijna onze gehele handel en wandel in het ‘Systeem’ gestopt wordt. Dat daarnaast de statistieken waarmee onze realiteit weergegeven wordt uit diezelfde machinerie tevoorschijn komen. Dat wij onze werkelijkheid steeds meer in computermodellen vertalen. Dat

bijvoorbeeld de complete beurs-, valuta- en grondstoffenhandel (olie) plaatsvindt via computersystemen. Dat wij ons geld uit diezelfde computers moeten halen. Laten we eerlijk zijn, het begint er toch wel alle schijn van te krijgen dat wij totaal afhankelijk zijn. Dat bovendien degenen die aan de knoppen zitten ons kunnen laten reageren als lemmingen. Daarnaast kunnen ze ook bepalen welke kant we zullen gaan oprennen.

Als we dit beseffen worden we bang, ons brein slaat op hol, we voelen ons zwak en eenzaam en gaan hopen op een wonder; iets waar onze leiders alles van af weten.

Willen wij deze situatie veranderen dan moeten we eerst beseffen dat de hierboven beschreven situatie is ontstaan mede dankzij het feit dat wij hier geen weet van hadden of er geen aandacht aan hebben besteed.

Als we deze keuze, controle of chaos, niet willen accepteren zullen we toch een alternatief moeten hebben.

Dit alternatief zal dezelfde fundamentele eigenschappen moeten hebben, de keuze zal fundamenteel moeten zijn: werken wij voor het 'Systeem' of werkt het 'Systeem' voor ons.

Geld (digits) komen uit het centraal aangestuurd computersysteem. Ze worden geschapen uit het niets. Dit proces wordt beheerst door mensen die aan niemand verantwoording schuldig zijn. Wat zien wij hier van?

In Zwitserland, in Basel, zetelt sedert 1931 de Bank for International Settlements. Op hun website stelt de bank dat de BIS de bank is voor de centrale banken. De drieëntwintig belangrijkste centrale banken zitten direct gelinkt aan de centrale BIS-Computer (het centrale geld/digit distributiepunt op aarde). In de monetaire wereld bestaat geen toeval!

De directie van de BIS vergadert diverse malen per jaar. Zonder pers en zonder politici. Deze laatste krijgen boodschappenlijstjes en mogen het beleid gaan verkopen aan het volk.

Staatsschuld (uiteindelijk allemaal digits) is een illusie. Maar ja, de minister van Financiën heeft ook een hypotheek en carrière. Misschien gelooft hij er wel in! Ieder jaar opnieuw krijgt het volk te horen waar nu weer op 'bezuinigd' moet worden. Want dat is het uiteindelijk toch allemaal? Wij hopen, geloven en vertrouwen. We vergeten echter dat wij de arbeid leveren. Dat wij de grondstoffen opgraven, wij de huizen bouwen, wij ons voedsel verbouwen et cetera. Onze vaardigheden moeten wij koesteren; automatisering maakt ons passief en hulpeloos.

Voorbeeld: Eerder in dit boek las u het verhaal over de dollars die met pallets tegelijk vanaf de drukpers direct op het vliegveld van Bagdad neergesmeten werden. Als normaal denkende mensen het voor het zeggen hadden gehad waren er met dat geld waterleidingen en irrigatienetwerken aangelegd. Dan hadden we dadels en palmolie uit Irak kunnen invoeren.

We kunnen mensen gewoon een normaal salaris geven en de rente verlagen tot een dusdanig laag percentage dat het net voldoende is om de geldmachinerie in gang te houden, zodat mensen niet alles gaan oppotten. Bankiers kunnen de wapenindustrie droogleggen en hetzelfde uit het niets gecreëerde geld uitgeven aan positieve zaken.

We vertelden het eerder: ieder mens heeft creativiteit en behoeften. Geld is er om dit alles te verbinden. Geld dient om mensen in staat te stellen zich te ontplooien. Geen hoge rentes, geen concurrentie, criminaliteit verdwijnt vanzelf. De geldstromen dienen gecontroleerd en in evenwicht gehouden te worden door mensen, gekozen om hun inzichten en vaardigheden en niet om hun media-appeal.

Er moet een verband zijn tussen het aantal individuen en de hoeveelheid geld. Het verdwijnen van concurrentie werkt eerlijkheid in de hand, alleen kwaliteit zal er toe gaan doen.

Als er geld uit het niets op een verantwoorde wijze, door een correct functionerend systeem geleidelijk wordt ingevoerd op plaatsen in de samenleving waar de nood hoog is, zoals zorg, schuldenproblematiek et cetera, dan komt er langzaam een proces op gang dat zal versnellen. Er komt volledige werkgelegenheid en mensen gaan anders met geld om: het wordt een (ontplooings-) middel, geen doel op zich.

Geld is in wezen een getal-communicatiemiddel, een taal die we moeten leren begrijpen en gewetensvol hanteren. Monetaire taal is universeel, en kan door iedereen begrepen worden.

Je kunt deze taal vergelijken met die andere cijfertaal, muziek. Er zijn muzikanten, verenigd in groepen en orkesten. Uitgangspunten zijn het op elkaar afstemmen, en balans in het geheel, en zo komt muziek tot stand.

Geldstromen, gestuurd door positief en verantwoordelijk menselijk gedrag, zal steeds meer het karakter van waterstromen aan kunnen nemen zodanig dat de woestenijen van armoede en tekort snel tot het verleden zullen gaan behoren.

“It is ebb and flow, tidal gravity! It is ecological balance! You are an old man who thinks in terms of nations and peoples. There are no nations. There are no peoples. There are no Russians. There are no Arabs. There are no third worlds. There is no west. There is only one holistic system of systems, one vast and immane, interwoven, interacting, multivariate, multinational dominion of dollars. Petro-dollars, electro-dollars, Multi-dollars, reichmarks, rins, rubles, pounds, and shekels. It is the international system of currency which determines the totality of life on this planet. That is the natural order of things today.

“Het is eb en vloed, getijden door zwaartekracht! Het is ecologische balans! U bent een oude man die denkt in termen van naties en volkeren. Er zijn geen naties. Er zijn

geen volkeren. Er zijn geen Russen. Er zijn geen Arabieren. Er zijn geen derde wereldlanden. Er bestaat slechts een holistisch systeem van systemen, een oneindig, onafscheidelijk verbonden, dooreenverweven, interactief, multivariërend, multinational gebied van Dollars. Olie-dollars, energie-dollars, multi-dollars, rijksmarken, rinds, roebels, ponden en shekels. Het is het internationale systeem van betaalmiddelen dat het leven in zijn totaliteit bepaald op deze planeet. Dat is de natuurlijke orde vandaag de dag.”⁶⁰

Het is in de twintigste eeuw eerder geprobeerd: LETS, Wara, de Worgl et cetera. Helaas mislukte het omdat het lokale initiatieven waren. Als banken dit zouden gaan doen met hun computers zou het leed zo geleden zijn. Na deze omslag zou je de hoeveelheid virtueel geld langzaam kunnen afbouwen en gedeeltelijk vervangen door cash zodat het geld weer voor IEDEREEN aanschouwelijk kan zijn, er keuze is, zoals vanouds. Banken zijn er om een co-ordinerende rol te vervullen in de geldistributie. Ze zijn er niet om winst te maken en macht te centraliseren.

En het fenomeen van geld maken met geld, zoals op de valutamarkt en het huidige rente/speculatiesysteem, moet niet meer toegestaan worden. Aristoteles noemde dit ‘tegennatuurlijk’. Dit fenomeen creëert ‘bubbels’ met de slechte gevolgen natuurlijk voor de ‘zwakkeren’ in de maatschappij.

Ten slotte: als het geld voor sociale doeleinden of hogere lonen wordt aangewend begint de gevestigde orde altijd over 'het gevaar van inflatie'.

Hoe is het dan mogelijk dat de overheden sinds de economische crisis (2008) miljarden lenen bij de staatsbanken en deze vervolgens naar bepaalde banken sturen die volgens hun zeggen met problemen te kampen hebben? Hoe is het mogelijk dat er miljarden worden betaald aan de wapenproductie en bijbehorend onderzoek (trouwens, een soldaat 'produceert' niets)? En hoe zit het met al die miljarden die naar de mondiale geheime diensten gaan, al die miljarden die naar de media gaan die nonsens verkopen, al die miljarden die naar de beurzen gaan et cetera? Daar hoor je onze 'economen' niet over. Onze belangen worden in de waagschaal gesteld en er worden machtsspelletjes gespeeld.

Je moet je toko toch in stand houden, niet waar? En vooral: alleen een ONWETENDE slaaf BLIJFT een slaaf.

We zullen het geldsysteem fundamenteel moeten wijzigen zodat het vóór iedereen gaat werken in plaats van tegen iedereen.

Met dit uit het niets gecreëerde geld kan men bij wijze van spreke de hele planeet in de steigers zetten; werk genoeg te doen.

De centrale doctrine van "De Vrije Markt" is: Wie betaalt, bepaalt. De 'regels' van de vrije markt worden bijna altijd vals gespeeld. Een ieder kan

zich voorstellen waar dit toe leidt. We zien het dagelijks op de T.V.

Het blinde materialisme, voortgekomen uit overlevingsdrang, angst en mateloze concurrentie (het activeert onze slechte karaktereigenschappen) zal plaats kunnen gaan maken voor normaal samenleven en meer oog hebben voor andermans behoeften.

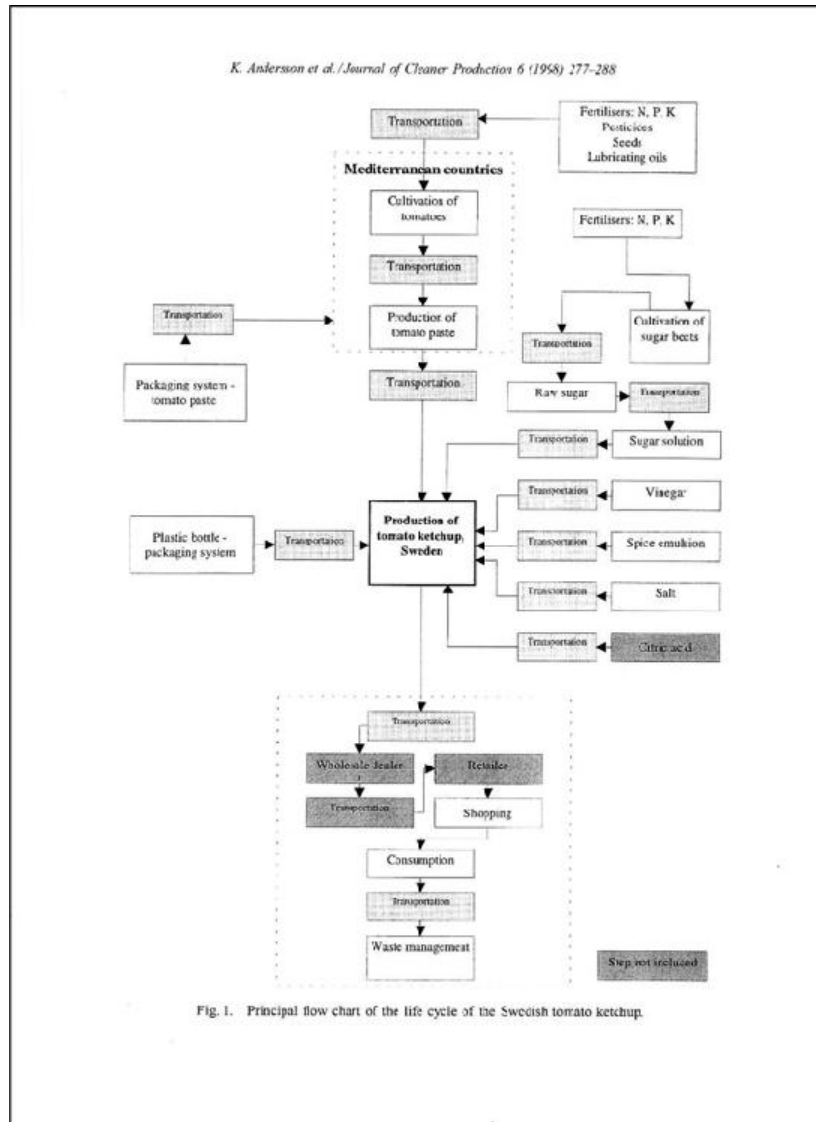
Economisch gezien zet samenwerking (met geld als motor en bindingsfactor) meer zoden aan de dijk dan concurrentie. De roekeloze verspilling van grondstoffen zal afgelopen zijn. Reclame zal verdwijnen. Naamsbekendheid zal gekoppeld worden aan kwaliteit en reputatie; niet aan schaars geklede dames of platte marketingkretologie.

Wat zal het rustig worden. Biologische landbouw zal groeien als kool; grootschaligheid was slechts het gevolg van financiële druk door het bankensysteem en rare subsidies. Waarom moet voedsel de hele wereld over gesjouwd worden?

Gesol met dieren in de bio-industrie zal ook verleden tijd zijn: productie per vierkante meter is dan onzin, kwaliteit en reputatie prevaleren.

Bij biologische landbouw zijn de lijnen van de distributie ook doelmatig: je produceert voor je eigen omgeving. De reden dat onze leiders tegen biologische landbouw zijn is omdat ze de voedselproductie willen controleren: hoe grootschaliger, hoe meer fusies, hoe beter. Dat geldt trouwens voor alle bedrijven.

Het gevolg ziet u in het onderstaande schema afgebeeld⁶¹. Dit schema toont de waanzin van het opsplitsen van het productieproces.

Er zijn in dit schema twee constanten: ‘transportation’ (afhankelijkheid van olie) en de afhankelijkheid van het geld. Deze manier van produceren is zeer kwetsbaar en als er problemen zijn met de olieprijs of met geld, zakt alles als een kaartenhuis in elkaar. Dit proces is zo gefragmenteerd geraakt omdat de producenten van olie en geldverstrekking dit zo willen. Iedereen in dit schema is afhankelijk hiervan.

Bij biologische landbouw en korte distributielijnen zijn we in staat onze problemen onderling op te lossen omdat de sociale structuur dan ook een rol gaat spelen. Lange distributielijnen kosten veel geld en energie en op het persoonlijke vlak hebben we geen grip of overzicht op dit proces.

Hoofdstuk 10

Rapport van de Silver Commission 1876

Verenigde Staten Monetaire Commissie

Rapport aan de Senaat, Nr. 703, 44^e Congres, 2^e
sessie

“In het Christelijke tijdperk vertegenwoordigde de hoeveelheid in omloop zijnde Romeinse metalen munten totaal ongeveer een waarde gelijk aan \$ 1.800.000.000. Aan het einde van de vijftiende eeuw was deze hoeveelheid ingekrompen tot een hoeveelheid van ongeveer \$ 200.000.000. Gedurende deze periode had zich in de wereld een bijzondere en verderfelijke verandering voltrokken. Het bevolkingsaantal liep terug en handel, kunst, rijkdom en vrijheid verdwenen allemaal.

De positie van de bevolking werd door de ellende en de armoede gedegradeerd tot slavernij onder de slechtst denkbare omstandigheden. De bestaande maatschappij was nagenoeg volledig gedesintegreerd. De levensomstandigheden waren zo zwaar dat het individuele recht van de sterkste een voorwaarde voor overleving was geworden. Alle bezieling van het volk, alle sociale gevoelens, al het nobele streven van de mensen verdween, gelijktijdig met het verminderen van

de beschikbare totale hoeveelheid geld, en de prijzen begonnen te dalen.

Nergens in de opgetekende geschiedenis is melding gemaakt van een dergelijke dramatische overgang als die van het Romeinse Rijk naar de Duistere Middeleeuwen.

Voor de totale ineenstorting van deze maatschappij zijn verschillende verklaringen gegeven, doch het was zeker een bijzondere samenloop van omstandigheden dat dit tegelijkertijd plaatsvond met de inkrimping van de totale geldhoeveelheid, die ook nog nooit eerder in de geschiedenis plaatsgevonden had. Het ineenstorten van de instituties van de maatschappij hield gelijke tred met de geldkrimp en de prijsval.

Alle andere aanwezige omstandigheden naast de hier genoemde hebben zich ook in andere historische periodes voorgedaan, maar werden nooit begeleid met of gevolgd door dit soort allesomvattende rampen. Het is een bedenkelijk toeval dat de eerste verbeteringen in de situatie pas begonnen plaats te vinden met het introduceren van papieren wisselgeld en waardepapieren, waardoor de nog aanwezige geringe hoeveelheid edelmetalen beter kon worden benut.

Het is ook een bedenkelijk toeval dat de terugval van de maatschappij in de Duistere Middeleeuwen veroorzaakt werd door het inkrimpen van de geldhoeveelheid en de

dalende prijzen. En wat te denken van de verbetering die later een aanvang nam, evenals de relatieve voorspoed die volgde op de ontdekking van Amerika (en dus de toename van de voorraad edelmetalen in West-Europa). Dit alles wekt geen verbazing als men de indrukwekkende mogelijkheden van geld als betaalmiddel in aanmerking neemt.

Geld is het grote instrument van onderlinge verbondenheid. Het vormt de vezelstof van het sociale organisme, de levensbrengende kracht van de industrie, het protoplasma van de beschaving en het is net zo essentieel voor het voortbestaan van deze beschaving als zuurstof voor het dierenrijk. Zonder het bestaan van geld had de beschaving nooit een aanvang kunnen nemen; bij een vermindering van de totale geldhoeveelheid zal deze beschaving wegwijnen en als de tekorten niet aangevuld worden, vergaan.” (Zie origineel in Appendix).

Wie waren er in deze dramatische jaren invloedrijk en machtig genoeg om op deze grootschalige wijze geld aan de maatschappij te onttrekken? Wie hadden er enige jaren later de macht, de invloed en het aanzien om zo veel vertrouwen te wekken dat uitgifte van ‘bills of exchange’ en ‘paper substitutes’ maatschappelijk acceptabel werd? Wie haalden de edele metalen uit Amerika?

Gezien het bovengenoemde verhaal van de ‘Silver Commission’ ligt de uitdaging voor de hand. Tien procent van ons geld is cash, de rest virtueel. Wat in de hierboven beschreven periode mogelijk was

is nu ook weer mogelijk dankzij de machtsconcentratie met computersystemen, op mondiale schaal.

Het is mogelijk en ook noodzakelijk dat het geldsysteem iedereen ten dienste zal zijn in plaats van enkele (nauwelijks bekende) machthebbers. Banken moeten voor iedereen diensten verlenen, men moet niet van banken afhankelijk zijn want deze hebben niets. Het zijn gebouwen met computers erin die reguleren en controleren, omdat men dat toelaat.

John F. Kennedy was een intelligente en moedige president die bereid en in staat was het belang van het land en de belangen van het volk te verdedigen tegen de invloedrijke krachten in de wereld. Hij is de enige president van de Verenigde Staten geweest, die geprobeerd heeft een einde te maken aan de macht van de Federal Reserve. Hij weigerde nog langer met hen samen te werken. Vier maanden voor zijn dood waagde Kennedy het hen uit te dagen. Onverhoopt, want in plaats van de uitstaande leningen met samengestelde interest bij de Federal Reserve te verlengen, wilde hij zijn eigen staatsgeld drukken.

Op 4 juni 1963 werd er een relatief onbekende poging ondernomen om het monopolie van de Federal Reserve op het lenen van geld aan de overheid tegen rente te doorbreken. Op die dag ondertekende John F. Kennedy 'Executive Order 11110'. Deze voorzag in het teruggeven aan de staat van de mogelijkheid om geld te drukken, zonder de Federal Reserve hierbij te betrekken⁶².

Met één pennenstreek was Kennedy op weg naar de zakelijke uitschakeling van de Federal Reserve. Door deze beslissing werd het drukken van bankbiljetten weer een staatsaangelegenheid.

Executive Order 11110 gaf de overheid de mogelijkheid zijn schuld af te betalen zonder daarvoor naar de Federal Reserve te gaan en daar weer rente voor in rekening gebracht te krijgen. Executive Order 11110 had tevens voorkomen dat de staatsschuld zou zijn opgelopen tot het huidige niveau.

Recent vrijgegeven documenten bewijzen dat President Kennedy begonnen was met het drukken van vijf dollarbiljetten met een totale waarde van 4.292 miljard dollar! Een klein gedeelte van dit geld is tijdens de laatste dagen van Kennedy ook daadwerkelijk in omloop gebracht.

De moord op Kennedy is een waarschuwing voor toekomstige presidenten die zouden overwegen de staatsschuld af te lossen door de controle over het uitgeven van geld weg te halen bij de Federal Reserve.

Executive Order 11110 is nooit door enige VS-president herroepen en is nog steeds geldig.

Hoofdstuk 11

De Transitie - “A Leap of Faith”

Centraal in het transitie gebeuren staat de mens en de onderlinge communicatie. Het enige universele communicatiemiddel in dit tijdperk, dat nu afgesloten wordt, is het decimale getalsysteem.

Dit getalsysteem voorziet in de mogelijkheid zaken te objectiveren en voor iedereen inzichtelijk te maken. Dit maakt oriëntatie mogelijk, alsmede het streven naar balans.

In hoofdstuk zes lazen we over aspecten van de realiteit, die absoluut bepaald waren, evenals één variabele, het monetaire systeem. Dit monetaire systeem kan ons in staat stellen onze creativiteit, arbeidsvermogens en behoeften op elkaar af te stemmen.

Hoe gaan we nu met het monetaire systeem om?

In de film *2001 - A Space Odyssey* van Stanley Kubrick zien wij in scene vier een apengemeenschap in een woestijn. Een van hen komt tot het inzicht dat je een bot, overgebleven van een maaltijd, ook kunt “gebruiken” als werktuig.

Hoe?

Dat zien wij in scene vijf, waar het meteen wordt aangewend als moordwerktuig. In een conflict wordt een medeaap doodgeslagen.

De overgang van scene vijf naar zes (van knuppel naar ruimteschip) impliceert dat de apen hun hersens zijn gaan gebruiken en vooruitgang (een 'transitie') hebben geboekt.

Welnu, die aap met die knuppel, dat zijn wij. De knuppel staat voor het monetaire systeem, dat op dit moment gebruikt wordt voor dezelfde doeleinden: "We onderdrukken en doden elkaar".

Om het doel te bereiken – een evenwichtig verloop van de transitie – zullen wij onze tegenstellingen onderling (cultuur, ras, religie, armoede en rijkdom, etc.) onder ogen moeten zien.

Kijk eens naar de overeenkomsten, in plaats van de verschillen.

Wij leven nu in een tijdsgewricht, waarin de informatie via internet volledig beschikbaar is. Zoekt en gij zult vinden. Geld kan overal meteen beschikbaar zijn via de computer, en via de mobiele telefoon (zoals bij het microkredietsysteem in derde wereldlanden; de periferie van het globale geldsysteem).

Geldverdeling heeft nu gelijkenis met het beeld van communicerende vaten: de helft is vol, de andere helft is nagenoeg leeg.

Dit hoofdstuk probeert inzichtelijk te maken hoe het in zijn werk zou kunnen gaan.

In Nederland is het nu zo, dat macht ontstaat waar mensen hun verantwoordelijkheden niet onder ogen zien. Dit veroorzaakt een vacuüm in het

publieke domein, dat opgevuld wordt door de slimste, de brutaalste, of de elektronische controle.

Omdat geld steeds de primaire drijfveer is, en niet het vermogen verantwoordelijkheid te dragen, zijn grootschaligheid door middel van fusies en automatisering het gevolg. De graaicultuur ontstaat, en negatief voorbeeld doet negatief volgen.

Spindoctors komen er bij, mediamanagement etc. Belangrijk doen op Vergaderingen, Congressen, Workshops, Seminars etc. Ego's worden tijdens mega-aandeelhoudersvergaderingen en megavideoschermen op die vergaderingen letterlijk tot barstens toe opgeblazen (Onder andere: "ik heb een grotere boot en een groter glazen kantoortoren dan jij").

Het zal u opgevallen zijn dat wij een maatschappij hebben van 'praters' en 'doeners'. Wat doen praters? Die praten allereerst over 'doeners' en wat en hoe ze het moeten doen. Dan gaan er zaken fout en gaan ze daar over praten. Daarna gaan er weer zaken fout en dan gaan ze praten over praten. Het wordt allemaal ondoorzichtig en DUUR. Ook hier ontstaat een graaicultuur. Men gaat het tekort aan inzicht opvullen met dure consultants, coaches en managers met als credo: Baantjes, Bonus & Boerenbedrog.

Er is de laatste jaren een miljardenverslindende praat- en leugencultuur ontstaan, en degenen die het echte werk doen moeten nederig zijn en hun klep houden (huur, belasting en premies betalen!).

Fusies zijn natuurlijk helemaal TOP; het geld vliegt je met bakken om de oren. Kritisch, politiek incorrect personeel vliegt er net zo hard uit, de keien op. Ook een uitnemend moment om de administratie even te gaan ‘bijwerken’ zodat het verleden weer glanzend schoongepoetst is. De blijde boodschap verkondigen wij aan het volk via tonnen papier en folders met veel praatjes & plaatjes over de ‘voortgang’. Ook veel T.V. reclame natuurlijk. En wie gaat dit allemaal betalen? Juist.

Het is nog altijd zo, dat een architect nog zulke luchtkastelen kan ‘bouwen’, zonder vaklui is hij NERGENS. Onze ‘economie’ is een kind met een (praat-)waterhoofd.

Wederom een Toren van Babel: In de Bijbel werd de verwarring en de er op volgende ondergang teweeggebracht door de Hand van God; in ons geval echter hoeft slechts de stroom uit te vallen.

Een Nationale Leuterstop zou vele miljarden opleveren. Dan kan de zorg weer even vooruit. Als die praters dan ook nog een werkelijke economische bijdrage gaan leveren, houden wij nog geld over. Dat kwartje valt niet bij het volk, want die richten hun onvrede op ‘uitkeringstrekkers’ en ‘winkeldieven’. Waar de echte rovers zitten zien ze niet, want die hebben een stropdas.

Privatisering

Er is de laatste dertig jaar een megalomane materialistische pikorde ontstaan, die wij de

gelegenheid geven zich te verrijken door hen de door ons opgebouwde instituties te laten confisqueren (woningbouw, gezondheidszorg, openbaar vervoer etc.).

Zij hebben de duurste advocaten om hun daden juridisch te verkopen. Zelf kunnen zij dat niet.

En wij? Wij buigen als knipmessen. Een grote zak geld betekent legitimiteit; vragen waar het vandaan komt doen wij niet in de hoop ook enkele kruimels te krijgen.

Dit gaat ten koste van de gemeenschap, en versterkt de processen welke beschreven zijn in dit boek. Kijkt u naar de zorg en de sociale woningbouw: Enkele decennia terug waren het nog verenigingen en stichtingen met nietcommerciële doelstellingen.

Nu zijn het allemaal mega-instellingen geworden met eenhoofdige directies en 'Raden van Toezicht' (nou, ja) en het volk is zijn invloed kwijt. De lokale besturen zijn niet tegen deze grootschaligheid en inhaligheid opgewassen. Ze laten zich steeds meer omkopen net zoals de onafhankelijke beroepen.

Rendement per vierkante/kubieke meter is voor alle partijen leidend, behalve voor het volk. Wij betalen steeds meer voor steeds minder: Kijk maar naar de blokkendozen waarin men moet 'wonen', en de geprivatiseerde ziektekosten-'verzekering'.

WAAR wij moeten wonen, bepalen zij inmiddels ook al: Omdat het zo HANDIG en GEMAKKELIJK is, schrijven wij ons in als

gegadigde op een leegstaande woning via een computerprogramma zoals Woningnet. Wat u achter uw naam aan kruisjes betreffende uw verleden (financieel, sociaal, strafrechtelijk) hebt staan in het systeem weet u niet. Op een voorkeurslijst wordt u dan door een nummer hoog of laag gerangschikt door de computer. Op grond van welke criteria precies, dat komt u niet te weten.

Het zit zo in elkaar dat bepaalde mensen met bepaalde achtergrond ongezien kunnen worden uitgeselecteerd en met voorrang in bepaalde buurten terecht komen. Een wijk moet over tien jaren gesloopt worden omdat de grondprijzen gestegen zijn! Mensen met een 'ASO-tag' krijgen voorrang en kunnen alvast beginnen de wijk klaar te stomen voor de grote afbraak.

Geen haan die er naar kraait. In steden als Amsterdam is inmiddels wel de term 'stadsnomade' geïntroduceerd. Je hebt nu ook bedrijven die dit soort mensen 'diensten' aanbieden en ze officieel in overleg met de woningcorporatie als 'kraker' laten wonen. En dan doorsturen van 'achterstand/sloopwijk' naar 'achterstand/sloopwijk'. De groep rechtelozen wordt zo langzaam steeds groter.

Sociale woningbouw op dure grond is natuurlijk godslastering. Slopen die bende en stads- en watervilla's neerzetten voor de welgestelden.

Alles moet naar de 'Vrije Markt', een Darwinistisch concept, dat het mensdom verdeelt

in winnaars en verliezers. Hoe het de verliezers uiteindelijk vergaat, evenals de critici, kunt u wel zien aankomen.

Deze macht ontleent men aan de illusie van het geld, dat geen waarde heeft. “Ons of de chaos”.

Door deze gang van zaken zijn mensen in posities terecht gekomen die materieel gewin als uitgangspunt hebben, niet het dragen van verantwoordelijkheid. Dat kunnen ze niet, en dus gebeuren er ongelukken en vinden er schandalen plaats.

Een evenwichtige samenleving opbouwen

Hoeveel geld je ook hebt, macht over de geest van anderen zul je nimmer krijgen. Mensen die geldelijk gewin stellen boven menselijke waardigheid, zullen het tegen de massa ONHERROEPELIJK MOETEN AFLEGGEN als deze de angst loslaten en deze gang van zaken niet meer accepteren.

Wij hebben het over de ERKENNING van de menselijke waardigheid. Zijn wij hiertoe in staat?

U zult het misschien niet geloven, maar onze elite voorzag dit keuzemoment lang geleden al, en de mogelijkheid om een evenwichtige samenleving op te bouwen ligt besloten in onze wetgeving, en het gedachtegoed waar het uit voortgekomen is.

Wetten, en in dit geval de grondwet, hebben te maken met wetmatigheid (-heden), de natuurlijke gang van zaken.

Indien correct gehanteerd, functioneert de wet als oriëntatiepunt bij het handelen; het streven naar de sociale en economische balans, anders genoemd het natuurlijk evenwicht. Universele zaken, dus. De wet en het (monetaire) getalsysteem vullen elkaar aan.

Onze grondwet voorziet in het recht van vereniging. Hierdoor kunnen burgers een gemeenschap met eigen regelgeving opbouwen. Bijvoorbeeld met behulp van een woningbouwvereniging met statuten. Het vacuüm, dat ontstaat na het terugtreden van de overheid uit het publieke economische domein, kan opgevuld worden met verenigingen en door middel van actief burgerschap.

Maatschappelijke verantwoordelijkheid laat zich niet vercommercialiseren en vermarkten, dan ligt onherroepelijk de bijl aan de wortel van de (maatschappelijke) boom.

De statuten van verenigingen zijn onaantastbaar ingeval de wetgeving verandert. Een onafhankelijkheid ligt hierin besloten. Deze verenigingen werden in het verleden 'toegelaten' en beschermd door een Koninklijk Besluit. Dit is regelgeving buiten de politiek om, direct tussen Kroon en volk. Hieronder viel o.a. sociale woningbouw, met geld van de overheid (van de gemeenschap).

Dit soort wetgeving komt voort uit gedachtegoed dat menselijke waardigheid op de eerste plaats stelt. In Hoofdstuk I van de grondwet wordt ons

verteld over onze Klassieke en Sociale Grondrechten. Die kunnen wij inroepen. Het recht van vereniging is een Klassiek Grondrecht.

Sociale Grondrechten, zoals het recht op een dak boven het hoofd, komen hier uit voort.

Mensen die de totstandkoming van dictaturen beogen stellen geen belang in wetgeving zoals deze.

Helaas hebben wij dit niet begrepen en hebben er niet naar geleefd. Terwijl wij achter de televisie zaten werden deze grondrechten verpatst, en zitten wij nu opgescheept met de 'Vrije Markt'-nonsens en wetteloosheid: alles en iedereen is te koop. De leugen regeert. Geen gezeik, iedereen rijk. We hebben maling aan de wet en dus aan elkaar.

Ons recht tot zelfbeschikking ligt besloten in de grondwet, maar wij moeten die wel dragen door onze verantwoordelijkheden onder ogen te zien.

Onze grondwet was geen lokaal verschijnsel:

Een van de opstellers van deze wetgeving, Gijsbert Karel van Hogendorp, was bevriend met Thomas Jefferson en bekend met George Washington en Benjamin Franklin⁶³.

U ziet, de wereld is klein.

Dus: als wij tegen dictatuur zijn, vinden wij in de grondwet legitimiteit. Het staat daar zwart op wit. In 2013 gaan wij het 200-jarig bestaan van deze wetgeving "vieren."

Echter, wat valt er te vieren? Alles is geofferd aan het Gouden Kalf, en geen land zo plat als

Nederland: er is hier geen berg waar Mozes vanaf kan dalen om het volk een oorvijs toe te dienen.

De Koninklijke besluiten werden geïnitieerd door Koning Willem I, die hierdoor werd gezien als ‘verlicht despoot’. Echter, hij moest wel, omdat men zich toen al realiseerde dat er graaiers-gajes rondliep met een bord voor de kop die hun kans afwachtten.

Er is een film over dit soort problematiek gemaakt: *The Lion King* van Walt Disney: De leeuwenkoning stierf voortijdig, de maatschappij was weerloos en “Scar” en de hyena’s namen de boel over door het ontstane machtsvacuüm op te vullen. Het leeuwenrijk werd compleet uitgewoond door parasitaire luiwammes. Het lijkt potdorie Nederland wel.

Wij moeten het dus nu zelf doen. We hebben de fundering (de grondwet), de informatie (het internet) en het geld (virtueel, via de computer, o.a. miljarden aan spaar- en pensioengelden).

Wij hebben momenteel de meest kapitaalkrachtige pensioenfondsen op de planeet, en er ligt intussen 400 miljard euro spaargeld op de ‘plank’: ‘digits op naam’.

Zoals u weet, spaargeld ontstaat wegens gebrek aan vertrouwen. Het is een stuwmeer geworden, en stilstaand water gaat stinken.

Hoe stom zijn wij? Als de buurman een tientje komt lenen, kijken wij zuur. Maar we brengen wel zonder nadenken een miljoen naar de beurs (dan kunnen we opscheppen op feestjes).

Nog een voorbeeld: Als wij zonder te betalen weglopen uit een café, worden wij opgepakt. Als een ‘graaier’ door de mand valt, krijgt hij nog een zak met geld toe, en een nieuwe ‘baan’.

“Ons kent Ons”. Daar komt trouwens nauwelijks een vrouw tussen, de rijen moeten wel gesloten blijven (het beroemde ‘glazen plafond’).

Deze mensen staan nu aan het hoofd van vele bedrijven en instituties in de zorg en de woningbouw, en de commerciële banken; een zelfbenoemde nomenklatoera.

Deze heren kopen notarissen, advocaten, rechters, gemeentebesturen. Letterlijk alles en iedereen wat hen kan beletten of helpen hun targets te halen.

Deze heren willen nu ook het gevangeniswezen privatiseren: “De staatssecretaris ziet er wel heil in” (*Algemeen Dagblad*, 12 januari 2011).

Vertrouwt u uw ‘boeven’ aan deze heren toe? En wat als u zelf in conflict bent met zo’n type? Er is inmiddels zo veel gecorrumpeerd dat met een knip van de vingers (de hunne) er een compleet alternatief juridisch traject voor u opgekookt wordt!

Hun bedrijven gedragen zich zoals hen, daarom ook al die milieuschandalen overall, en de verwoesting in de derde wereld. Mensen die hun hersens gebruiken komen in conflict en vertrekken, al dan niet gedwongen.

De sukkel die de waarheid hardop durft te roepen, de zogenaamde ‘klokkenluider’, wordt voor het

oog van de natie compleet uitgekleeft te kijk gezet. De rest houdt zijn klep dus wel dicht.

Hoezo “vrijheid van meningsuiting”? Het kan wel hoor, maar zorgt u dan wel dat u een dure advocaat kunt betalen. Want die zijn tegenwoordig onmisbaar in onze ‘rechtsstaat’.

Dezelfde heren zijn ook gangmakers geweest in de crisis die we nu hebben. Een belangrijke documentaire *Inside Job* uitgebracht over hun handel en wandel, is gemaakt door ene Charles Ferguson. Als je weinig van dit soort zaken weet, ga dan deze documentaire bekijken. Het laat indringend zien hoe invloedrijke mensen gewetenloos met verantwoordelijkheden omgaan.

U ziet, nagenoeg alles in Nederland is verpatst, we hebben niets meer in te brengen. Gaan wij voor de burgerrechten, nee wij gaan voor de pooierbak en de flatscreen: “Alice in Wonderland”.

Hoe ver moet dit allemaal gaan?

Kunnen wij serieuzer met geld omgaan?

De mogelijkheid ligt voor de hand. Zoals gezegd wordt ons de mogelijkheid gegeven in de grondwet. Onze grondwet voorziet bijvoorbeeld in het recht van vereniging. En een vereniging wordt beschermd door een Koninklijk Besluit.

Wij kunnen bijvoorbeeld weer woningbouwverenigingen oprichten en zeggenschap claimen bij wet gegarandeerd.

Vervolgens beleggen wij ons spaar- en pensioengeld via banken van onze keuze in het

vastgoedeigendom van de woningbouwvereniging. Dan hebben wij rendement en zekerheid: vastgoed loopt niet weg, iedereen kan het zien, en het kan ook niet verdampen zoals in een beurscrisis.

Iedere persoon kan het zien: gaat het goed met de wijk, dan gaat het goed met de belegging. Vastgoed is in deze tijden het meest waardevaste dat er bestaat. Statuten en algemene ledenvergaderingen stellen het beheer veilig. Eigenaren van huizen kunnen Verenigingen van Eigenaren oprichten.

Voordelen voor beleggers: Door de bewoners vindt onderhoud van het vastgoed plaats, er is waardetoevoeging als de wijk verbetert. Risico's zoals leegstaande kantoorpanden zijn hier niet aan de orde. De bloeiende woonwijk is de meest betrouwbare en evenwichtige wijze van vermogensopbouw.

De vereniging belichaamt gemeenschappelijke verantwoordelijkheid, gemeenschappelijk belang, en zekerheid. Het is ook een sociaal groeimodel: zorg, beheer van de openbare ruimte, maatschappelijke dienstverlening etc. zijn zaken die onder de vereniging kunnen vallen.

De vereniging is een manier om de verantwoordelijkheden te leggen bij de mensen om wie het gaat, dus niet bij zelfbenoemde graaiers en machthebbers. Een onverantwoordelijk persoon met veel kapitaal en zeggenschap is een gevaar voor de samenleving. Met verenigingen zet je ze buiten spel.

Machtsconcentraties zijn hier niet mogelijk, temeer daar er internet en dus informatie is: zelfs in landen als Egypte en Syrië komt het volk in beweging. Zij zijn moediger dan wij wat dit soort zaken aangaat.

Geld moet 'stromen', en deze stromen moeten wij gaan verleggen⁶⁴. Via vastgoedfondsen en de verenigingen komt het geld gelijkmatig de samenleving in. Tegenstellingen gaan verdwijnen, en verpaupering zal afnemen. Geld genoeg, en arbeid en creativiteit zijn ook voldoende aanwezig.

Met geld uit het niets kunnen maatschappelijk zinvolle banen worden geschapen; het 'nare' werk kan evenredig verdeeld worden. Leren gaat met inkomen gewoon in de praktijk. We hebben nu vrijwilligers voor van alles en nog wat. Dit zijn de betaalde banen van de toekomst. Er wordt nu heel veel geld in uitkeringen gestopt omdat steeds meer banen weg-geautomatiseerd en weg-gefuseerd zijn. Verder verdienen hele volksstammen hun geld met praatberoepen: allemaal miljarden die maatschappelijk zinvol besteed kunnen worden. Minder afhankelijkheid van de overheid, die af kan slanken. Toename van de sociale binding, en afname van subsidies en uitkeringen en dus van (elektronische) controle.

Te veel vreemdelingen in het land? Ze willen niets liever dan een normaal leven. Liever niet in Nederland, want zo gezellig is het hier niet. Nieuwe immigranten kunnen een opleiding krijgen en met geld uit het niets middels op te richten 'Thuisland-stichtingen' of verenigingen aan de

slag: Wij weten alles van water; zij leven veelal in woestijnlanden. Een plus een is twee.

Op deze wijze komt de creativiteit 'los' en gaan 'positieve kettingreacties' ontstaan. Afstanden spelen geen rol, internet en internetbankieren zijn hier belangrijke instrumenten.

In verenigingen gaat het om gemeenschappelijkheid, niet om concurrentie. Er zijn dus geen verliezers. Bovendien zal de criminaliteit dalen.

Sociale functies hoeven niet meer door de overheid geregeld te worden: dat kunnen de verenigingen, belichaming van de gemeenschap. Daarom is het ook een Klassiek Grondrecht.

Hoe meer maatschappelijke verantwoordelijkheid, hoe minder overheidsbemoeienis.

De overheid kan de miljarden verslindende automatiseringsprojecten (die zo vaak mislukken, maar iedereen wel lekker ' bezig' houden) laten stoppen: tel uit je winst. Een strippenkaart voor het OV kost geen energie; met de chipkaart is het een compleet tegenovergesteld verhaal. In wiens belang wordt al deze onzin doorgedrukt?

Dat is vanwege de ingewikkelde praat- en leugen- en foldertjescultuur dus niet te bepalen.

De wereld van het vastgoed en de commerciële banken is de plaats waar het meest onverantwoordelijk gehandeld wordt. Huizenprijzen zijn door het dak gegaan zonder economische aanleiding. Er zijn talloze projecten

opgestart met grote ‘kosten’overschrijdingen, hele steden zijn overhoop gehaald, en niemand schijnt te weten hoe het met de boeken zit. Onze (gemeente-) besturen juichten dit toe door ze via de ruimtelijke ordening – beleid ruim baan te bieden: goed voor de begroting.

Niemand kan zich oriënteren in deze wirwar van belangen en dus wordt ook niemand ter verantwoording geroepen. De enkeling die wel voor het hekje staat, heeft de duurste advocaten en komt met de schrik vrij.

Om kort te gaan: Ons Huis van Staat lijdt aan paalrot. Men ziet het niet, omdat men het niet wil zien. Men wil het niet zien omdat men over de consequenties van dit inzicht weigert na te denken. Men is gewoon bang. Men ‘bevriest’ op de ingenomen, voorheen comfortabele positie. Tot het moment dat iemand het ineens op een lopen zet en de hele zaak gaat schuiven, de diepte in.

Fundamentele problemen vergen fundamentele besluiten en oplossingen.

We hebben het in 1813 zwart op wit gekregen. Het ‘verdeelde huis’ van Abraham Lincoln kunnen wij zo in elkaar gaan zetten, alles is voorhanden.

Met dit verschil: President Abraham Lincoln vertelde op 16 juni 1858 in zijn toespraak: “We CANNOT absolutely know”.

Nu kunnen wij zeggen: “We CAN absolutely know” (yes, we can!).

De planeet, evenals de mensheid en hun (monetaire) getalsysteem zijn te bezien als holistische systemen. Dat kan echter alleen worden vormgegeven als er harmonie is.

Om deze harmonie te bereiken moeten we onze hersens gaan gebruiken en er aan gaan werken: streven naar balans.

“The way I would put it: The river is in delta. There are many possibilities. And we may even have left the river and gone into the ocean”. –
John Cage

Hoofdstuk 12

Covid-19: Toevalproduct of biowapen

Het coronavirus verschijnt in januari 2020 plotseling uit het niets op de voedsel- en vismarkt in de directe omgeving van het *Wuhan Instituut of Virologie* in de Chinese stad Wuhan.

Dit leidt onvermijdelijk tot de volgende vragen: Is het virus misschien afkomstig uit dit laboratorium in Wuhan? Is het misschien ontsnapt of is het opzettelijk op de voedsel- en vismarkt vrijgelaten?

Volgens de media is het *Wuhan Instituut of Virologie* het enige laboratorium in heel China dat werkt met biostoffen en virussen van het hoogste risiconiveau.

Dat is dus niet waar. Het *WuXi PharmaTech Inc.*, dat gefinancierd wordt door de Amerikaanse miljardair George Soros, werkt ook in Wuhan, net als het *Wuhan Instituut of Virologie* met genetische manipulatie van virussen.

PubMed, de database van wetenschappelijke publicaties, vermeldt dat genetische manipulatie van coronavirussen al plaatsvindt sinds 1987 in zowel medische als militaire laboratoria.

De gerenommeerde viroloog Dr. Alan Cantwell zegt dat het onder virologen algemeen bekend is dat wetenschappers al meer dan tien jaar lang dierlijke en menselijke coronavirussen genetisch

veranderen om ziekteverwekkende en recombinerende virussen te creëren.

“De onderzoeken zonder toezicht produceren gevaarlijke kunstmatige virussen, waarvan er veel als biowapen kunnen worden gebruikt.”

Een deskundige analyse door viroloog Dr. James Lyons-Weiler toont onder andere aan dat een uniek fragment in de gensequentie van het coronavirus alleen in het laboratorium kan zijn ingebracht.

Dat het coronavirus afkomstig is uit een laboratorium en genetisch veranderd is, wordt mede ondersteund door het feit, dat verschillende patenten op corona-virussen officieel zijn geregistreerd (zie onder andere US-Patent 10-130-761 uit 20 november 2018).

COVID-19 grotendeels verspreid door griepvaccins

Dr. Judy Mikovits, cellulair- en moleculair biologe, heeft jarenlang onderzoek gedaan naar het gamma-retrovirus XMRV (xenotrope murine leukemievirus). XMRV's zijn geen menselijke virussen, maar virussen die zich in menselijke cellen vermeerderen en deze infecteren.

Zij gelooft niet dat SARS-CoV-2 (*severe acute respiratory syndrome-coronavirus-2*) de oorzaak is van COVID-19. De arts denkt dat een slapende, reeds bestaande XMRV-infectie COVID-19 activeert:

“Bloedproducten en vaccins zijn heel vaak besmet met XMRV's. Deze kunnen het

immuunsysteem beschadigen en kanker en andere chronische ziekten veroorzaken. De virussen verspreiden zich binnen laboratoria naarmate ze zich hebben aangepast om te worden geaërosoliseerd. Dan besmetten ze de cellijnen die worden gebruikt bij de productie van vaccins en ander viraal onderzoek.”

Naast XMRV's bestaan er ook andere infecties, waaronder parasieten, die kunnen bijdragen aan een infectie en zo COVID-19 activeren

Mokovits is overtuigd dat COVID-19 hoofdzakelijk verspreid wordt, door met XMRV besmette griepvaccins die kunnen interageren met SARS COV-2.

Ter ondersteuning van haar bewering stelt ze dat COVID-19-patiënten dezelfde cytokinesignatuur hebben als het gammaretrovirus XMRV, waarover ze in het verleden uitgebreid gepubliceerd heeft.

Volgens Mikovits hebben we niet te maken met een griepgolfje. Het kan namelijk van alles zijn, niemand die het weet.

“Als mensen jarenlang zijn geïnjecteerd met parasieten en andere slapende cellen, die worden geactiveerd door de nu rondwarende COVID-19 bacil (virus of bacteriespore, of nog wat anders wat we niet kunnen zien), dan is een en ander beter te verklaren.”

**Ook veel coronadoden ten gevolge van
behandelingspatroon**

In een gesprek met de journaliste Margarita Bityutski van de Duitse nieuwszender *RT* belicht de Duitse arts Dr. Claus Köhnlein de vele sterfgevallen vanuit een interessant, maar ook rampzalig perspectief. Volgens de beoordeling van Köhnlein sterven veel patiënten niet aan een zogenaamd onoverwinnelijk coronavirus, maar aan de maximale medicatie.

“Patiënten met coronasymptomen als ademnood worden steeds vaker behandeld met een cocktail bestaande uit een maximale dosis cortisone, moxifloxacine, een zeer zwaar antibioticum uit de groep van de gyraseremmers; daarnaast ook liponavir en ritonavir. Dit zijn zowel nucleoside-analogen als proteaseremmers van de AIDS-therapie, vrij giftige dingen. De cocktail bevat ook interferon, een antiviraal of immuunremmend middel met immuunremmende effecten. Tenslotte wordt er nog een breedspectrumantibioticum overheen gegoten, wat ermeestal toe leidt dat patiënten sterven.”

Dit behandelingspatroon wordt in het medisch vaktijdschrift *The Lancet* beschreven. Omdat dit tijdschrift in medische kringen quasi als een wet wordt beschouwd, dreigt het gevaar dat meer artsen volgens dit behandelingspatroon of volgens zulke schema's te werk zullen gaan.

De overmedicatie van de artsen met cortisone volgt beslist uit een menselijk goed bedoelde en daarom volledig te begrijpen innerlijke drang om het best mogelijke te doen voor de patiënt.

De grote ontwaking

Sinds de coronacrisis is het bewustzijn onder de bevolking over de oprichting van een 'Nieuwe Wereldorde' aanzienlijk gegroeid. Steeds meer groepen en individuen dienen zich aan als voorvechters om de mensen wakker te schudden voor de agenda van de 'Nieuwe Wereldorde'.

De meeste van hun zijn overtuigd dat een groot gedeelte van de wereldbevolking in opstand zal komen tegen de 'Deep State', zoals velen de samenzweerdere noemen.

De aanhang van 'QAnon' of 'Q', een mysterieus, hooggeplaatst individu of groep van individuen waarvan men beweert dat deze met president Trump de 'Deep State' bestrijden en daarover op het internet berichten in cryptische boodschappen, zijn overtuigd dat het spoedig is gedaan met de 'Deep State'.

Helaas vergeet het groeiend aantal voorvechters die de bevolking denken wakker te schudden, dat onze elite het menselijk gedrag, hun passies en angsten, grondig bestudeerd hebben. Zij weten hoe wij denken en hoe wij reageren op schokkende en ingrijpende gebeurtenissen. Zij weten bij voorbaat dat er een moment komt waarin de bevolking in opstand komt en hoe ze ons moeten bespelen en beïnvloeden om precies te doen wat in hun straatje uitkomt. Daarom moeten wij erg voorzichtig zijn en niet alles zomaar aannemen.

De coronacrisis en de lockdown zijn slechts een aanloop naar de geplande werelddictatuur. Men

vergeet dat kort voor het tot stand komen van de Nieuwe Wereldorde, door de elite een periode van anarchie gepland is.

Het is zeer waarschijnlijk dat het ontwaken van de bevolking door de elite wordt georganiseerd en gestuurd. Het is zelfs mogelijk dat de voorvechters zonder het te weten worden voorbereid en gebruikt om een periode van anarchie te creëren. Het aanmoedigen of aanzetten tot geweld door de verschillende groepen voorvechters verloopt namelijk precies volgens het bestaande plan van onze elite.

Het is belangrijk dat iedereen op zijn hoede is voor elke vorm van geweld en anarchie. Dat is namelijk precies wat er van ons wordt verwacht.

De vestiging van de werelddictatuur zal gepaard gaan met hard ingrijpen en veel geweld. Iets dat resoluut orde op zaken stelt. Alle tegenstanders van de Nieuwe Wereldorde zullen in één keer met rigoureuus militair geweld worden opgepakt en weggewerkt.

Alleen MASSALE GEWELDLOZE burgerlijke ongehoorzaamheid kan onze vrijheid nog redden.

Appendix

Onzichtbare dictators

“Er zijn dertien families die het plan voor de wereldregering zullen leiden. Deze families worden geportretteerd als de dertien lagen van blokken die op het vreemde zegel op de achterkant van een Amerikaans eendollarbiljet staan.”⁶⁵ - *Berry Smith*

Wie zijn de leidende figuren achter de geplande Nieuwe Wereldorde en met welke families zijn ze verbonden?

David Rockefeller schreef over zijn familie in zijn boek *Memoirs*⁶⁶

“Sommigen geloven zelfs dat wij een deel uitmaken van een geheime cabal tegen de beste belangen van de Verenigde Staten, die mijn familie en mij kenmerken als internationalisten en van het samenzweren met anderen rond de wereld om een meer geïntegreerde globale politieke en economische structuur te bouwen - één wereld, als u het zo wilt. Als dat de beschuldiging is, verklaar ik me schuldig, en ik ben er trots op.”

Voormalige leden die deel hebben uitgemaakt van de door David Rockefeller genoemde samenzwering noemen onder andere de volgende namen: Rothschild, Rockefeller, Warburg, Astor,

DuPont, Russell, Onassis, Collins, Morgan en Kennedy.

De volgende families zijn nauw verweven met de machtigste families op aarde: Vanderbilt, Oppenheim, Schiff, Solvay, Sassoon, Todd, Wheeler, Clinton, Goldschmidt, Wallenberg, Guggenheim, Hapsburg, Bush en Van Duyn.

Sinds lange tijd behoort zowel alle macht als al het geld in de wereld aan deze families toe. Het is natuurlijk niet zo dat iedereen met een van deze namen tot een dergelijk machtige familie behoort. Velen zullen er helemaal geen erg in hebben wat zich werkelijk in de wereld afspeelt.

Diegenen die de macht hebben houden de macht en het geld onder elkaar door onder meer binnen eigen kring te trouwen. Het doel van deze exclusieve familiedynastieën is complete zeggenschap over Planeet Aarde.

Dit gezelschap heeft met haar economische macht inmiddels een groot deel van de wereld opgekocht en onder haar bestuur geplaatst. Hun net is gespannen over alle uithoeken van de wereld. Hun invloed is onvoorstelbaar en reikt tot in alle toonaangevende instituten en organisaties, onder meer op het gebied van opvoeding, religie en gezondheidszorg. Ook de wetenschap is door hen geïnfiltreerd, financieel afhankelijk van hen en dus manipuleerbaar gemaakt. Daarnaast vormen zij de onzichtbare macht achter de mediabedrijven en de financiële instituten.

Dankzij hun wereldwijd financieel controlesysteem kunnen onze anonieme machthebbers het politieke systeem van elk land afzonderlijk en de wereldeconomie in zijn geheel beheersen. Zij bepalen wat de leidende politici van deze wereld moeten doen en laten.

Onze elite beheerst ook het onderwijs wereldwijd en financiert het grootste gedeelte van alle universiteiten. Zij beheersen onze individuele mening en persoonlijke groei gedurende het gehele traject van ons thuis, via de scholen en universiteiten.

Hun tentakels zijn verweven met alle facetten van het menselijk bestaan. Wij zijn verworden tot een ras van geprogrammeerde wezens die bereid zijn alles wat het politieke systeem, de massamedia en de scholen vertellen, te geloven en te doen. Deze drie instanties zorgen er niet alleen voor dat mensen worden gecontroleerd en beïnvloed, ze hebben ook de macht om alle bestaande relaties in de politiek, samenleving, moraliteit en het gezinsleven op een eenvoudige manier te manipuleren. Ontsnappen is onmogelijk.

Wilt u na het lezen van dit boek meer weten over deze exclusieve familiedynastieën en hetgeen ons in de nabije toekomst te wachten staat?

***Van dezelfde auteur is supplementair boek
verschenen***

Tetralogie

De 13 Satanische Bloedlijnen

Verboden in Frankrijk

440 pagina's

ISBN 9789079680894

ORIGINELE TEKST
ROTHSCHILD BRIEF UIT 1863

Rothschild Brothers, Bankers, London,
June 25th, 1863

*Messrs. Ikleheimer, Morton, and Vandergould, No.
3 Wall St., New York, U.S.A.*

Dear Sir:

A Mr. John Sherman has written us from a town in Ohio, U.S.A., as to the profits that may be made in the National Banking business under a recent act of your Congress, a copy of which act accompanied his letter. Apparently this act has been drawn upon the plan formulated here last summer by the British Bankers Association and by the Association recommended to our American friends as one that if enacted into law, would prove highly profitable to the banking fraternity throughout the world.

Mr. Sherman declares that there has never been such an opportunity for capitalists to accumulate money, as that presented by this act, and that the old plan of State Banks is so unpopular, that the new scheme will, by contrast, be most favorably regarded, notwithstanding the fact that it gives the National Banks an almost absolute control of the National finance.

‘THE FEW WHO CAN UNDERSTAND THE SYSTEM,’ HE SAYS, ‘WILL EITHER BE SO INTERESTED IN ITS PROFITS, OR SO

DEPENDENT OF ITS FAVOURS THAT THERE WILL BE NO OPPOSITION FROM THAT CLASS, WHILE ON THE OTHER HAND, THE GREAT BODY OF PEOPLE, MENTALLY INCAPABLE OF COMPREHENDING THE TREMENDOUS ADVANTAGES THAT CAPITAL DERIVES FROM THE SYSTEM, WILL BEAR ITS BURDENS WITHOUT COMPLAINT AND PERHAPS WITHOUT EVEN SUSPECTING THAT THE SYSTEM IS INIMICAL TO THEIR INTERESTS.'

Please advise fully as to this matter and also state whether or not you will be of assistance to us, if we conclude to establish a National Bank in the City of New York. If you are acquainted with Mr. Sherman we will be glad to know something of him. If we avail ourselves of the information he furnished, we will, of course, make DUE COMPENSATION (emphasis mine).

Awaiting your reply, we are

Your respectful servants,

Rothschild Brothers

REPORTS OF THE SILVER COMMISSION OF 1876 UNITED STATES MONETARY COMMISSION

Senate Report No. 703, 44th congress, 2nd session.

“At the Christian era the metallic money of the Roman Empire amounted to \$ 1.800.000.000. By the end of the 15th century it had shrunk to \$ 200.000.000. During this period a most extraordinary and baleful change took place in the condition of the world. Population dwindled and commerce, arts, wealth, and freedom all disappeared. The people were reduced by poverty and misery to the most degraded conditions of serfdom and slavery. The disintegration of society was almost complete. The conditions of life were so hard, that individual selfishness was the only thing consistent with the instinct of selfpreservation. All public spirit, all generous emotions, all the noble aspirations of man shriveled and disappeared AS THE VOLUME OF MONEY SHRUNK AND THE PRICES FELL.

History records no such disastrous transition as that from the Roman Empire to the Dark Ages. Various explanations have been given of this entire breaking down of the framework of society, but it was certainly coincident with a shrinkage in the volume of money, which was also without historical parallel. The crumbling of institutions kept even

step and pace with the shrinkage in the stock of money and the falling of prices. All other attendant circumstances than these last have occurred in other historical periods unaccompanied and unfollowed by any such mighty disasters.

IT IS A SUGGESTIVE COINCIDENCE THAT THE FIRST GLIMMER OF LIGHT ONLY CAME WITH THE INVENTION OF BILLS OF EXCHANGE AND PAPER SUBSTITUTES, through which the scanty stock of the precious metals was increased in efficiency.”

That the disasters of the Dark Ages were caused by decreasing money and falling prices, and that the recovery there from and the comparative prosperity which followed the discovery of America were due to an increasing supply of precious metals and rising prices, will not seem surprising or unreasonable when the noble functions of money are considered.

MONEY IS THE GREAT INSTRUMENT OF ASSOCIATION, THE VERY FIBER OF SOCIAL ORGANISM, THE VITALIZING FORCE OF INDUSTRY, THE PROTOPLASM OF CIVILIZATION, AND AS ESSENTIAL TO ITS EXISTENCE AS OXYGEN IS TO ANIMAL LIFE. WITHOUT MONEY CIVILIZATION COULD NOT HAVE HAD A BEGINNING; WITH A DIMINISHING SUPPLY IT MUST LANGUISH, AND, UNLESS RELIEVED, PERISH.”

Uit de autobiografie van Benjamin Franklin

“In de periode omstreeks het jaar 1729 was er onder het volk een roep om meer papiergeld. Er bevond zich in die tijd een geldhoeveelheid van omstreeks vijftienduizend pond in de provincie, en het zag er naar uit dat dit spoedig nog zou gaan verminderen.

De rijke inwoners waren tegen iedere toename van de geldhoeveelheid. Bevooroordeeld door eerdere gebeurtenissen in New England, waren ze uit vrees voor waardevermindering tegen papiergeld als zodanig; de angst van iedere schuldeiser. We hadden dit onderwerp bediscussieerd in onze raad, en ik was de mening toegedaan dat er een geldvermeerdering moest plaatsvinden, hiervan overtuigd door het feit dat in 1723 de eerste som geld in de economie werd gebracht en dit goede resultaten gaf: de handel nam toe, de werkgelegenheid nam toe en het aantal inwoners van de provincie nam toe.

De oude woningen waren alle bewoond en nieuwe werden gebouwd. Ik kon mij goed herinneren dat toen ik voor het eerst door de straten van Philadelphia liep terwijl ik een broodje at, ik veel huizen zag in Walnut Street, Chestnut Street en diverse andere straten waar een papier op de deuren hing: ‘Te Huur’. Het leek mij toe dat de bewoners de stad om de een of andere reden aan het verlaten waren.

Onze gesprekken over dit onderwerp namen mij zodanig in beslag dat ik besloot om anoniem een pamflet te schrijven en uit te geven genaamd: De betekenis en de noodzaak van een papieren betaalmiddel.

Door de mensen in het algemeen werd het stuk positief ontvangen, behalve door de rijken: zij dachten dat het stuk de roep om meer papiergeld zou versterken. Maar ze hadden helaas geen goede schrijvers in hun midden die in staat waren het pamflet van repliek te dienen. Als gevolg hiervan nam de oppositie ertegen langzaam af. Uiteindelijk werd het standpunt onderschreven door de meerderheid van het Huis (bestuur van de provincie).

Mijn vrienden daar, die begrepen hadden dat ik wel een dienst bewezen had, vonden het passend mij te belonen door mij het geld te laten produceren wat een goede baan voor mij was en een grote steun. Dit was een gunst die ik voor mijzelf kon verwerven dank zij mijn vaardigheid tot schrijven.

Het praktische nut van dit betaalmiddel bewees zichzelf door de tijd en de ervaring; het belang ervan werd nauwelijks bestreden. De geldhoeveelheid groeide spoedig tot 55.000 ponden. In 1739 zelfs tot 80.000 ponden. Ondanks de oorlog groeide het verder tot 350.000 ponden. Dit terwijl tegelijkertijd de handel, de bouwwerkzaamheden en het aantal inwoners bleven doorgroeien. Ik denk echter wel dat er

grenzen zijn bij geldgroei; overschrijding hiervan kan schadelijk zijn.”⁶⁷

Don Mancio Serra de Leguisamo

“Wij troffen deze koninkrijken aan in een zeer goede orde. De Inca’s regeerden op zulk een wijze dat er in deze rijken geen dief, geen ondeugdelijk persoon, geen echtbreekster noch een verdorven vrouw toegestaan was. Er waren geen immorele mensen.

De mannen hadden eerlijke en nuttige bezigheden. Het land, de bossen, mijnen, graslanden, huizen en alle soorten goederen werden zodanig gereguleerd en verdeeld dat een ieder zijn bezit kende zonder dat enig ander persoon het zou stelen of bezetten. Ook waren er geen rechtsgedingen noodzakelijk om dit alles te beschermen.

De reden dat ik mij verplicht voel dit te verklaren is de ontlasting van mijn geweten; ik voel mijzelf schuldig.

De inheemse mensen, die deze regering hadden, hebben wij vernietigd met ons kwaadaardige voorbeeld.

Zij waren dermate onbekend met het fenomeen misdaad en overtreding, mannen zowel als vrouwen, dat als een Indiaan goud of zilver ter waarde van 100.000 peso’s in zijn woning zou hebben hij deze niet eens zou afsluiten; hij zou slechts een kleine stok tegen de deur plaatsen, ten teken dat de bewoner afwezig was.

Dat was, volgens hun gewoonte, voldoende teneinde duidelijk te maken dat het niemand

toegestaan was daar binnen te treden of iets weg te nemen van daaruit.

Toen zij zagen dat wij sleutels hadden, en sloten op onze deuren, veronderstelden zij dat wij bang waren van hen, zodat ze ons niet konden doden. Het kwam niet in hen op dat wij dat deden om te voorkomen dat we van elkaar zouden stelen.

Toen realiseerden zij zich dat wij dieven hadden onder ons, en mannen die probeerden hun dochters te verleiden. Zij minachtten ons.”

Don Mancio Serra de Leguisamo - Cuzco, 1589.⁶⁸

Inhoud ‘vaccins’ tegen de Mexicaanse griep

(6025182) Method for producing a virus from an African green monkey kidney cell line.

(6117667) Method for producing an adapted virus population from an African green monkey kidney cell line.

(5911998) Method of producing a virus vaccine from an African green monkey kidney cell line.

(5646033) African green monkey kidney cell lines useful for maintaining viruses and for preparation of viral vaccines.

Baxter Vaccine Patent Application US 2009/0060950 A1

In particular preferred embodiments the composition or vaccine comprises more than one antigen ... such as influenza A and influenza B in particular selected from of one or more of the human H1N1, H2N2, H3N2, H5N1, H7N7, H1N2, H9N2, H7N2, H7N3, H10N7 subtypes, of the pig flu H1N1, H1N2, H3N1 and H3N2 subtypes, of the dog or horse flu H7N7, H3N8 subtypes or of the avian H5N1, H7N2, H1N7, H7N3, H13N6, H5N9, H11N6, H3N8, H9N2, H5N2, H4N8, H10N7, H2N2, H8N4, H14N5, H6N5, H12N5 subtypes.

Het patent waarschuwt voor de volgende ingrediënten en giftige stoffen

“Suitable adjuvants can be selected from mineral gels, aluminium hydroxide, surface active substances, lysolecithin, pluronic polyols, polyanions or oil emulsions such as water in oil or oil in water, or a combination thereof. Of course, the selection of the adjuvant depends on the intended use. E.g. toxicity may depend on the destined subject organism and can vary from no toxicity to high toxicity.”

Bibliografie

Andersson, Ohlsson en Olsson: *Screening Life Cycle Assessment of Tomato Ketchup – A Case Study*, 1996.

Attali, Jacques: *Millenium, Winners and Losers in the Coming World Order*, New York 1991.

Bainbridge W.S.; Roco M.C.: *Societal Implications of Nanoscience and Nanotechnology*, National Science Foundation, Arlington 2001.

Barlett, Donald L.; Steele James B.: *Billions over Baghdad* in *Vanity Fair* van 12 september 2007.

Baruch, Bernard: *Baruch: The Public Years*, Londen 1960.

Berners-Lee, Tim: *Weaving the Web*, Londen 1999.

Brzezinski, Zbigniew: *The Grand Chessboard – American Primacy and it's Geostrategic Imperatives*, New York 1997.

Cantril, Hadley: *The Invasion from Mars – A Study in the Psychology of Panic*, New York 1939.

Cook, Peter: *Federal Reserve: Fractional Reserve and Interest-free Government Credit Explained*, Monetary Science Publishing 1991.

Cook, Peter: *Bankonomics – Explained by the Directors of the Federal Reserve Bank*, Monetary Science Publishing 1983.

Curtis, Adam: *The Power of Nightmares – The Rise of Politics of Fear*, BBC-documentaire 2004.

Del Mar, Alexander; Kerr, Charles H.: *History of Monetary Systems*, Chicago 1896.

Del Mar, Alexander: *A History of the Precious Metals*, New York 1880 (herdruk 1969).

Elsom, John R.: *Lightning over the Treasury Building*, Hawthorne 1941.

Fisher, Irving: *100 % Money*, Eerste uitgave 1935; Herdruk door Pickering & Chatto Ltd. 1996.

Galbraith, John Kenneth: *Money: Whence it Came, Where it Went*, Boston 1975.

Gregory, Mark: *Baghdad's Missing Billions* (BBC News) 9 november 2006.

Helms, Richard: *A Look over my Shoulder: A Life in the C.I.A.*, New York 2003.

Huxley Julian: *Unesco: Its Purpose and its Philosophy*. Uitgave van 'The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation 1946.

Keynes, John Maynard: *The Economic Consequences of the Peace*, Londen 1920.

King, Alexander King & Schneider, Bertrand: *La primera revolución global*, Barcelona 1991.

Kirchgaessnerin, S.: *Billions given away in Baghdad free-for-all* in de *Financial Times* van 7 februari 2007.

Kurzweil, Ray: *The Singularity is Near*, Penguin Books 2005.

Laszlo, Ervin: *Het chaos punt*, Deventer 2006.

Lietaer, Bernard: *The Future of Money*, Random House 2001.

Macrae, Callum; Fadhil, Ali: *Iraq was Awash in Cash – We Played Football with Bricks of \$100 Bills* in *The Guardian* van 20 maart 2006

Margasak, Larry: *Audit: \$9 Billion Unaccounted for in Iraq*, in de *The Times* van 8 september 2007.

Markley, O.W. en Harman, Willis W.: *Changing Images of Man*, Pergamon Press, 1972.

Messing, Marcel: *Vaccineren OF NIET?*, Amsterdam 2009.

Morrow, William: *With no Apologies: The Personal and Political Memoirs of United States Senator Barry M. Goldwater*, New York 1979.

Pallister, David: *How the U.S. sent \$12 Billion in Cash to Iraq. and Watched it Vanish* in *The Guardian* van 8 februari 2007.

Raskin, Paul: *Global Scenario Group: Great Transition: The Promise and Lure of the Times Ahead*, 2002.

Sargant, William: *Battle for the Mind*, Cambridge 1957.

Skinner, B.F.: *Beyond Freedom and Dignity*, Londen 1971.

Waldrop, M. Mitchell: *The Trillion Dollar Vision of Dee Hock* in *Fast Company Magazine* van 1 oktober 1996.

Waxman, A.: Aflevering *Diplomatic Licence met Henry Waxman*, CNN- transcripts van 24 juni 2005.

Waxman, A.: *Rebuilding Iraq – U.S. Mismanagement of Iraqi Funds*, Juni 2005.

Zarlenga, Stephen: *The Lost Science of Money: The Mythology of Money – The Story of Power*, Valatie 2002.

Rapporten over komende crises en de maatregelen

Department of Health: *Pandemic Flu – Pandemic Contingency Plan*, 2005.

Development, Concepts and Doctrine Centre: *DCDC Global Strategic Trends Programm 2007-2036*.

Foreign Affairs van juli/augustus 2005: *The Next Pandemic?*

Millennium Project van de Verenigde Naties: *2009 State of the Future*.

Moon, Ban Ki: *Invaluable Insights into the Future: For the United Nations, its Member States and Civil Society* (website www.millennium-project.org).

National Intelligence Council: *Global Trends 2015*. Washington 2000 (voorwoord door George Tenet).

Waxman Hearings

Statement of Republican Henry A. Waxman; Democratic Policy Committee Hearing: 14 februari 2005.

An Oversight Hearing on Waste: Fraud and Abuse in U.S. Government Contracting in Iraq: 14 februari 2005.

Hearing on the Impact of Coalition Provisional Authority Decision-Making on Iraq Reconstruction: Statement van Rep. Henry A. Waxman 6 februari 2007.

Memorandum Committee on Oversight and Government Reform, 6 februari 2007.

De verborgen macht achter de wereldpolitiek

Hoge politici in de greep van ultrageheime vrijmetselaarsloges

Robin de Ruiter

ISBN 978-90-79680-66-5

Paperback: 229 pagina's

Investigative Journalism

Dit boek is een uniek boek met de hedendaagse politiek als herkenbaar thema. De nooit eerder gepubliceerde informatie in dit boek, waartoe slechts een enkeling toegang heeft, stelt de lezer in staat te doorzien wat zich daadwerkelijk achter de schermen van het wereldtoneel afspeelt en daar de patronen in te herkennen.

De informatie in dit boek is afkomstig van verschillende hoge politici. Onder anderen Jacques Attali (adviseur van de voormalige Franse presidenten Mitterrand en Hollande) en de Amerikaanse politicus Zbigniew Brzezinski,

nationale veiligheidsadviseur van verschillende Amerikaanse presidenten.

Onder het oppervlak van de officiële wereldpolitiek speelt zich een ingewikkeld maatschappelijk en intellectueel proces af. Alle wereldbeslissingen, of het nu gaat om vluchtelingen, militaire missie's, oorlogen, economische programma's of wat voor crisis dan ook, worden eerst besproken en bepaald binnen besloten samenkomsten van 'ultrageheime' transnationale vrijmetselaarsloges, waarvan zelfs vrijmetselaren van de hoogste graden geen kennis hebben.

De transnationale superloges staan onder supervisie van een elitaire globale elite die gevormd wordt door zeer exclusieve familiedynastieën.

Hun einddoel is een superstaat ofwel een technocratische werelddictatuur die 'vriendelijk' de 'Nieuwe Wereldorde' wordt genoemd.

De achter de schermen heersende elite bepaalt niet alleen wat politici op de hoogste niveaus van de wereldpolitiek, maar ook wat media mogols, financiers, industriëlen en de leiders van terroristische organisaties moeten doen en laten.

Wie een carrière in de politiek ambieert en de top wil bereiken dient lid te worden van de superloges. Stijgen op de politieke ladder is onmogelijk zonder deel uit te maken van één of meerdere van deze superloges.

Alle hoge politici uit de Verenigde Staten, Rusland, Israël, Iran, Saoedi-Arabië, China en Europa zijn lid van één of meerdere van de superloges. Niet alleen Vladimir Poetin, Angela Merkel, Emmanuel Macron, Tony Blair, George W. Bush, Hillary Clinton en Barack Obama, maar ook Jan Peter Balkenende, Mark Rutte en Jeroen Dijsselbloem zijn lid van de superloges.

Binnen de superloges vindt men ook namen zoals die van Mario Draghi, voorzitter van de Europese Centrale Bank. Hij is lid van vijf verschillende superloges. Ook directeur van het Internationaal Monetair Fonds, Christine Lagarde is lid. Daarnaast ook prominente Nederlanders: de president van de Nederlandse bank Klaas Knot en Ben van Beurden, CEO bij Rothschild's 'Royal Dutch'.

Niet alleen Osama Bin Laden was lid van twee superloges, ook veel prominente leiders uit het Midden-Oosten hebben zich bij de superloges aangesloten: zes prinsen van Saoedi-Arabië, zes vooraanstaande Iraniërs en vier toonaangevende Israëliërs.

Dit alles werpt natuurlijk een heel ander licht op de oorlogen in Irak en Syrië, de miljoenen vluchtelingen die Europa overspoelen en de wereldwijde terreuraanslagen.

Het wordt tijd dat iedereen die gelooft dat moslims schuldig zijn aan de wereldwijde terreuraanslagen, zijn mening herziet.

**Ook verkrijgbaar in het Engels, Duits,
Portugees, Frans en Spaans**

Adolf Hitler pleegde geen zelfmoord

Kroniek van Hitler's vlucht uit Berlijn met ondersteuning van de Britse inlichtingendienst

Robin de Ruiter

ISBN: 9789079680672

Paperback: 326 pagina's

Investigative Journalism

Geheel geactualiseerde uitgave met nieuw bewijsmateriaal over Hitler's vlucht uit Berlijn.

Bovendien aanvullende bewijzen dat Hitler geen zelfmoord gepleegd heeft.

In dit boek heeft de auteur getracht een zo gedetailleerd en waarheidsgetrouw mogelijk beeld te schetsen van Hitler's ontsnapping uit de Berlijnse bunker op 30 april 1945.

Aan de hand van nooit eerder geopenbaarde feiten en documenten uit het archief van verschillende

inlichtingendiensten en persoonlijke interviews van de auteur met ooggetuigen uit Spanje en Duitsland, waaronder twee voormalige medewerkers van Hitler die de laatste dagen van het Derde Rijk bij Hitler in de Führerbunker verbleven, wordt aangetoond dat Hitler met hulp van de Britse geheime dienst wist te ontsnappen.

Er wordt regelmatig gesuggereerd in de media dat Hitler naar Argentinië gevlucht is. In dit boek wordt aangetoond dat het bij de naar Argentinië gevluchte Hitler om een van de vele dubbelgangers handelde.

Adolf Hitler vluchtte in werkelijkheid met de hulp van generaal Franco naar Spanje.

Daarenboven reconstrueert de auteur de gebeurtenissen rond de dood van Hitler. Dit boek bewijst dat Hitler geen zelfmoord pleegde.

De auteur doet niet alleen verslag over de werkelijke afkomst van Hitler, hij bericht bovendien van zijn minutieus onderzoek naar Hitler's buitenlandse geldschietters.

Bovendien laat de auteur de lezer aan de hand van exclusief bronnenmateriaal voor het eerst kennismaken met Hitler's unieke training voor zijn rol als toekomstige dictator. Van februari tot november 1912 volgde Hitler een speciale training aan de Britse Military Psych-Ops War School in Engeland en Ierland.

Waarom werd Hitler aan de macht geholpen? Waarom werd de Tweede Wereldoorlog gevoerd? Ook deze vragen worden in dit boek beantwoord.

**Ook verkrijgbaar in het, Duits, Frans en
Spaans**

René Bickel

Vaccineren: De grote illusie

Vaccineren: De grote illusie van de gediplomeerde Franse gezondheidsonderzoeker en cartoonist René Bickel is een uniek stripboek over één van de serieuzere medische en veronderstelde preventieve gezondheidszorgmaatregelen van de moderne tijd.

Steeds vaker worden we overspoeld met alarmerende berichten die ons op het belang van vaccinaties wijzen. Moderne psychologische technieken worden gebruikt om ons te manipuleren en onze mening te beïnvloeden. Geregeld jaagt men ons de schrik op het lijf en de roep om een vaccinatieplicht klinkt steeds luider.

Het behoud van een vrije vaccinatiekeuze is daardoor in gevaar. Daarenboven klinkt ook de weerstand tegen vaccinaties telkens vaker. Steeds

meer mensen willen hun kinderen niet laten vaccineren.

Als je het onderwerp vaccinatie bestudeerd komt er veel informatie naar boven, die voor velen van ons onmogelijk te geloven is. *Vaccineren: De grote illusie* nodigt u uit uw ogen te openen voor een mythe die stevig is ingebakken in de maatschappij.

René Bickel illustreert hoe belachelijk en losgeslagen de farmaceutische industrie over vaccinaties eigenlijk is. Haarscherp beeldt hij uit en beschrijft hij de geschiedenis van vaccins en vaccinaties. Daarnaast onthult hij de gevaren die de geneeskunde en de farmaceutische industrie proberen te verbergen.

De auteur heeft zijn eigen specifieke manier om de meest serieuze onderwerpen begrijpelijk te maken, helder, eenvoudig en amusant. Hij gebruikt humor als een wapen.

Dit boek is zowel humoristisch als leerzaam en sluit gegarandeerd aan bij de interesse van het publiek. Bovendien spreekt het diegenen aan die minder graag lezen. Het geniale gebruik van de illustraties maakt het vertalen van de verhalen van Big Pharma over vaccins, niet alleen eenvoudig te begrijpen, maar ook verrassend grappig en tegelijk volkomen onlogisch.

Speciaal geschreven zodat jonge ouders, zonder pressie, een "weloverwogen beslissing" kunnen nemen om hun kinderen wel of niet te laten vaccineren.

ISBN: 978-90-79680-917 (Zwart/wit)

ISBN: 978-90-79680-818 (Kleur)

Stripboek: 147 pagina's

Ook verkrijgbaar in het Engels, Frans en Duits

Nathalie: Bekentenissen van een topmodel

De duistere kant van de mode-industrie

Nathalie Augustina & Robin de Ruiter

ISBN: 978-9079680788

Paperback: 260 pagina's

Dit boek vertelt het verhaal van topmodel Nathalie, gevierd voor haar opvallende fysieke schoonheid. Zij deed mee aan belangrijke mode- en sieradenshows voor Dior, Cartier, Issey Miyake, Chanel, Kenzo, Armani, Comme des Garçon en vele andere beroemde ontwerpers.

Ze werd ook geboekt door Diners Club voor luxueuze modecatalogi, die exclusief worden gemaakt en alleen beschikbaar zijn voor de superrijken van deze wereld.

In 1986 werd zij door de Helmut Kohl, Kanselier van Duitsland uitgekozen als boegbeeld van de campagne van het CDU dat jaar.

Velen denken dat fotomodellen een leven vol glamour leiden. In dit boek zult u ontdekken dat

niet alles glamour en roem is. In de modeindustrie zijn er vele gevaren.

Het is erg gevaarlijk voor jonge meisjes en jongens om deel uit te gaan maken van de modewereld. Er is niemand die hen beschermt. Na het lezen van dit boek zult u begrijpen dat modellenbureaus niet vertrouwd kunnen worden. Zij zijn de laatsten die de modellen in bescherming nemen.

De meeste modellenbureaus zijn niets minder dan bordelen, en boekers zijn hun pooiers.

Modellen worden geslagen, hun gezichten met een mes bewerkt of ze worden vermoord wanneer ze de waarheid durven te vertellen. Velen van hen sterven door een val van een balkon of onder andere mysterieuze omstandigheden. Andere modellen verdwijnen spoorloos voordat zij de kans krijgen te vertellen wat er achter de schermen plaatsvindt.

Nadat Nathalie als topmodel de aandacht had getrokken van hooggeplaatste politici, magnaten, beroemde acteurs en zangers, leden van sommige van de rijkste families van deze wereld en leden van koningshuizen, werd ze geregeld gedrogeerd voor seksfeesten van de elite en verkracht door velen van hen.

Nadat Nathalie als topmodel de aandacht had getrokken van hooggeplaatste politici, magnaten, beroemde acteurs en zangers, leden van sommige van de rijkste families van deze wereld en leden van koningshuizen, werd ze geregeld gedrogeerd

voor seksfeesten van de elite en verkracht door velen van hen.

Eén van de meest controversiële aspecten van dit boek is dat er namen in genoemd worden van daders. Bekende namen als Keanu Reeves, Julio Iglesias, Jeffrey Epstein, John Casablancas en vele anderen.

TETRALOGIE

De 13 Satanische Bloedlijnen

**De oorzaak van veel ellende en kwaad op
aarde**

**De verborgen macht achter de aanslagen
van 11 september 2001**

De Protocollen van de Wijzen van Sion

Robin de Ruyter

Verboden in Frankrijk

Dit boek heeft wereldwijd veel teweeg gebracht en is in Frankrijk verboden.

Het zal u opgevallen zijn dat het in onze maatschappij niet al te best gaat. Men voelt zich ongemakkelijk, onrustig en onveilig. Maar wat er nu eigenlijk precies aan de hand is, daar krijgt men nauwelijks hoogte van. Dit boek probeert hierin wat inzichten te verschaffen zodat men kan gaan handelen; iets dat op dit moment broodnodig is.

Dit boek gaat over de ontwikkeling van een Nieuwe Wereldorde die ten doel heeft de hele

mensheid te onderwerpen. We worden opgevoed in een traditie om onze regeringen te vertrouwen, en zijn ervan overtuigd dat deze zich om ons lot bekommeren. Dit is echter een grote misvatting. Onder het oppervlak van de officiële politiek speelt zich een ingewikkeld maatschappelijk en intellectueel proces af.

Tijdens een lezing in het Waldorf Astoria Hotel in New York op 27 april 1961, sprak President John F. Kennedy van een geheime regering achter de schermen van de wereldpolitiek: “Wij worden over de hele wereld tegengewerkt door een gigantische meedogenloze samenzwering.”

De wereld wordt door heel andere personen geregeerd, dan degenen die zichtbaar op het wereldtoneel staan. Circa driehonderd mannen, die elkaar kennen en zelf hun opvolgers benoemen, bestemmen het lot van deze wereld. Hun macht bestaat bij de gratie van absolute geheimhouding.

We worden geregeerd, ons brein wordt gekneed, onze smaak gevormd, onze ideeën gesuggereerd, grotendeels door mensen waarvan we nog nooit hebben gehoord. In praktisch elke handeling in het dagelijkse leven, of dit nou is binnen de politiek of zakensfeer, in onze sociale omgang of ons ethisch denken, worden we gedomineerd door een relatief kleine groep mensen.

Wij hebben te maken met de opkomst van een nieuwe geopolitieke supernationale kracht op het wereldtoneel. Deze geopolitieke kracht bestaat uit de rijkste families op deze planeet. Samen met de

machtigste multinationale bedrijven oefenen zij de controle uit over alle landen en alle coalities van landen. Het werkelijke doel van deze elite is complete zeggenschap over Planeet Aarde.

Na de verbazingwekkende gebeurtenissen die ons in de wereld van vandaag ten deel vallen dienen we voorbereid te zijn op nog veel grotere veranderingen die diep in ons eigen leven zullen ingrijpen. Een totale integratie van mens en techniek is gepland.

Het moment dat deze ontwikkelingen onomkeerbaar zullen worden, wordt de 'Transitie' genoemd; er is daarna geen individuele keuzemogelijkheid meer.

Indien wij niet opletten zal het spoedig gedaan zijn met onze vrijheid. Niet alleen met de vrijheid van afzonderlijke volkeren, maar ook met die van het individu.

We moeten ons zelf de volgende vragen stellen: "Wie zitten er uiteindelijk aan de knoppen van dit centraal aangestuurde systeem? Wat voor toekomst staat ons te wachten?"

ISBN: 9789079680894

Paperback: 433 pagina's

Ook verkrijgbaar in het Engels, Japans, Duits, Spaans, Tsjechisch, Frans, Macedonisch, Japans, Kroatisch, Italiaans, Braziliaans, Servisch en Turks

Het Joegoslavië Tribunaal

Wie vermoordde Milošević en... waarom?

Robin de Ruiter

ISBN: 978 90-801623-58

Paperback: 326 pagina's

Investigative Journalism

Dit boek toont onder meer interessante informatie die duidt op 'voorwetenschap' bij de internationale gemeenschap over de massamoord in Srebrenica. In het Franse tijdschrift *Paris Match* van september 2005 stelde Carla del Ponte onomwonden dat de internationale gemeenschap op de hoogte was van het feit dat er een massamoord op handen was in Srebrenica.

Deze vertaalde en geactualiseerde Nederlandse uitgave van de Italiaanse uitgave uit 2003 is een goede aanwinst voor de Nederlandse politiek-literaire markt. Zo goed, dat al voordat het boek van de persen rolde duidelijk was dat het geboycot zou worden. Niet verwonderlijk, want het boek

verhaalt over zaken - waaronder verzwegen rapporten over Srebrenica - die de krachten achter de Nieuwe Wereldorde liever niet gepubliceerd zien. En dus zijn ook de Nederlandse media 'niet geïnteresseerd'.

Alle media over de hele wereld schetsen Slobodan Milošević als *De Slachter van de Balkan*. Als u dit oordeel over Milošević gelooft, dan hoeft u dit boek dus niet te lezen.

Een groot aantal historische feiten en informatie in dit boek passen slecht in het beeld dat velen hebben van Slobodan Milošević.

De sleutelfiguren achter dit beeld zijn de personen die deel uitmaakten van het Joegoslavië Tribunaal. En zij waren niet alleen!

Slobodan Milošević zou zichzelf hebben vergiftigd in zijn cel van de *zwaar bewaakte gevangenis* in Scheveningen. Zowel de aanklaagster Carla del Ponte als toxicoloog Donald Hughes wisten al op 12 januari 2006 dat het bloed van Milošević sporen van een zwaar medicijn tegen tuberculose en lepra bevatte: **rifampicine**.

Milošević zelf kreeg dit pas op 7 maart meegedeeld in een medisch rapport. Een pijnlijke conclusie omdat ook oudere bloedproeven van Milošević sporen vertonen van een *niet* voorgeschreven medicijn. Zijn advocaat Zdenko Tomanovic verklaarde als eerste dat Milošević geen natuurlijke dood gestorven was. En er zijn genoeg feiten waaruit blijkt dat het niet om zelfmoord ging ...

**Ook verkrijgbaar in het Servisch,
Macedonisch, Italiaans en Duits**

De verborgen macht achter de Jehovah's getuigen

Robin de Ruiter

ISBN 90-6067-885-0

Paperback: 227 pagina's

Investigative Journalism

‘Een ongevaarlijk kerkgenootschap, wat opdringerig wellicht, maar niet zo hinderlijk als vroeger.’ Dat lijkt de algemene mening te zijn over de Jehovah's Getuigen. Robin de Ruiter ontdekte tijdens zijn verblijf en studie in Spanje dat dit Genootschap helemaal niet zo ongevaarlijk is. Hij infiltreerde - als kandidaat lid - in een gemeente van Jehovah's getuigen en leerde hun organisatie van zeer nabij kennen. Nadien schreef hij een waarschuwend boek, dat eerst in het Spaans verscheen (Mexico 1994). Het was de aanleiding voor honderden, zo niet duizenden Jehovah's getuigen om het Genootschap te verlaten. Iets dergelijks gebeurde toen het boek in het Duits verscheen.

Voor de Nederlandse vertaling is het boek herzien en geactualiseerd, maar even onrustbarend als het origineel, als het gaat om de betrokkenheid van het Wachttorengenootschap bij het nazi-regime, bij het zionisme, bij de vrijmetselarij, bij de politiek, om maar te zwijgen van de geraffineerde gedachtencontrole. Het schokkendst zijn wellicht de occulte tekens en afbeeldingen die in onschuldig ogende illustraties van het Wachttorengenootschap verwerkt zijn en waarvan vele in dit boek zijn afgedrukt.

Ook verkrijgbaar in het Pools, Duits, Portugees en Spaans

Eindnoten

1. Citaat van Syp Wynia, *Achter afschaffen van contant geld schuilt dubieuze missie* in *Elsevier* nummer 34, 22 augustus 2015.
2. *Spiegel* 52/1999.
3. Richard Helms, *A look over my shoulder*, Random House, New York 2002.
4. Barry Goldwater, *With no Apologies*, New York 1979, 79.
5. Leugens op papier kun je ontelbare malen vermenigvuldigen en gaan een eigen leven leiden.
6. *Reuters*, 8 mei 1999.
7. Hun bevindingen hebben ze in een BBC-documentaire vastgelegd: *The Power of Nightmares*.
8. *Without a Doubt - Faith, Certainty and the Presidency of George W. Bush* in de *New York Times* van 17 oktober 2004.
9. Het origineel van de brief is te vinden in de 'Washington State University Libraries' (locatie WSU MASC Cage 4194). Zie Appendix.
10. Citaat van Robert Hemphill, Credit Manager van de Federal Reserve Bank te Atlanta uit *100% Money* van Irving Fischer.
11. *Modern Money Mechanics: A Workbook on Bank Reserves and Deposit Expansion*, gepubliceerd door de Federal Reserve Bank, Chicago 1961, 3.
12. Indien je geen hypotheek hebt betaal je huur. Dit is uiteindelijk geen verschil. Alleen huur doe je echt tot je dood.
13. Irving Fisher: *100 % Money*, Pickering & Chatto Ltd. 1996.
14. De speech staat op de website van de Federal Reserve Board.
15. De Bank of England is opgericht in 1694 en er waren 1300 aandeelhouders.
16. Bernard Baruch, *Baruch – The Public Years*, Londen 1960, 221.
17. Geld komt voort uit het niets, het gaat om vertrouwen, waarvan geld de drager is en waarmee economisch leven mogelijk wordt maakt.

18. John R. Elsom, *Lightning over the Treasury Building*, Omni Publications, Hawthorne 1941, 65-67.
19. John Maynard Keynes, *The Economic Consequences of the Peace* 1920, 219. Keynes was een zeer invloedrijk econoom in de twintigste eeuw. Hij was lid van de Fabian Society en betrokken bij het Verdrag van Versailles, de New Deal en Bretton Woods.
20. Ibidem 221.
21. *Financieel Dagblad* van 27 december 2007: "Kans op renteverlaging ECB kleiner".
22. De 'bricks' waren geplastificeerde pakketten met 16.000 briefjes van honderd dollar (1,6 miljoen dollar per pakket).
23. Senator Henry Waxman, *Democratic Policy Committee Hearing*, 14 februari, 2005.
24. Onder meer 'De Grote Vier': KPMG, Deloitte Touche, PricewaterhouseCoopers en Cap Gemini.
25. Periodes van vier jaar.
26. Dit werd door de Amerikaanse president Franklin Roosevelt in 1933 nog eens dunnetjes herhaald; alleen maakte hij van het goud geen kalf, maar stuurde hij het naar de kluizen van de Federal Reserve.
27. Dzjengis Khan (1162-1227) verenigde de Mongoolse stammen en stichtte een imperium dat zich uitstreckte van China tot aan de rivier de Donau. Kublai Khan was een kleinkind van Dzjengis Khan.
28. Alexander Del Mar heeft vele boeken over geld geschreven. Hij was in 1865 door de regering in Washington benoemd tot 'Director of the Bureau of Statistics' en in 1876 benoemd als 'Mining Commissioner to The United States Monetary Commission'. De heer Zarlenga heeft in 1996 het non-profit American Monetary Institute opgericht met als doel: 'Independent Study of Monetary History, Theory and Reform'.
29. In zijn boek *The Grand Chessboard* stelt Zbigniew Brzeziński, dit gebied opnieuw centraal; hij noemt het 'The Eurasian Balkans'.
30. Stephen Zarlenga, *The Lost Science of Money: The Mythology of Money – The Story of Power*, Valatie 2002, 574.
31. Darwin was lid van de Royal Society.

32. Aldous Huxley, *Brave New World*, 1932, 34. Nederlandse vertalingen *Het soma-paradijs* (John Kooy, 1934) en *Heerlijke nieuwe wereld* (Maurits Mok, 1971 en Pauline Moody, 1999).
33. Alexander King & Bertrand Schneider, *The First Global Revolution – A Report by the Council of the Club of Rome* (1991). Spaanse uitgave *La primera revolución global*, Barcelona 1991, 19.
34. M. Mitchell Waldrop, *The Trillion Dollar Vision of Dee Hock* in *Fast Company Magazine* van 1 oktober 1996.
35. Zie o.a. de rapporten: *Van privacy-paradijs tot controlestaat* uit januari 2007 en *Near Field Communication* uit oktober 2008.
36. Jacques Attali, *Noise: The Political Economy of Music*, Universiteit van Minnesota 1985, 125. De oorspronkelijk Franse tekst stamt uit 1977. In Nederland is het boek verschenen onder de naam *Lawaai: De politieke economie van muziek*, 1990.
37. Bij staatsgrepen worden meestal stadions voor internering gebruikt. Men heeft lang vooraf zwarte lijsten opgesteld en iedereen die er op stond was binnen twaalf uur opgepakt en naar het stadion gebracht; soepel en snel, alle potentiële lastpakken ‘geëvacueerd’.
38. Het eerste gebouw met klimaatbeheersing en slechts één toegangsdeur, de Bijlmerbajes, was waarschijnlijk een pilot-project.
39. De Nederlandse Spoorwegen investeren miljoenen in het plaatsen van deze hekken. Volgens een NS-woordvoerder gebeurt dit om personen met zelfmoordneigingen te weren. Dit kan niet de werkelijke reden zijn. De hekken worden ook geplaatst op plaatsen die onbereikbaar zijn voor deze personen. Met hekken en ook zogenaamde geluidswallen wordt het spoornet hermetisch overal afgesloten.
40. www.nato.int
41. Abraham Lincoln, Speech, 16 juni 1858, ‘A House Divided’, The Statehouse, Springfield, Arizona.
42. ‘V for Vendetta’, film uit 2006
43. Hadley Cantril, *The Invasion from Mars: A Study in the Psychology of Panic*, Transaction Publishers 1939. Hadley Cantril maakte deel uit van het ‘Tavistock Institute for International Social Research’. Hij was daarnaast professor psychologie aan de Princeton universiteit.

44. Alexander King & Bertrand Schneider, *La primera revolución global*, Barcelona 1991, 115.
45. Velen vrezen dat het Mexicaanse griepvirus door bio-engineering is ontstaan. Bekend is dat het militaire apparaat van de Verenigde Staten over talloze geavanceerde militaire laboratoria beschikt (waar onder andere antrax wordt gemaakt).
46. Marcel Messing, *Vaccineren OF NIET?*, Amsterdam 2009, 8.
47. In feite is het H1N1-virus van deze griep tot op de dag van vandaag noch door de WHO, noch door enig CDC (Centre for Disease Control) met een elektronenmicroscop geïsoleerd en het muteert nog steeds. Dit roept natuurlijk de vraag op welke bescherming de honderden miljarden kostende vaccins kunnen bieden tegen een zich muterend virus, waarvan de structuur niet eens volledig bekend is. Zie voor meer informatie het boekje *Vaccineren OF NIET?* geschreven door Marcel Messing in nauwe samenwerking met de 'Werkgroep Wij Worden Wakker' en diverse onderzoekers.
48. Zie Appendix voor verschillende 'Patenten'.
49. Berkhout in *De Telegraaf* van 25 januari 2019.
50. In Frankrijk heeft de overheid 174 miljoen euro gereserveerd om alle scholen weer Wifi-vrij te maken. Door de intense straling kregen veel kinderen leukemie, meisjes schade aan de eierstokken, et cetera.
51. Alexander King & Bertrand Schneider, *La primera revolución global*, Barcelona 1991, 116.
52. Het is niet bewezen dat Mladic verantwoordelijk is voor de slachting in Srebrenica. Het boek van Robin de Ruiter, *Wie vermoordde Slobodan Milosevic...en waarom?* toont onder andere interessante informatie die duidt op 'voorwetenschap' bij de internationale gemeenschap over de massamoord in Srebrenica. De internationale gemeenschap was op de hoogte van het feit dat er een massamoord op handen was in Srebrenica. Franse huurlingen zouden een belangrijke rol gespeeld hebben bij deze vreselijke moordpartij.
53. Informatie over de 'brede school' vindt men in overvloed op het internet. Bijvoorbeeld *Quick-scan dagarrangementen in zeven landen* gebaseerd op rapporten van de 'Organisatie Economische Samenwerking en Ontwikkeling' (OESO). Zie ook www.bredeschool.nl.

54. 'Non-profit' houdt in dat er geen belasting betaald hoeft te worden, en er dus geen maatschappelijk inzicht is wie er nu eigenlijk geld in stopt en hoeveel.
55. De komst van de 'Nieuwe Mens' en de 'Nieuwe Orde', zoals gezien door mensen als Plato, H.G. Wells, Bertrand Russell, Julian Huxley, Marx, Robert Muller, John Dewey, Burrhus Frederic Skinner et cetera.
56. Julian Huxley, *Unesco: Its Purpose and its Philosophy*. Uitgave van 'The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation' 1946, 123.
57. B.F. Skinner, *Beyond Freedom and Dignity*, Londen 1971, 212.
58. Willis Harman, *Changing Images of Man*, New York 1982, 185.
59. Tim Berners-Lee, *Weaving the Web*, Londen 1999, 185-186. Tim Berners-Lee is lid van de Royal Society. In het Nederlands verscheen het boek in 2000 onder de titel *De wereld van het World Wide Web*.
60. Arthur Jensen, emeritus professor aan de universiteit van Berkeley in Californië in "American Rhetoric: Movie Speech" in *Network* 1976.
61. Andersson, Ohlsson en Olsson, *Screening Life Cycle Assessment of Tomato Ketchup: A Case Study*. Zie tevens Elsevier van 1996.
62. Door het implementeren van *Executive Order 11110* verviel *Executive Order 10289*.
63. H.L.T. de Beaufort, *Gijsbert Karel van Hogendorp, Grondlegger van het Koninkrijk*, Ad. Donker, Rotterdam 1963.
64. Zie Appendix: *Uit de autobiografie van Benjamin Franklin*.
65. Berry Smith, *Final Notice*, Melbourne 1980, 9.
66. David Rockefeller, *Memoirs*, Toronto 2003, 405.
67. *The Autobiography of Benjamin Franklin*, New York 1958, 212.
68. Don Mancio was een van de veroveraars van Peru.